

کاسِدانی کار

کاسِدانی کارئے پِچار

اے کتابے نیسۆک ہما لوکا اِنْت کہ اِنجیلی نبشتگ و وت داکترے اَت. کاسِدانی کارئے کتاب، ايسائے زندگ بئیک و جاہ جنگئے سرگوستے بارثوا آییئے مریدانی چَمدیستین گواہیا دنت. وهدے ايسا مَسیہ، سلیبے سرا درنجگ و کُشگ بوت، آییئے مریدان ترست و پہ وتی رَکینگا چیر بوتنت. بلہ ايسائے مَرکئے سئیمی رۆچا، آیان ايسا وتی نیاما زندکا دبست. هتوا ايسا مَسیہ زندگ بوتگأت. دیمترا، اے کتاب پینش داریت کہ پاکین روہ چہ پئیما گۆن آیان هور بوت و آیان اورشَلیما بگر تان روما ايسائے وشین مستاک پہ مردمان رسینت.

کاسِدانی کارئے تھا، ايسائے کُدی هُکم و پرمان، آییئے آسمانا رثوگ، اورشَلیما کِلیسائے بُنگیچ، یهودیہ و سامرَهے دَمگان هُدائے کُلوئے شنگ بئیک، ايسائے سرا پولسے باورمند بئیک و درکتومانی نیاما ايسائے کُلوئے رسینگے هال نیسگ بوتگأت. چہ اِشان و آیند، پولسے کار و کرد، آییئے اتولی مستاگی سپر، اورشَلیمے دیوان، پولسے دومی و سئیمی مستاگی سپر و آییئے بَندیجاها گوازِنتگین وهدانی کِسہ ہم مان اَت. لوکا وت ہم برے برے اے سات و سپران گۆن اَت. پہ مسالے، گپانی تھا چُش گُوشیت: «ما پہ مَکدونیہے رسگا اشتاپ کرت» (10:16).

کاسِدانی کارئے کتاب پینش داریت کہ کتابے اتولی بهرا (8:1) آتکگین اے هیر چۆن سرجم بوت کہ گُوشیت: «...وهدے پاکین روہ شمے دلان نندیت، شمارا وس و واک رسیت و اورشَلیمے شہرا، یهودیہ و سامرَهے دَمگان، تان سرجمین دنیائے کُدی مرز و سیمسران ہم، پہ من شاهدی دئییت و منی وشین مستاگا رَسینت.»

هُدائے پاکین روہے اِیر کپگئے کتول

1^a او واجہ تیویلس! وتی اتولی کتابے تھا، ايسائے کارانی بُنگیجا بگر² تان ہما رۆچا کہ دیم پہ آسمانا برگ بوت، هر کارے کہ آییَا کرتگأت و هر سر و سۆجے کہ آییَا داتگأت، من ترا سهیگ کرت. ايسایا پہ وتی کاسِیدا، لهتین مردم پتسرا گچین کرتگأت و چہ هُدائے پاکین روہے نیمگا هُکمی داتگاتنت و گُوشتگاتنتی کہ آسانی کار چی اَت. ³ مَرکئے سکئیے سَگگا رَند، وتی کاسِدانی دیمَا زاہر بوت و گۆن بازین گواہیان پَدری⁴ کرت کہ چہ مُردگانی نیاما⁵ زندگ بوتگ و جاہی جتگ. آییَا، تان چل رۆچا وتا کاسِدانی دیمَا زاہر کرت و گۆن آیان هُدائے بادشاهیے بارثوا هبری کرت. ⁴ یک رَندے کہ گۆن آیان هوریکا نبشتگ و وراک ورگا اَت، هُکمی دانت: «چہ اورشَلیمے شہرا دُن مرثویت، پتے^c وادہ داتگین پاکین روہے ودار و انتزارا ببیت کہ شما آییئے بارثوا پتسرا ہم چہ من اِشکتگ. ⁵ یھیایا مردم گۆن آیا پاکشودی داتگأت، بلہ پتے وادہ اِش اِنْت کہ لهتین رۆچا و رَند شما چہ هُدائے پاکین روہا پاکشودی دئیگ بیت.»

^a3:1 بزان زاہر، آشکار.

^b3:1 نیاما، بزان میانا، درنیاما، تھا، توکا.

^c4:1 پت ہما لبر اِنْت کہ ايسا مَسیہا پہ هُدایا کار بستگ، بلہ جسمانی ذُتول و دُرُوشما نہ. هُدا مئے سَجھینانی آسانی پت اِنْت.

³⁰ پولس تان دو سالو وتی چندے کریہ کرتگین لوگیا جهمند بوت و هرکس په گندکا بیاتکین آیا و ش آتک کرت. ³¹ په نثرسی هُدائے بادشاهیے جاری جت و هُداوندین ایسا مسیھے بارثوا مردمی سر و سوچ دانتت و هچکسینا آ، مکن نکرت.

ایسا آسمانا رثوت

⁶ وهده مرید ایسائے کِزا مُچ بوتنت، چه آیا جُستیش کرت: «او هُداوند! بارین آ وهده همیش انت که تتو بادشاهیا پدا په اسرائیلا پَر تَرینے؟» ⁷ پَسئوی^d دات: «آ وهده و زمانگ که پتے دستا أنت و آیا وت گیشیننگانت، شمارا په آیانی زانگا کارے نیست. ⁸ بله وهده پاکین روہ شمئے دلان نندیت، شمارا وس و واک رسیت و اورشلیمئے شهر، یهودیه و سامرھے دمگان، تان سرجمین دنیائے گدّی مرز و سیمسران هم، په من شاهدی دثیبت و منی وشین مستاگا رَسینیت.» ⁹ چه اے هیرانی گوشگا زنده، آیان دیست که ایسا آسمانا برگ بوت و جمیرتا^e آ چه مریدانی دیمآ چیز و آندیم کرت. ¹⁰ وهده ایسا دیم په آسمانا رثوگا آت، مریدانی چم آسمانے نیمگا سک انتت، اناگت^f دیستیش دو اسپیت پوزشین مرد آیانی کِزا اوشاتانگ. ¹¹ آیان گوشت: «او جلیلی واجهان! شما چیا ادا اوشاتانگ و آسمانے نیمگا چارگا ایت؟ ایسا چه شمئے نیاما چست کنگ و آسمانا برگ بوتگ، بله انچش که شما رثوگا دیستگ، همه دثولا یک رچے پدا چه آسمانا پَر تَریت و کثیت.»

یهودائے جاگھے پَر کنگ

¹² کِزا ایسائے مرید، چه زئیتونے کوها پَر تَرت و اورشلیما آتکت. اے کوه، چه اورشلیما یک شَبتی رچیتے دوریا^g انت. ¹³ وهده شهر رستنت، هما بُزادی بانا^h شتنت که پتسرا همودا بوتگاننت. اے مچیتے مردمانی نام ایش انتت: پترس، یوهنا، آکوب، آندریاس، پیلپس، توما، برتولوما، متا، هلیپے چک آکوب، سرمچارین شمون^a و آکوبے چک یهودا. ¹⁴ کون آیان ایسائے برات، آییے مات مریم و دکه لهتین جنین هم کون آت. آ سجهین همدل و همستک و هر وهدا کون زگر و دواپا دلگوش و ذرگت انتت.

¹⁵ هما رچان یک رچے، پترس ایسائے باورمندانی نیاما، اکه کساس یکسد و بیست مردم انتت، پاد آتک و ¹⁶ گوشتی: «او براتان! هُدائے پاکین کتابے تھا، هرچه که پاکین روها ایسائے ذرگیر کنوکانی رهشون، یهودائے بارثوا چه داوودے زبانا پیشگویی کرتگ آت، آما پوره و سرجم بیگی آت. ¹⁷ یهودا چه مئے رُب و ثولیا آت و اے هزمتکاریا شریکدار آت.» ¹⁸ آیا چه وتی گندهین کارے مئے زان دگارے په بها گپت و همودا دیم په چیز کپت و لاپی ترکت و روتی در آتکت. ¹⁹ اورشلیمے سجهین مردمان اے هال ایشکت و آیان، اے دگارے نام وتی زبانا «هکِلداما» بزبان «هونے دگار» پَر بست.

²⁰ پترسا هیر کنانا گوشت: «زبورے کتابا نبشته انت:

«آییے لوگ و جاگه هراب و وئیران بات،

اژدا هچکس جهمند^k مبات.»^l

و

^d7: پَسئو، بزبان جواب.

^e9: جَمیر، بزبان ابر.

^f10: اناگت، بزبان یک اناگت، اچانک، ناگهان.

^g12: شَبتی رچچ هما شمیهی رچچ انت. شمیهی رچچا، دورین راهیا رثوگ رثوا نهات، تنها کساس یک کیلومیر رثوا آت.

^h13: بان، بزبان کونی، کمر، اناگ.

ⁱ13: بازینے گمان کنت که سرمچارے مانا ایش انت: شَمون یهودیانی یک دینی سیاسی پارثیته باسک بوتگ که رومیانی دیمآ اوشاتانگ.

^j1: آسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: «براتانی نیاما.» «براتے» مانا هر باورمند انت، مردین و جنین.

^k20: جهمند، بزبان جاگهیتے نشتگین مردم، ساکن، آباد.

^l20: زبور 25:69.

براتان ایشکتگأت کہ ما پیداک این، گڑا تان «آپوسے بازارا» و «سے مساپرجاہ» نامین میتگیا مے پیشوازا آتکت. پولسا کہ دیستنت، آپیا دلذبے رست و ہڈائے شگری گپت. 16 رومے شہرے رسگا، پولسا اے مؤکل دئیگ بوت کہ جتاین لوگیئے تھا، تھنا گون یک نگہپانین سپاہیگیا بندیت.

پولس، رومے شہرا

17 سے روجا زند، پولسا رومے شہرے یہودیانی کماش وتی کڑا لوٹنت. وھدے آتک و یکجاہ بوتنت، گون آیان گوشتی: «او منی براتان! ہرچنت من پہ وتی کتوم و پت و پیرکی دؤد و زبیدگان ہج ڈٹولین ردین کارے نکرتگ، بلہ آنکت لھتین مردما منا اوڑشلیما گرائنتگ و رومیانی دستا دانگ. 18 رومیان بازین پٹ و پولا زند، پہ من ہج چشین مٹیارے ندیست کہ کُشگ ببان، پمیشکا لوٹیش منا یلہ بدتیت. 19 بلہ یہودیان آپانی اے ششور نمّت، نون من ناچار بوتان کہ چہ کیسرا پہ وت انساپ بلوٹان، آنکت ہم وتی کتومے زنگا نجنان و منا چہ آیان گلگے نیست. 20 پمیشکا شمارا وتی کڑا لوٹنگ تان شمارا بگندان و گپ و ٹران بکتین. من پہ «اسراییلے آرمانا»^b گون اے زمزیل و سانکلان بندیگ آن.» 21 گوشتیش: «تیی بارٹوا چہ یہودیہا پہ ما ہج کُلو و کاگدے نیاتکگ و چہ مے براتان کہ ادا آتکگأت، نہ کسپا تیی بارٹوا گون ما ہال و ہٹوال کرتگ، نہ کسپا بد و ردین ہبرے گوشتگ.» 22 بلہ ما تیی پگر و ہٹیلان چہ تیی چندے دپا گوش دارگ لوٹین. پرچا کہ ما زانین شمے ایسایلی ٹولیئے بارٹوا ہر جاگہ مردم بد گوشگا آت.

23 آیان گون پولسا پہ گند و نندا یک روجے گیشتینت و آروچا، چہ پیسرا گیشتر مردم پولسے لوگا آتک و مچ بوت. گڑا پولسا ساہا بگر تان بیگاھا گون آیان ہڈائے بادشاہیے بارٹوا ٹران کرت و گواھی دات. آپیا چہ موسائے شریّت و گوستگین نیبانی کتابانی گواھی و دلیلان اے جُھد کرت کہ ایسائے مؤگریا آپانی دلان بنادینیت. 24 آپیے ہبرانی گوش دارگا زند لھتین باورمند بوت بلہ دگہ لھتینا باور نکرت. 25 آ وتمانوت ناتپاک بوت و چہ اژدا شنتت، بلہ آپانی روٹگا پیسر، پولسا وتی گڈی ہبر کرت: «پاکین روھا چہ ایشیا نیبے زبانا گون شمے پت و پیرینان چون وش و راست گوشتگ:

26 اے کتومے گورا برٹو و بگوش:

«گون گوشان ایشکتیت، بلہ سرکچ نوریت،

گون چمان چاریت بلہ نگدیت،»

27 پچا کہ اے کتوم سنگدل بوتگ،

گوشش گران آت،

آیان وتی چم بستگأت

چو ممیت آپانی چم بگندنت،

آپانی گوش پشکننت،

آپانی دل بزانتت و سرید ببتت و

منی نیمگا پر بتزت

کہ من آیان ڈراہ بکتان.»^c

28 پمیشکا من شمارا سہیگ و سرید کنان کہ چہ ہڈائے نیمگا زکینگے اے جار درکتومانی کڑا برگ بیت، آ گوش دارنت.»

29 وھدے پولسا اے ہبر گوشت، یہودی پاد آتک و شنتت و وتمانوتا پہ تردی دپجاکش کرت.^d

«آپیے اگدہ و زہواری دگریا برسات.»^m

21-22 پمیشکا باید انت انچین مردمے گچین کنگ ببیت کہ ہڈاوندین ایسائے آیک و رٹوگے سچھین وھدا گون ما گون بوتگ، بزبان چہ یہیائے دستا ایسائے پاکشودیا بگر، تان ہما روجا کہ آ چہ مے نیاما چست کنگ بوت. آ باید انت گون ما ہوربگا، ایسائے جاہ جنگےⁿ گواہیا بدنت.»

23 گڑا دو کسے نامش پیش کرت، یکے ایسپ برسایا آت کہ یوستوس ہم گوشیش و آدگہ مٹیاس آت. 24 زندا، اے ڈٹولا دوا

کرت و گوشیش: «او ہڈاوند! تھو ہرکسے دلے ہالا زائے، نون وت پہ ما پڈر کن کہ چہ اے دوینان کجامی ات گچین کرتگ

25 تان اے ہاسین کاسیدیے زہواریا وتی کوپگان بزوریت، ہما ہزمت کہ یہودایا یلہ دات و ہمؤدا شت کہ آپیے بیھی جاگہ آت.»

26 گڑا، آ دوینانی سرا پال^o جیش و مٹیاسے نام در آتک. اے ڈٹولا، آ گون ہما رُمیے یازدھین ہاسین کاسیدان ہور کنگ بوت.

ہڈائے پاکین روھے ایر کپگ

2¹ وھدے پنتیکاسٹے اپنتیکاسٹے ایید^p روج اپنتیکاسٹے ایید آتک، سچھین یکجاہ مچ اتنت. 2 اناگت چہ آسمانا یک انچین تتوارے آتک کہ گوشے تردین گواتے آت و ہما لوگ کہ آ اژدا نشتگانتت گواتا مان پتات. 3 آیان بازین آس پیمین شہم و شمالہ دیست کہ زبائک دثیان ہر یکتے سرا ایر نشتنت. 4 آ سچھین، چہ ہڈائے روھا پڑ بوتنت و انچش کہ پاکین روہ آیان واک و توان بکشگا آت، ڈئی زبانان ہبر کنگا لگنت.

5 آ روجان، آسمائے چترا ہر ملک و ہر کتومے ہڈادوستین یہودی، اورشلیما جھمند اتنت. 6 وھدے اے تتوار چست بوت، بازین مردمے یکجاہ مچ بوت و ہٹیران و ہبگہ منت، چیا کہ ہرکس چہ مریدانی دپا وتی جندے زبانا ایشکنگا آت. 7 گڑا، پہ بہ مانگی^q و ہٹیرانی گوشیش: «بارین، اے کہ ہبر کنگا آت جلیلی نہ آت؟ 8 گڑا چہ پیما ما سچھین، چہ آپانی دپا وتی ماتی زبانا ایشکنگا این!؟ 9 ما، چہ پارس، ماد و ایلام، چہ بئین النھرئین، یہودیہ، کاپادوکیہ، پنتوس و آسیایا،^r 10 چہ پریجیہ، پمیلیہ و مسرا این، چہ لیسائے ہما ہند و ڈمگان کہ کرینیے نژیک آت و انچش چہ روما آتکگین مردم این، 11 یہودی و درکتومین^s یہودی بوتگین مردم، کُرتی و آرب ہم. ما سچھین ایشکنگا این کہ مے زبانا، ہڈائے مزنین کاران درشان کنت.» 12 گڑا پہ ہٹیرانی چہ یکدومیا جُستش کرت: «اے کار و ہبرانی مانا چی انت؟» 13 بلہ لھتین پہ ملند و مسکرا گوشگا آت: «شراہا مست و ملار کرتگ آت.»

پٹرس مچییے دپما ٹران کنت

14 آ وھدی، پٹرس گون آدگہ یازدھینان پاد آتک و پہ برزتتواری گون آیان گوشتی: «او یہودیان و اورشلیمے جھمندان! سرید

ببیت و منی ہبران دلگوش کنتیت. 15 اے مردم، آ ڈٹولا کہ شما ہٹیال کنتیت، مست نہ آت. آنکت ساہت سبائے ٹہا انت. 16 اے

ہما ہال و ہبر انت کہ یوبیل نبیا اے ڈٹولا پتیشگویی کرتگ.

^m1:20 زبور 109:8.

ⁿ1:21-22 جاہ جنگ، بزبان چہ وتی جاہا اناگتین پاد آیک، آری و پارسیا «قیام، رستاخیز».

^o1:26 پال، بزبان لائری، بے و شرتندی.

^p1:2 پنتیکاست، بزبان رۆن و مؤشے ایید.

^q7:24 بہ مانگ، بزبان سک ہٹیران بیگ، ہُہ بیگ.

^r9:2 آ وھدا، آسیائے مانا اٹوگین ٹرکیہے رۆندی نیمگ آت.

^s11:2 درکتوم، بزبان آ کہ یہودی نہ آت.

^t15:2 اسلیگین یونانی نشتانک گوشیت: «رچے سیمی ساہت.» یہودیانی رچے حساب، ساہت سہیے ششا بگنچ بوت.

^b20:28 «اسراییلے آرمان»، بزبان مسیہے آیک.

^c27:28 ایشیا نیبے کتاب 6:9-10.

^d29:28 لھتین دزبشتا بند 29 نیست.

¹⁷ «هُدَا كَوْشِيْت: «كُذِّي رَوْجَان، سَجْهَيْنِ مردمان چه وتی روها سرریچِ كنان. شَمَّے جنك و بچك پئىگمبَرى كَننت، شَمَّے وَرنا إِلهَامَ كَرنت و پيرين، وَاَبَ كِنَدنت.

¹⁸ آ رَوْجَان، وتی گُلام و مَوْلِدَان چه وتی روها سرریچِ كنان و آ هم پئىگمبَرى كَننت.

¹⁹ بُرَزَاد مان آسمانا مَوْجَه و اَجْكَايِي^{۱۱} و جَهَلَاد مان زَمِينَا اَجَبْتَيْنِ نَشَانِي پِيشِ داران، هُؤَن و آس و مُجِين دوت.

²⁰ چه هُداوندئے پُرَشُوَكْتَيْنِ رَوْجَے رَسْگا پِيسِر، رَوْجِ تَهَارِدِپَم و ماه هُونِچَك بِيْت.

²¹ آ رَوْجَا، هَرَكْس هُداوندئے نَامَا بَگِييْت، رَكِيْت.»^v

²² «او إِسْرَائِيلِيَان! دِلْگوشِ كَنِيْت. اِنچُشْ كِه شَمَا وَتَ زَانِيْت، هُدايَا شَمَّے نِيَامَا مَوْجَه و اَجْكَايِي و اَجَبْتَيْنِ نَشَانِي چه ايسَا نَابِرِيئے نِيَمْگا زَاهِر و پَدْرُ كَرْت و اے دُئولا پَه ايسَا گَوَاهِي دَاتِي. ²³ اے مرد گُون هُدايے پِيشْرَانِي و كِيشِيئْتَكِينِ شُورَا شَمَّے دَسْتَا دِيگ بوت و شَمَا گُون بِيئِدِيَانِي كُمْكَا سَلِيبِيئے سَرَا دُرْتَك و كُشْت. ²⁴ بله هُدايَا چه مُردگانِ زَنَدِگ كَرْت و چه مَرَكْئے رِنَج و اَزَابَا رَكِيئْت،^w چيا كِه نَبوتِنِي اَت مَرَك ايسَا وتي پَنجْگَانِي تَهَا بَدَارِيْت، ²⁵ هَمَا دَابَا كِه داوودَا ايسِيئے بَارْتُوَا پِيشْگُوِي كَرْتِگ و كَوْشْتِگ:

«مَنْ مُدَام هُداوند وتي دِيْم پَه دِيْمَا دِيَسْتِگ، اَمْنِي رَاسْتِيْنِ پَهِنَاتَا اِنْت، چه هَمَّے سَعُوِيَا مَن نَرَلَزَان و نَشْكَلَان.

²⁶ پَمِيَشْكَا، دَلْن و ش و زَبَان شَادَان اِنْت. جِسْم و جَائِن مَان اَمِيئِيئے كَلَاتَا اَرَامَ كِيبِيْت،

²⁷ چيا كِه تَتُو مَنَا مُردگانِي جَهَانَا يِلَه نَكْنِيئے و وتي هَمَا پَاكِيْنَا سَرَّگ و پَوَسْگا نَثِيلِيئے.

²⁸ تَتُو مَنَا زَنَدِئے رَاه سَوَج دَاتِگَا اَت و وتي پَهِنَاتَا مَنَا چه شَادَمَانِيَا سَرَرِيچِ كَنئے.»^x

²⁹ «او بَرَاتَان! مَن پَه دِلْجَمِي شَمَارَا كَوْشَان كِه مئے بُنْبِرُكُ دَاوودِ مَرْت، كَبِر و كُپُن بوت و ايسِيئے كَبِر تَان مَرَوْچِي مئے گُورَا هَسْتِاِنْت. ³⁰ بله آ پئىگمبَرِے اَت و زَانْتِگَاتِي هُدايَا سَوُكُنْد وَاَرْتِگ و كَنُوَل كَرْتِگ كِه چه ايسِيئے نَسَلَا يَكِيْنَا، ايسِيئے بَادِشَاهِيئے تَهْتِيئے

سَرَا نَادِيئِيئْت. ³¹ دَاوودَا چه پِيشَا، اِيُوَكِيْن رَوْجِ دِيَسْتِگَاتِنْت و مَسِيهِيئے جَاه جَنَگْئے بَارْتُوَا كَوْشْتِگَاتِي كِه اَنَه مُردگانِي جَهَانَا يِلَه كَنَگ بِيئْت و نَه ايسِيئے جَوْن سَرَّيْت و پَوَسِيئْت. ^y 32 هُدايَا ايسَا مَسِيه زَنَدِگ كَرْت و مَا سَجْهَيْنِ اے رَاسْتِيئے شَاهِد اِيْن. ³³ آ، هُدايے رَاسْتِيْنِ نِيَمْگا بُرَزَاد بَرِگ بوت. چه پَنَا، وَاَدَه دَاتِگِيْنِ پَاكِيْنِ رُوَه ايسَا رَسْت و هَمَا دُئولا كِه شَمَا كِنْدِگ و اِشْكَنْگَا اِيْت، نُونِ پَاكِيْنِ رُوَهِي بِيكِيَسَا^z بَكْشْتِگ. ³⁴ چيا كِه دَاوودِ و آسْمَانَا بُرَزَاد نَشُئْت، بِلَه كَوْشْتِگِي: «هُداوندَا گُون مَنِي هُداوندَا^a كَوْشْت، «مَنِي رَاسْتِيْنِ نِيَمْگا بِنَد ³⁵ تَان هَمَا وَهَدَا كِه تَقِيي دِزْمَانِ تَقِيي پَادَانِي چِرِيئے پَدْگ و چَارْچَرَبِيئے بَكْنَان.»^b

³⁶ «پَمِيَشْكَا، إِسْرَائِيلِيئے سَجْهَيْنِ كَتُوْم اَلَم بَرَات، هَمَا ايسَا كِه شَمَا سَلِيْب كُشْت، هُدايَا هُداوند و مَسِيه كَرْتِگ.»³⁷ وَهَدِے مَرْدَمَانِ

اے هَبِر اِشْكَنْت، بَاز دِل پَدْرَه بَوْتِنْت و گُون پِئْرَس و آ دِگَه كَامِبِدَانِ كَوْشِيَش: «او بَرَاتَان! مَا چَوْن بَكْنِيئِن؟»

³³ وَهَدِے گُورِيَامِ نَزِيكِ بوت، پُوْلَسَا سَجْهَيْنِ دِلْبُدِي دَات و گَوْشْتِنْت: «شَمَا تَان چَارَدَه رَوْچَا وَدَارِ كَرْتِگ كِه بَارِيْنِ چِيئے بِيئْت و وَرْد و وِرَاكُو دَسْتِ هَم نَجْتِگ. ³⁴ پَمِيَشْكَا مَن گُونِ شَمَا دَزَبِنْدِيئِي كَنَانِ چِيئِيئے بَوْرِيئْت تَانِ زِنْدِگِ بَمَانِيئْت، چه شَمَا هِچْكَسِيئے سَرئے مَوْدَانِي نَالِي هَم زِيَا نَبِيئْت.»³⁵ پُوْلَسَا نَانِ زَرْتِنْت، سَجْهَيْنَانِي دِيْمَا هُدايے شَگَرِ گِيئْت و پِيدَا نَانِ تَرُنْسْت و وَرْگِ بُنْگِيچِ كَرْت. ³⁶ چه اِشِيَا سَجْهَيْنَانِي دِل دُذُّ بوت و آ هَم وَرْگَا لَگْنَتْنْت. ³⁷ بُوْجِيگِيئے تَهَا مَا دَوَسْد و هِيئَاد و شَشِ مَرْدَمِ اَتِيْن. ³⁸ وَهَدِے وَرْگِيَشِ وَارْت و سِيئِرِ كَرْت، گَلْهَيْنِ دَايشِ دَرِيَايَا دَثُورِ دَاتِنْت تَانِ بُوْجِيگِ سُبْكَتِرِ بِيئِيئْت.

³⁹ رَوْجِ كِه دَرِ اَتْكَ، تَتِيَايشِ دِيَسْتِ بِلَه زَانِيئِيَشِ كِجَامِ سَرْدَگَارَا اَنْت. تَلْگِيْنِ هُورِے^x دِيَسْتِيَشِ كِه تَتِيَايِي رِيكُ اَت، شُورِشِ كَرْت،

اَكِنِ بِيئِيئْتِ بُوْجِيگَا هَمَّے هُورَا سَرِ گِيچِنْت. ⁴⁰ نَنْگَرِشِ بُوْتَكِ و دَرِيَايَا يِلَه كَرْتِنْت. بُوْجِيگِيئے سُكَانِيَشِ كِه گُونِ سَادَانِ بَسْتِگَا اَتِ پِيچِ

كَرْت و بُوْجِيگِيئے دِيئِيئِي نِيَمْگِيئے اَجَارِ بُرُزِ كَرْت، تَانَكِه تَتِيَايَا سَرِ بِنِنْت. ⁴¹ بِلَه اَبِ اے جَاگْهَا تَلْگِ اَت، پَمِيَشْكَا بُوْجِيگِيئے دِيئِيئِي

نِيَمْگِ رِيكَانِي تُمِيئِيَا مِيْنِ شَت و پِشْتِي نِيَمْگِ چه مَسْتِيْنِ چَمُولَانِي زَوْرَا پُرْشَا لَگْت. ⁴² سَپَاهِيگانِ كَنِيئِدِيَانِي كُشْكَئے شُورِ كَرْت تَانِ

چُو مَبِيئْت كِه چه اَيَانِ كَسْے اَوْزَانْگَا^y بَكْنْت و بَتِيچِيئْت، ⁴³ بِلَه پِئُوْجِي اِپْسَرَا پَه پُوْلَسْئے زَنَدِئے زَكِيئِنْگَا سَپَاهِيگِ چه اے كَارَا مَكْنِ

كَرْتِنْت و پَرِمَانِ دَاتِ كِه اَكِنِ كَسْے اَوْزَانْگَا كَرْتِ كَنْت، دَرِيَايَا كُپُ بَكْنْت و تَتِيَايَا بَرُئُوْت، ⁴⁴ اے دِگَه مَرْدَمِ، لَهْتِيْنِ تَهْتِيگِيْنِ دَارَانِي

كُمْكَا و لَهْتِيْنِ بُوْجِيگِيئے اے دِگَه تُوْكَرَانِي سَرَا وَتَا هُشْكَايَا بَرَسِيئِنْت. اے دُئولا سَجْهَيْنِ مَرْدَمِ پَه وَشِي و سَلَامَتِي تَتِيَايَا اِيْرِ كِيبِيئْت.

مالئائے جَزِيْرَهَا، پُوْلَسْئے مَوْجَه

¹ وَهَدِے مَا سَجْهَيْنِ پَه وَشِي و سَلَامَتِي هُشْكَايَا اِيْرِ كِيبِيئِنِ گُرَا زَانِيئِيْنِ كِه اَجْرِيْرَهْئے نَامِ مَالْنَا اِنْت. ² اَوْدِئے مَرْدَمَانِ گُونِ مَا بِيئِدِرُورِيئِي مَهْرَبَانِيئِي كَرْت، هُئُورِ گَوَارْگَا اَت و سَكِ سَارْتِ اَت، اَيَانِ مَرْنِيْنِ اَسْے رُوْكِ كَرْت و مَارَا وَشِ اَتْكَ كَنَانَا كَوْشْت: «وَتَا بَتَاپِيئْت و گَرْمِ بَكْنِيئْت.»³ پُوْلَسَا لَهْتِيْنِ لَشِشِ و دَارِ چَتِ و مُچِ كَرْت و اِنچُشْ كِه اَسْئے تَهَا دَثُورِ دِيگَا اَت، چه اَسْئے گَرْمِيَا يِكِ گَرْمَارِے دَرِ اَتْكَ و ايسِيئے دَسْتَا مَنْگَلِ بوت. ⁴ مَرْدَمَانِ وَهَدِے پُوْلَسْئے دَسْتَا پَتَاتِگِيْنِ مَارِ دِيَسْت، وَتِ مَانِ وَتَا كَوْشِيَش: «اَلْمَا اے مَرْدِ هُوْنِيگِيئے كِه چه دَرِيَايَا رَكْنِگِ بِلَه نُونِ اِنْسَاپِيئے هُدا^z ايسَا زَنَدِگَا نَثِيلِيئْت.»⁵ بِلَه پُوْلَسَا وَتِي دَسْتِ چَنَدْت، مَارِ اَسَا كِپْتِ و پُوْلَسَا هِيچِ نَبوت. ⁶ مَرْدَمِ چَارْگَا اَتْنْت كِه اَلْمَا ايسِيئے جِسْمِ و جَانِ گَوَاتِ گِيبِيئْت يَا كِيبِيئْت و مَرِيئْت. تَانِ دِيْرَا وَدَارِشِ كَرْتِ بِلَه وَهَدِے دِيَسْتِيَشِ ايسَا چُشِيْنِ هِيچِ چِيئِيئے نَبوت، گُرَا اَيَانِي هُشِيَالِ بَدَلِ بوت و كَوْشِيَش: «اے چه هُدايَانِ يَكْئے.»

⁷ جَزِيْرَهْئے سَرْدَارِ پُوْلِيُوِسْئے مِلْكَتِ و جَايِدَادِ نَزِيكِ اَتْنْت، سَرْدَارِ مئے كِرَا اَتْكَ و مَارَا وَتِي لُوْگَا بَرْتِي و تَانِ سْئے رَوْچَا مَهْمَانِي

كَرْت. ⁸ هَمَا رَوْجَانِ سَرْدَارِئے پَتِ تِيپِيگِ اَتِ و لَپْ-چِيْنَا گِيئْتِگَا اَت. پُوْلَسِ ايسِيئے كِرَا شَت، دَسْتِي بَدَّا جَتِ و گُونِ وَتِي دُوَايَا دَرَاهِي

كَرْت. ⁹ زَنَدَا اَجْرِيْرَهْئے اے دِگَه نَاچُوْزِيْنِ مَرْدَمِ پُوْلَسْئے كِرَا اَتْكَنْت و دُرَاهِ بَوْتِنْت. ¹⁰ اَيَانِ هَرِ پِيئِيْمَا مَارَا بَازِ شَرِبِ دَاتِ و رَنَدَا،

رُئُوگْئے وَهَدَا پَه سَاتِ و سِپَرَا هَرِچْئے تَوْشْكَگِ كِه مَارَا پَكَارِ اَتِ دَاتِيَش.

پُوْلَسِ، دِيْمِ پَه رُوْمَا

¹¹ مَالْنَائِيئے جَزِيْرَهَا سْئے مَاهَا جَلْگَا رَنَد، چه اِشْكَنْدَرِيئَهْئے شَهْرَا اَتْكَكِيْنِ بُوْجِيگِيَا سَوَارِ بَوْتِيْنِ. بُوْجِيگِيئے دِيئِيئِي نِيَمْگَا دَرِيَائِي جَاوْزِيْنِ بُنَانِي^a نَشَانِ پَرِ اَت. ¹² وَهَدِے بُوْجِيگِ سِيْرَاكُوْسْئے بِنْدَنَا رَسْت، گُرَا تَانِ سْئے رَوْچَا هَمُوْدَا مَهْتَلِ بَوْتِيْن. ¹³ مَا چه اَوْدَا رَاهِ گِپْتِ و رِيكِيُوْمْئے بِنْدَنَا اَتْكَ و رَسْتِيْن. دَوْمِي رَوْچَا زَرِبَارِي گَوَاتِيَا سَرِ كَرْت، سَعِيْمِي رَوْچَا پَوْتِيُوِيلِيئے بِنْدَنَا رَسْتِيْن. ¹⁴ اَوْدَا مَا وَتِي لَهْتِيْنِ بَاوْرَمَنْدِيئِي بَرَاتِ دِيَسْتِ و اَيَانِ لُوْئْتِ تَانِ هِيئِنْگِيَا اَيَانِي كِرَا بَدَارِيْن. چه اَوْدَا رُوْمْئے شَهْرَا رَسْتِيْن. ¹⁵ وَهَدِے اَوْدِئے بَاوْرَمَنْدِيئِي

^x39:27 هور، اُربى و پارسیا «خلیج».

^y42:27 اوژناگ، بزَن سِنَا.

^z4:28 مالئائے مردم بتپرست بوتگانَت. اَيَانِي اِنْسَاپِيئے بَأكُنِيْنِ هُدايے نَامِ «دِيكِي» اَت.

^a11:28 اے دوئِنِ بُنَانِي نَامِ كَاسْئِرُ و پُوْلُوْكُسُ اَتْنْت كِه جَوْرَا هَمِ زَانْگِ بِنْت.

¹⁴19:2 اَجْكَايِي، بزَن مَوْجَه، هَبِرَانِ كَنُوكِيْنِ كَار.

^{2v}21:2 يوئيل نبيئے كَتَاب، بَهْرِ 2، بِنْد 28–32.

^{3w}24:2 رَكِيئِنْگ، بزَن نَجَاتِ دِيگ، بِيچِيئِنْگ.

^{2x}28:2 زَبُور 16:8–11.

^{2y}31:2 زَبُور 16:10.

^{2z}33:2 بِيكِيَسَا، بزَن سَكْ بَاز، بِيئَانْدَا، بِيئِهَسَاب.

^{4a}34:2 «مَنِي هُداوند» بزَن ايسَا مَسِيه.

^{2b}35:2 زَبُور 110:1.

کنت، آ پيڻيڪُستَے بندنا وٽا برسيٺنت و زمستانا اڙدا بگوازيننت. پيڻيڪُستَے بدنن، کُريتَے يڪ بدنَے که ڊيَمی چه شمال و جنوبا، مگرِيتَے نيَمگا اِنَت.

مزنيَن توپان

¹³ وهدَے سُبکَيَن زرباري گوات وِشْ وِشا کَشْگا لَگَت، گُمانِش کَرت که نون آيَانی دلَئَے مُراد پورَے بيت. گُزا بُوَجيگَے نَنگَرِش چَست کَرت و کُريتَے جَبرِهَئَے پَهَناتا گران، تَتيابَے نَزيکا رِئوان بوتنت. ¹⁴ بله دَير نگوِست که توپانين گواتيا چه کُريتا سر کَرت، که آيَيا گُوريچانِي رِؤدَراتکَنَے^۱ گوات گُوشنت. ¹⁵ بُوَجيگ گُون توپانا ڏِچار کِپت و گواتَے ڊيَمی داشت نَکرت، پَميشکا ما وِتا گواتَے سپَرده کَرت و چِئول و مِئوجان مارا ڊيَما برت. ¹⁶ ما گُونڏَين کئودا نامين جَبرِهَيتَے اِيرگواتا، په سَکِي بُوَجيگَے کَئِي^۵ دِستا آورت. ¹⁷ کَئيتَے سر گيجگا زَند، گُون تَتيل و سادان بُوَجيگِش چَپ و چاگردا مُهرِبد کَرت که مِهرِشيت. تُرستِش چُش مِبيت که بُوَجيگ، سِرتيسَئَے بَرَيَن رِنکانِي تَها مِين برئوت، پَميشکا بُوَجيگَے آچارِش^۱ اِير گيتَک و بَوتک، نون گوات بُوَجيگا ڊيَما برگا اَت. ¹⁸ بُوَجيگ چه گواتَے تَردِي و دريائَے چِئول و مِئوجانِي مِستيا چَست و اِير بَيشِگا اَت، پَميشکا دومي رِؤچا، بُوَجيگَے بار و بَنگاني چَکل ڏيَيگا لَگنت. ¹⁹ سَئيمِي رِؤچا، بُوَجيگَے بازَيَن کارگِيج و سامانِش هَم دِست وِت دريايا دئور دانتت. ²⁰ وهدَے تان بازَيَن رِؤچان نه رِؤچ گِندگ بوت و نه اِستار و توپانين گوات هَم کَشْگا اَت، گُزا ما په وِتي زَندئَے رَکْگا هِچ اَمِيت نَکَشَت.

²¹ تان باز رِؤچا ورگِش هَم نِئوارتگات. گُزا، پوئُس آيَانی ڊيَما اوَشتات و گُوشتي: «او مردان! اگن شما مني هبر بۇرتين و چه کُريتا در مِثياتکينيت، مَئَے سرا اينچک سَکِي و سَؤري نَکپتنگ اَت و اينچک تاوان هَم نَرستگ اَت.»²² بله نون گُون شما دَزيندِي کنان وِتي دِلا ڏُڏ کَينَت، بُوَجيگ بَڏُيت بله شَمَئَے جندا هِچ نِبيت. ²³ اِے هِرا، مَن پَميشکا زانان که دَؤشي چه هَما هُڏائَے نيمگا که مَن آيَيشِگ اَن و آيَئَے هَزمَنکار اَن، پَرِتَشنگَے اَتک، مَني کَشْا اوَشتات و ²⁴ گُوشتي: «او پوئُس! مئُرس، تئو بايد کئيسرئَے دربارا پَنيش کنگ بيَئَے، مان بُوَجيگا تَتِيي هَمرام هَما هُڏايا رَکَينَتنگ اَت.»²⁵ او براتان! دِلا ڏُڏ کَينَت چِيا که مَنا هُڏائَے سرا سِبتک اِنَت و دلجم اَن، پَرِنِشتگا هِرچَے مَنا گُوشَتگ، اَلْما هَما ڏئولا بيت. ²⁶ بله مَئَے بُوَجيگ يڪ جَبرِهَيا مِين رِئوت.»

بُوَجيگَے پُرَشگ

²⁷ چاردهمي شِپا، مَئَے بُوَجيگ اَنگت اَڏرياتيکَنَے زرا^{۱۱} جُمبان و چَست و اِير بَيشان اَت. شِپَنِما، جانشَوان گُمان کَرت که تَتياب گُور نَزيک اِنَت. ²⁸ گُزا آپَئَے جُهلِي اِش سَؤدَت و کِساس کَرت که بيسَت گواز^۷ اَت، وهدَے بُوَجيگ کَئَے ڊيَمترا شت پدا اِپَش سَؤدَت و زانَتِش که زَرئَے جُهلِي پانزده گواز^۷ اِنَت. ²⁹ تُرستِش، چُش مِبيت که بُوَجيگ آيا گُون کوهِيا ڏيَک بوارت. پَميشکا بُوَجيگَے پُشتِي نيمگا چار نَنگَرش دريايا دئور دات و ڏواِش کَرت که زوئر رِؤچ بيت. ³⁰ جانشَؤ چه بُوَجيگا اِير کِپگ و چَهگا ڊلمانگ اانتت، پَميشکا آيان کَئيتَے ساد پِچ کَرتنت و دريايا اِير گيتَک. آيَانی نيمَؤن اِش اَت که چه ڊيَمی نيَمگا هَم نَنگر آيا اِير بگيَجنت. ³¹ پوئُسا گُون پِغوجِي اَيسِر و سِپاهيگان گُوشَت: «اگن جانشَوان بُوَجيگ يله دات و چِستنت، گُزا شما رَکَت نَکَينَت.»³² پَميشکا سِپاهيگان ساد بَرتنت و کَئِي دريايا يله دات.

^[1] 14:27۴ رؤدراتک، بزّان هما نيمگ که رؤچ دَر کَيت، مَشْرک.

^[2] 16:27۵ کئِي (يا سوئَمِي) کسانين بُوَجيگَے که هر مزنيَن بُوَجيگا هست.

^[3] 17:27۴ آچار، بزّان بادپان.

^[4] 27:27۴ پوئُسَے زمانگا، اَڏرياتيکَنَے زَر چه مرؤچيگين اَڏرياتيکَنَے زرا مستر بوتگ و آ وهدا مالائَے نَزيکين زَر که مرؤچِي «يُونين زَر» گُوشگ بيت، هَم اَڏرياتيکَنَے زرا هئوار بوتگ.

^[5] 28:27۷ بزّان چِل ميتر. هر دوين دستانِي دراجيا، که دو ميترِ بيت، گواز گُوشنت.

^[6] 28:27۷ بزّان سِي ميتر.

³⁸ پَٿرُسا گُون آيان گُوشَت: «چه وِتي گناهان پَشَومان بيَيت^۷ و چه شما هرکَس ايسَا مَسِيهَئَے ناما پاکشَودِي بَکنت، تان هُڏا شَمَئَے گناهان بَکَشِيت. آ وهدا شمارا هُڏائَے پاکين روه، تَهپَه و تِيکِي رِسيَت. ³⁹ هُڏاوندئَے اِے لَيز و کئول اِئوک و تَهنا په شما نَه اِنَت، په شَمَئَے چُک و اَوبادگ و آ دگه دورَيَن هَند و ڏمگاني هَما مردمان اِنَت هَم، که مَئَے هُڏاوندَين هُڏا آيان وِتي کُزا تئوارَ کنت.»⁴ ⁴⁰ پَٿرُسا، آ، پنت و سَؤج ڏيَيانا کَڏَن^۷ کَرت و گُوشنتت: «وتا چه اِے گُمرَاهين نَسل و پدريچا بَرکَينيت.»⁴¹ گُزا، هَمايان که آيَئَے کَلئو و پِشِگام زرت، پاکشَودِي هَم کَرت و آ رِؤچا، کِساس سَئَے هزار مردم گُون باورمندان هَؤر بوت. ⁴² آيان، په کابيدانِي دَرس و سَباک، په شَريکدارَيَن زَندا، په نانئَے بَهر کنگ^۴ و په ڏوايا، وِتا نَدَر کَرت. ⁴³ سَجَهپِنانِي دِلا بيَم و تُرَسَے نِشت و چه کابيدان مَؤجزه و اَجَبَتين نِشانِي زاَهر و پَدَر بوت.

باورمندانِي شَريکدارَيَن زَند

⁴⁴ سَجَهپِن باورمند، گُون يکدگرا هَؤر و سَجَهپِن مال و هِستيا شَريکدار اانتت. ⁴⁵ آيان وِتي مال و مِلکت بَها و نَدَر کَرت و هرکَسَے گُز و زلورتانِي سرا، سَجَهپِنانِي نياما بَهر کَرتنت. ⁴⁶ آ، هر رِؤچ گُون همدلي، مزنيَن پَرستشگاها مُچُ بوتنت و وِتي لوگان هَم په وِشِي و دلِستکِي نايش بَهرَ کَرت و هَؤريگا وراکِش وارَت. ⁴⁷ هُڏاِش سَنا و سَنا کَرت و سَجَهپِن مهلوکا آ دَؤست اانتت. هُڏاوند هَم رِؤچ په رِؤچ رَکَينَتگين مردمان گيشا چه گيشتر کنان اَت.

پَٿرُس دُرهَبکَشِي ۽ کنت

3 ^۱ يڪ رِؤچَے، نُهمِي ساهتئَے ^h زَگر و ڏوائَے وهدا، پَٿرُس و يوهَنّا مزنيَن پَرستشگاها رِئوگا اانتت. ² هَما وهدا، لهتِين مردم يڪ پيدايشِي لَنگيا! آرگا اَت. مردمان اِے لَنگ هر رِؤچ، مزنيَن پَرستشگاهئَے «زَيَبا» نامين دَروازگَئَے دِپا وايَپنت تان چه پَرستشگاهئَے رِئوکين مردمان پَنڏَگَے بگِپيت. ³ وهدَے آيَيا پَٿرُس و يوهَنّا پَرستشگاهئَے رِئوگا دِيسنتت، چه آيان پَنڏَگِي لَوئَت. ⁴ پَٿرُس و يوهَنّايا وِتي چَم آييارا سَک دانتت. پَٿرُسا گُوشَت: «مَئَے نيَمگا بچار.»⁵ لَنگين مردئَے چَم په اِے اَمِيتا سَک اانتت که چِيزَے ڏيَيتِي. ⁶ گُزا پَٿرُسا گُوشَت: «مَنا زَر و سَهر نِيسَت بله هرچَے که مَنا هست، ترا ڏيان. ايسَا مَسِيه نابرِيئَے ناما، پاد آ، راه گِر.»⁷ نون آيَئَے راستين دِستي گِپت و اوَشتارِنتِي. هَما دمانا آيَئَے پاد و پادانِي مُچُ، تَتيار و زَورمند بوتنت. ⁸ جاه سَرت و وِتي پادانِي سرا اوَشتات، راه گِپت و تَرڏان و کُپ کنان و هُڏايا سِپَت و سَنا کنانا، گُون آيان پَرستشگاها شت. ⁹ سَجَهپِن مردمان آ دِيسَت که هُڏايا سِپَت و سَنا کنانا، وِتي پادانِي سرا رِئوگا اِنَت. ¹⁰ زانَتِش اِے هَما اِنَت که پيسرا، پَرستشگاهئَے «زَيَبا» نامين دروازگَئَے دِپا په پَنڏَگا نِشتگ اَت. نون چه اِے کارا که گُون آيَيا بوتگ اَت مردم هئيران و هَبَکَه منتنت.

^[1] 38:2۷۳ پَشَومان بَيشِگ، بزّان تئويه کنگ.

^[2] 39:2۴ البت، بايد بزّانين هُڏا سَجَهپِن مردمان وِتي کُزا لَوئِيت.

^[3] 40:2۷۳ کَڏَن، بزّان مُهرين تاڪيد، هُکَم.

^[4] 42:2۴ په ايسائَے گُڏِي شامئَے ياتمانا، آيَئَے باورمند نان و شراب بَهرَ کنتت.

^[5] 0:3۸ دُرهَبکَشِي، بزّان دُراهِي و سلامتِيئَے بَکشِگ، اِري و پارِسيا «شفا».

^[6] 1:3۸ بزّان بيَگاهئَے ساهت سَپَا.

^[7] 2:3۱ پيدايشِي لَنگ، بزّان مادَرزادَين لَنگ.

ہبران کہ من کنگا آن، چه موسا و اے دگہ نیبانی پیشگوئیان دُن نہ آنت،²³ کہ مسیہ باید ایت سکی و سوری بسگیت، بمریت و چه سخہینان پیسر، چه مُردگان زندگ بیبت، جاہ بجنٹ و پہ وتی کثوم و درکنومان نور و رُژنئے مستانگئے جارا بجنٹ.»

پہ اگریپاسئے باورمند بٹیگا، پولسئے واہگ

²⁴ ہیدا، پستوسا پہ بُرتغوری پولسئے ہیرئے تہا دثور کرت و گوشتی: «او پولس! تہو بیسار ائے، تہی گیشین زانت و زانگا ترا گنوک کرتگ.»²⁵ پولسا دزاینٹ: «شردپارین والی پستوس! من بیسار نہ آن، اے چیز کہ من گوشان راست و ہوشمندین¹ ہبر آنت. ²⁶ بادشاہ اگریپاس وت اے چیزانی بارثوا شَر زانت و من پہ دلیری اے ہبران کنگا آن، چیا کہ دلجم آن، آچہ اے سرگوستان سہیگ ایت، اے سخہین یک گوندین کلگ و کِرپا وہ نبوتگانٹ.²⁷ مَواہدارین بادشاہ اگریپاس! ترا نیبانی سرا باور ایت؟ ہئو! من زانان کہ ترا باور ایت.»²⁸ کُزا اگریپاسا گون پولسا گوشت: «تہی ہتیلا، منا گون وتی ہبران چُش زوت مَسیہیانی راہا اورت کئے؟»²⁹ پولسا پَسُو دات: «زوت یا دیر، بلہ من چه ہُداہا ہمیشا لوٹان کہ ایوکا تہو نہ، ہرکس کہ مروچی منی ہبران گوش دارگا ایت، منی دُتولا باورمند بیبت، بلہ پادی زمزیلان مہنت.»

³⁰ زندا بادشاہ و گون آہیا والی، برنیکی و نشتگین مردم پاد آتکت. ³¹ وھدے در آہیگا ایت، وت مانوت گوشگا ایت کہ: «اے مردا چُشین مزنین مٹیارے نکرتگ کہ جیل کنگ یا کُشگ بیبت.»³² بادشاہ اگریپاسا گون پستوسا گوشت: «اگن اے مردا کئیسرئے ہکدیوانا پیشی ملوٹین، اٹون آزات کنگ بوتگ آت.»

پولس و رومئے سپر

27 ¹ وھدے کرار بوت ما گون بوجیگا ایتالیایا برٹوین، کُزا پولسیش گون دگہ لہتین بندیکا، جولوس نامین آپسریئے دستا دات، کہ چه کئیسرئے لشکرا اُت. ² ما بوجیگا سوار بوت و راہ کپتین کہ آچہ اڈرامبتینئے بندنا آتکگات و آسیائے ڈمگئے اے دگہ بندنان رٹوگی اُت. تسالونیکئیے شہرئے اریسٹرکاس نامین مکدونبے ہم، اے بوجیگا گون اُت. ³ دومی رُچا، مئے بوجیگا سٹیڈونئے بندنا ننگر دثور دات. آپسر جولوس گون پولسا مہریان اُت و ایشی کہ پولس برٹوت گون وتی دؤستان گنڈک بکنٹ و آہیئے زلورتان پورہ بکنٹ. ⁴ چه اڈا پدا راہ کپتین بلہ گوات مئے دینما اُت، ہمیشکا ما کِپسئے جزیرھے کُش گپت و ایزگواتا⁵ دینما رٹوان بوتین. ⁵ چه کیلیکیہ و پمپیلیہئے زَرکزان گوزان، لیکہئے ڈمگا، میرھے شہرا آتکین. ⁶ اڈا مئے پٹوچی آپسرا دگہ بوجیگے در گینک کہ چه مسرئے شہر اِسکُنڈرِیہا آتکگات و ایتالیایا رٹوگا اُت. آہیا مارا ہمے بوجیگا سوار کرت. ⁷ ما تان بازین رُچان مَدان مَدان P دینما شتین و پہ ہیلتے کُنیدوسئے بندنئے نَریکا اُتک و رستین. نون گوات مئے دینما اُت، ہمیشکا چه کُریتے ایزگواتین پھناتا سلمونھے کُزا گوزان، دینما شتین و ⁸ پہ سکی و سوریے «زینبا» نامین بندنیا سر بوتین کہ لاسیہئے شہرئے نَریکا ایت.

⁹ بازین وھدے زٹوال بوتگ اُت، تتنتا رُچگئے ایید⁹ ہم گوستگات و دریائے سپر باز تُرسانک بوتگ اُت، ہمیشکا پولسا آڈا دات و ہُزار کرتنت، ¹⁰ گوشتی: «او واجہان! من انچُش گندان کہ سکیں بیمناک و تاوانبارین سپرے مئے دینما ایت، نہ تہنا پہ بوجیگ و بوجیگے بار و بُنگا، پہ مئے زندا ہم.»¹¹ بلہ پٹوچی آپسرا پولسئے ہبرانی سرا دلگوش دیکگے بدلا، بوجیگے ہُداؤند و ناہُدائے ہبر زرتنت. ¹² زمستانا آ بندن پہ دارگا شَر نہ اُت، ہمیشکا گیشترینانی شعور ہمیش اُت کہ بوجیگ چه اڈا در بکپیت و اگن بوت

پترسئے کُٹو

¹¹ آ مرد چه پترس و یوہنایا ہچ جتا نبوت. نون سخہین مردم سلیمانئے پیشجاہا، لُگون ہیرانی تچان دینم پہ آبان آتکت. ¹² پترسا کہ چُش دیست، گون آبان گوشتی: «او اسرائیلیان! چه اے کارا، پہ چے اینکدر ہیران و ہبگہ منتگیت؟ چیا چمُو پہ ما سک اُت؟ گوشئے زانا، ما گون وتی جندئے توان و پھریزکاریا اے مرد ڈراہ و تہیار کرتگ. ¹³ ابراہیم، اِسہاک و آکوبے ہُدا، بزانت مئے پت و پیڑکانی ہُداہا، وتی ہزمتکارین ایسا شان و شغوک دات، ہما کہ شما گرینٹ و کوشارینٹ و پیلاتوسئے دینما آ نَمَنت، ہرچُت کہ پیلاتوسا آہیئے آزات کنگئے شعور کرتگ اُت. ¹⁴ بلہ شما آ «پاک و نیکین» نَمَنت و آہیئے جاہا پہ یک ہونیکیا آزاتی لوٹت. ¹⁵ شما زندمانئے سرچنگ کُشت، بلہ ہُداہا آچہ مُردگانی نیاما زندگ کرت و جاہ جائینٹ و ما ایشیئے شاہد این. ¹⁶ اے مرد گنڈگا ایت و زانیت. چه ایسائے نامئے سرئے باورمنڈیا، آہیا واک و توان رستگ. ہئو! ایسائے نام و آہیئے سرا باورمنڈیا، اے مرد شمئے دینما سرچما ڈراہ کرتگ.

¹⁷ «نون، او براتان! من زانان کہ شمئیگ و شمئے کماشانی کار و کرد، چه نازانتیا اُت. ¹⁸ بلہ ہُداہا ہرچے کہ چه سخہین نیبانی زبانا پیشگوئی کرتگ اُت اے دُتولا پورہ و سرجم کرت. آ پیشگوئی ایش ایت کہ آہیئے مسیہ، رنج کُشت. ¹⁹ نون چه وتی گناہان پشومان بیبت و دینم پہ ہُداہا واتر بکنیت¹ تان شمئے گناہ و مٹیار شُودگ ببنٹ، ²⁰ چه ہُداوندئے نیمگا شمارا گینگ و آسودگین وھد و رُچ برسیت و ہُدا، مسیہ بزانت ایسایا، کہ پہ شما گچین کنگ بوتگ، رٹوان بکنٹ. ²¹ آ باید ایت آسمانا بمانیت تان ہما وھدا کہ ہر چیز نوکسرا وتی جاہا پر بتریت، ہما دُتولا کہ ہُداہا چه کوہنین زمانگان پاکین نیبانی زبانا گوشتگ. ²² موسایا گوشتگ: «شمئے ہُداوندین ہُدا، چه شمئے براتانی نیاما پہ شما منی دُتولین پیگمبے گچین کنت، باید ایت شما آہیئے سخہین ہبران بَمَنت. ²³ کسے کہ اے پیگمبے ہبرانی سرا دلگوش مکنٹ، چه کوما سِندگ و در کنگ بیت.»¹

²⁴ «چه سَمویلا و زَند، سخہین نیبان اے رُچانی بارٹوا پیشگوئی کرتگ. ²⁵ شما نیبانی پُشتید و ہما اُھد و کٹولئے میراس برُوک ایت کہ ہُداہا گون شمئے پت و پیڑکان کرتگ اُت، وھدے گون ابراہیما گوشتی: «زمینئے سخہین کثوم و کیبلہ چه تہی نسل و پُشتیدا برکت گرت.»^{m 26} ہُداہا وتی ہزمتکار گچین کرت و پیسرا شمئے گورا رٹوان دات تان شمارا برکت بدنت و ہر یکیا چه آہیئے ہراب و گندھین راہا پر بتریت.»

پترس و یوہنایا سروکانی دیوانئے دینما

4 ¹ پترس و یوہنایا اُنکٹ گون مردمان ہبر کنگا ایت کہ دینی پیشوا، مزنین پرستشگاہئے نگہپانین سپاہیگانی مستر و سدوکی¹ اڈا اُتک و رستنت. ² آ، چه اے ہبرا سک نارزا ایت کہ کامیدان مردم درس و سبک دات و جارش جت کہ: «چه ایسائے نام و راہا مُردگ پدا زندگ بنت.»³ پترس و یوہنایا گپنت، بیئوھد و بینگاہ اُت، ہمیشکا تان اے دگہ رُچا بندیکش کرتنت. ⁴ بلہ بازینئے کہ آہانی کُٹو و پیگامش ایشکنگ اُت باورمند بوت و چه آبان کساس پنج ہزار مردین ایت.

⁵ اے دگہ رُچا، یہودیانی مستر، کماش و شریئے زانوگر⁶ اورشلیما مُچ بوتنت. ⁶ گون آبان مسترین دینی پیشوا ہنآ و آہیئے ہمراہیا کیپا، یوہنآ، اِسکُنڈر و مسترین دینی پیشوائے سخہین کُٹم و ہاندان گون ایت. ⁷ آبان پترس و یوہنآ اُشٹارینٹ و جُست

¹11:3 پيشجاہ، بزانت پيشگاہ، لُگئے چارديوال، سَہن.

^k19:3 واتر کنگ، بزانت پر ترگ.

¹23:3 شریئے دومی رھبند، بھر 18، بند 15، 18، 19.

^m25:3 پندایش، بھر 12، بند 3.

ⁿ1:4 سدوکی، چه یہودیانی دینی سروکانیک ٹولئے اُت.

^o5:4 شریئے زانوگر، بزانت دینی اَلم و شریئے زانتکار.

¹25:26 ہوشمند، بزانت اگلی.

^o4:27 «ایرگواتے» مانا ایش ایت کہ یک دیوالے، کڑھے یا دگہ چیزے گواتے دینما داربت.

^p7:27 مَدان مَدان، بزانت آستہ آستہ، لہم لہما، وش وشا.

^q9:27 رُچگئے ایید، بزانت یہودیانی «یئوم کیپور» نامین اییدے کہ ایزھتے وھدا ایت.

گناہے نکرتگ کہ کُشگ بیت، بلہ وهدے اِشیا لُوٓت کہ کئیسرئے ھَکدیوانا پیش کنگ بیت، گَوا من شعور کرت رومئے شہرا راہی بدئیان۔²⁶ نون منی دستا اِشیئے بارٓوا پکاّین چیزے نیست کہ پہ کئیسرا بنیسان۔ پمیشکا، من پولُس پہ شما سَجھینان و گیشتر پہ تئو، او بادشاہ اَکْریپاس، پیش کرتگ تان جُست و پُرسا رند، چیزے پہ نیسیگا در بگیجان۔²⁷ چیا کہ اے بے سر و بُبین کارے، من یک بندیکِیا دِہم بدئیان بلہ اُ بھُتامان کہ آییئے سرا جنگ بوتگانَت، مَنبِيسان۔»

پولُس وتا بیٔمبیارَ کنت

¹ بادشاہ اَکْریپاسا گون پولُسا گوشت: «ترا وتی دِیٔمپانیئے مَوہ و موکل اِنت.» پولُسا دست بُرُز کرت و پہ وتی بیٔمباریئے پَدَر کنگا ھِرا لَگَت و گوشتی: ² «او شریدارین بادشاہ اَکْریپاس! من بھُتاوَرے اَن کہ مروچی تئیی دِنما پیش کنگ بوتگان تان چہ یھودیانی سَجھین بھُتامان وتی دِیٔمپانیا بکنان۔³ مَن زانان کہ تئو یھودیانی سَجھین دَوَد و زبیدگ و آیانی جیزھان شَرُّ زائئے۔ پمیشکا گون تئو پریات و دزبندئِ کنان، منی ھِرائی سرا گون شَرّین سَبر و اِچارے دِلگوش گَوَر بکنئے۔

⁴ «سَجھین یھودی شَرُّ زاننت کہ منی زند چہ پئیما بوتگ و منی کسانِی و ورنایِی وتی مردمانی گَوَرا و رندا اورشلیما چون گوستگ۔⁵ باز وهد اِنت کہ منا زاننت و اگن بلوٓنت، اے گواھیا دآ کنتت کہ من پرسیے بوتگ و آیانی پابندترین دینی رُما گون بوتگان۔⁶ نون پمیشکا ھَکدیوانا آرگ بوتگان کہ ھُدائے ھما لَبز و کئولئے سرجم بییگا دلجم و سَدک اَن کہ اییا گون مئے پت و پیُرکان کرتگ۔⁷ پہ ھمے لَبز و کئولئے سرجم بییگئے اُمیتا، مئے یھودیانی دوازدھین کبیلہ شپ و روچ پہ دلستکی ھُدایا پرستش کنتت۔ او مَواھدارین بادشاہ! یھودی پمیشکا منی سرا بھُتام جنگا اُنت کہ من پہ ھمے کئولئے سرجم بییگا سَدک اَن۔⁸ او گوش داروکان! چیا اے ھِرا مَبَّت نکبنت کہ ھُدا مُردگان پدا زندگ کنت؟

⁹ «یک وهدے من ھم باوَر کرتگات کہ ایسا مَسیھئے ا نامئے نَمَنگ و آییئے مرید و مَنوگرانی آزار دئیگ، شَرّین کارے۔

¹⁰ اورشلیما، ھمے کارا کنگا اتان۔ گون مزینن دینی پیشوایانی اھتیارا، چہ ھُدائے پلگارِتگینان بازئے، بندی کرتگ و مُدام آیانی کوشارینگا ھمشعور بوتگان۔¹¹ باز رندا سَجھین کنیسهانی تها، من آ پہ کُپر کنگا ھُچ کرتگانَت۔ منا بدواھی و کینگا انچش گنوک کرتگات کہ پہ آیانی آزار رسینگا، دُئی شھران ھم شتگاتان۔

¹² «یک برے گون مزینن دینی پیشوایانی سرجمین واک و اھتیارا، دَمَشکا راہی اتان۔¹³ او شریدارین بادشاہ! نیمرُچا ھے راھا، اناگت آسمانا چہ رُچا رُزُناترین شھمے دیسٹن۔ ھما رُزن منیگ و منی ھمراہانی چارین نیمگان دَرپِشت۔¹⁴ ما سَجھین زمینا کپتین، تئوارے اِشکُن کہ اِبرانی زبانا منا گوَشگا اُت: «شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزارَ دئیئے؟ تئو ھما کایِیگرین گوکئے پئیما ائے کہ شَتئے توشک و تیزین سُجا^m لَگت جنت و وتا تاواُن دنت.»¹⁵ من جُست کرت: «او واجہ! تئو کئے ائے؟ ھُداوندا پَسَوُ دات: «من ایسا اَن، ھما کہ تئو اییا آزارَ دئیئے۔¹⁶ نون پاد آ، وتی پادانی سرا بوشت، من پمیشکا پہ تئو پَدَر بوتگان کہ ترا وتی شاهد و ھزمتکار گچین بکنان، تان ھرچے کہ چہ من دیستگت و دِیٔمترا گندئے، پہ آیان گواھی بدئیئے۔¹⁷ ترا چہ تئیی جندئے کئوما و چہ درکئومان، کہ آیانی کِزا ترا ترَواوَن دئیان، رَکَبان۔¹⁸ ترا پمیشکا آیانی کِزا راہَ دئیان، تان چَمانش پَچ بکنئے۔ آ چہ تھاریا رُزُناییئے نیمگا بیاینٔ و چہ شحیتانئے پُرزورین دستا دِہم پہ ھُدائے راھا بترَنت، تان گناھِش پھَل کنگ ببنٔ و گون ھما مردمان شریکدار ببنٔ کہ چہ منی سرئے باورمندیا پاک و پلگار بوتگانَت.»

¹⁹ «او بادشاہ اَکْریپاس! من چہ آ آسمانی شُبینئے مَنگا سر تاب ندات۔²⁰ پینسرا دَمَشکئے شھرئے مردمانی نیاما، رندا اورشَلیم و یھودیہیئے سَجھین ھند و دَمگانی مردمانی کِزا و گَزا درکئومانی گورا ھم شتان و اے کَلئو رسپنت کہ چہ وتی گناھان پشُومان ببنٔ و ھُدائے راھا پر بترَنت و چہ وتی کاران پَدَر بکننت کہ ھُدائے راھش گپتگ۔²¹ پمیشکا یھودیان منا مزینن پرستشگاھا گپت و کُشگئے جُھدِش کرت۔²² بلہ ھُدایا منا تان مرُچپِیگا کَمک کرتگ و نون اِدا اؤشتاتانگ و مزن و کسان، سَجھینانی دِیما گواھِی دئیان۔ اے

گپنتت: «شما گون کجام زوَر و واکا یا گون کئیی ناما اے کار کرتگ؟»⁸ گَوا پَٹْرس چہ ھُدائے پاکین روھا سررِیچ بوت و گوشتی: «او کئومئے سرُوک و کماشان!⁹ اگن مروچی اے سئویا چہ ما جُست و پُرس بییگا اِنت کہ ما پہ لَنگ و مُدَئین مردیا نیکی کرتگ و جُست کنبِت کہ آ چَوَن دُراه بوتگ،¹⁰ گَوا شما سَجھین و اِسرائیلئے دَرستِیگین کئوم بزانبِت، اے مرد کہ دُراه و تئیار شَمئے دِیما اؤشتاتگ، چہ ایسا مَسیہ ناسِریئے نامئے برکتا دُراه بوتگ۔ شما ایسا سَلیب کَشَت و کُشت، بلہ ھُدایا چہ مُردگانی نیاما زندگ کرت۔¹¹ ایسا

ھما سِنگ اِنت کہ شما، بانبندین اُستایان،^p پسند نکرت و چگل دات،

بلہ آ سِنگ، بُنھِشت^q بوت۔^r

¹² چہ اییا اَبید^s دگہ رَکَبِنوُکے نیست، چیا کہ آسمانئے چیرا، ایسائے ناما اَبید، مردمان دگہ نامے دئیگ نبوتگ کہ گون اییا ما رَکَت بکنین۔»

¹³ آیان کہ پَٹْرس و یوھَنائے دِلِبری و بھادُری دیست و زاننتش کہ آناواندہ و آمِیین مردم اُنت، ھئیران بوتنت۔ رندا پَچاھش آورتنت، کہ آ ایسائے ھمراہ بوتگانَت۔¹⁴ بلہ پہ اے سئویا کہ آ دُراه بوتگین مرد آیانی کِزا اؤشتاتگانَت، چیزے گوشتِش نکرت۔¹⁵ پمیشکا آاَش چہ ھَکدیوانا! دُئا رُئوگئے ھُکم دات و وت پہ شعور و سَلاھا نَشنتت۔¹⁶ وتمانوتا گوشتِش: «گون اے مردمان چے بکنتین؟ چیا کہ اورشَلیمئے سَجھین جھمند زاننت اِشانی دستا یک انچن مَوجرھے زاھر بوتگ کہ نَمَنگ نبیت۔¹⁷ بلہ چُش ھم مبیٔ کہ اے ھبر مردمانی نیاما گیشتر شنگ و تالان ببیت۔ باید اِنت آیان بئُرسینین کہ دگہ برے پہ ایسائے ناما گون ھچکسا ھبر مکننت.»

¹⁸ پَٹْرس و یوھَنائِش پدا لوٓت و ھُکم داتنت کہ ھچبر ایسائے ناما چیزے مگوشنت و درس و سَبک مدئینت۔¹⁹ آیان پَسَوُ دات: «وت شعور بکنیت، شَمئے ھبرئے زورگ شرتر اِنت یا ھُدائے؟²⁰ بلہ ما چہ وتی دیستگین و اِشکَنگینانی پَدَر و درشان کنگا وتا داشت نکنین.»²¹ گَوا چہ گیشترین تُرسینگ و پادتراپ۔^u دئیگا رند، اِش یلہ داتنت۔ پہ آیانی سِزا دئیگا شَرّین راھے ندیستِش، چیا کہ گون اے اَجَبَتین کارئے گبدگا سَجھین مردمان ھُدا سَتا کرت و سازات۔^v آ مرد کہ گون اے مَوجرھا دُراه بوتگانَت، اُمری چَل سالا گیش اُت۔

باورمندانی دُوا

²³ آرات بئیگا زند، پَٹْرس و یوھَنآ وتی ھمراہانی کِزا شنتت و اِش چہ مزینن دینی پیشوا و کئومئے کماشانی گوشتگین ھیران سھپگ کرتنت۔²⁴ آیان کہ اِشکت، یکدل و ھمتئوار ھُدائے بارگاھا دُوا کرت و گوشتِش: «او زوراکین ھُداوند، آسمان و زمین و دریائے اَدُ کَنوک و ھر چیزے کہ آیانی تها اِنت!²⁵ تئو وت گون پاکین روھئے اِلھاما چہ مئے بُنیپُیرک، وتی ھزمتکارین داوودئے زبانا گوشت:

اَ دگہ کئوم پہ چے شوَرش کنتت و راج چیا مُپت و ناھودگین پندَل سازنت؟

²⁶ جھانئے بادشاہ تئیارَ بنت و ھاکم یکجاہ مُچ، ھُداوند و آییئے مَسیھئے ھلایا اؤشتنت۔»^w

^[1] 4P:11 بانبندین اُستا ھما اِنت کہ لوگئے بندگا زانتکار اِنت۔

^[2] 4P:11 بُنھِشت، بران لوگئے اتولی ھِشت یا سِنگ۔

^[3] 4P:11 زبور 22:118۔

^[4] 4P:12 اَبید چہ، بران گئیر چہ۔

^[5] 4P:15 ھَکدیوان، بران آمیدگس، دادگاھ۔

^[6] 4P:21 پادتراپ، بران تھدید، دَمکی۔

^[7] 4P:21 سازایگ، بران سَتا کنگ۔

^[8] 4P:26 زبور 2:2–1۔

^[9] 26:9 اسلیگین یونانی نبشتانک گوشت: «ایسا ناسِریئے.»

^[10] 26:14 شَت دارے و سُچ دارئے توسکین سُرُک اِنت۔ ننگار کنگئے وهدا، اے دارا پہ گوکانی ھے کنگا کارَ بندنت۔

²⁷ «پہ راستی، ہمے شہرا ہیرودیس، پُنتیوس پیلاتوس، آدگہ درکٹومین مردم و بنی اسرائیلے سچھین کٹوم و کبیلہ ہمدست ہوتنت و تیبی پاکین ہزمتکار ایسائے ہلاپا پاد آتکنت، ہما ایسا کہ تنو گون روگن پر مُشگا پہ بادشاہیا گچین کرتگأت۔²⁸ آیان گون وتی اے کارا، تیبی واک و واہگ کہ تنو چہ پیشا گیشینتگأت، پورہ و سرجم کرت۔²⁹ او ہڈاوند! نون ایشانی پادترایانی نیمگا ہچار و وتی ہزمتکاران کُکم بکن تانکہ تیبی ہبران پہ مزینن بہاڈری و نثرسی درشان بکننت۔³⁰ وتی پاکین ہزمتکار ایسائے ناما، پہ ڈرہبکشی و مّوجہ و اَجّینن نشانیانی پَدّر کنگا، وتی دستا شہار دئے۔»

³¹ چہ آسانی ڈویا رند، آجاگہ کہ اؤدا مُچّ اتنت لَرزت، سچھین چہ پاکین روہا سرپیچ ہوتنت و ہڈائے ہبرش پہ دلیری درشان کرت۔

باورمندانی شریکداری

³² سچھین باورمند یکدل و یکجان اتنت، ہچکسا وتی مال و ہستی تھنا وتیگ نزات و سچھین چیزان شریکدار اتنت۔³³ کاسیدان گون مزینن واک و تاگتے پہ ہڈاوندین ایسائے جاہ جنگا گواہی دات و گون آسچھینان ہڈائے مزینن رھمت گون ات۔³⁴ چہ آیان ہچکس مُہتاج نہأت، چیا کہ ہرکسا لوگ یا ڈگارے ہستأت بہایی کرت و ³⁵ زری کاسیدانی دیمّا اتر کرتنت۔ آیان اے زرّ پہ سچھینان، ہرکسے گرز و زلورتنانی سرا بہر کرتنت۔³⁶⁻³⁷ ایسپ نامین مردیا ہم ڈگارے ہستأت، بہایی کرت، زری آورت و کاسیدانا داتنت۔ آکیرسے ات و چہ لاویانی کبیلہا ات۔ کاسیدان آییے نام بارنابا کرتگأت، بزّان «دلبدیئے^x چُک»۔

هَنانیا و سِپیرہ

¹ هَنانیا نامین مردیا و آییے سِپیرہ نامین جنا ہم وتی ڈگارے بہا کرت۔² هَنانیا گون جنئے سہیگیا زرّانی یک بہرے پہ وت داشت و آدگہ، کاسیدانی دیمّا اتر کرتنت۔³ پترسا گوشت: «او هَنانیا! چیا شفتیان تیبی دلا چز پُرت کہ گون ہڈائے پاکین روہا دروگت بست و چہ ملکتے ززان بہرے پہ وت ایر کرت؟⁴ زانا، ڈگار چہ بہایا پیسر تیبی جندیگ نہأت؟ چہ بہایا رند، زرّ تیبی دستا نہاتنت؟ پہ جے وتی دلا شعورت کرت کہ چُش بکنے؟ تنو گون مردمان نہ، گون ہڈایا دروگ بست۔»⁵ وھدے هَنانیا اے ہبر اشکننت، زمینا کپت و ساہی دات۔ ہرکسا کہ اے ہبر اشکت، آییے دلا بلاہین ترسے نشت۔⁶ گزا ورنّا دیمّا آتکنت، جنئے کپن کنگا رند، ڈنا برت و کبرش کرت۔

⁷ کم و گیش سئے ساہتا رند، آییے جن کہ چہ اے سرگوستا سہیگ نہأت، آتک و رست۔⁸ پترسا چہ آییّا جُست کرت: «منا بگوش، شما ڈگار کہ بہا کرت، ایشے کیمت ہمش ات؟» سِپیرہا پَسُو دات: «هئو، کیمتی ہمش ات۔»

⁹ پترسا گوشت: «چیا پہ ہڈاوندئے روھتے چَکاسگا⁹ گون یکدگرا ہمدست ہوتیت؟ ہچار، ہمایان کہ تیبی مرد کبر کرت ائون دروازگتے دپا آت و ترا ہم ڈنا برنت۔»¹⁰ جنین، ہما دمانا پترسے پادانی دیمّا کپت و ساہی دات۔ وھدے ورنّا آتکنت، دیستیش کہ آ ہم مرتگ۔ ڈنا برتّش و مردئے کزا کبرش کرت۔¹¹ چہ اے ہبرانی اشکنگا، سچھین باورمند² و آدگہ مردمانی نیاما مزینن ترس و بیئے کپت۔

کاسید ڈرہبکشی کنت

¹² چہ کاسیدانی دستا، مردمانی نیاما بازین اَجّینن نشانی و اچکایی زاہر و پَدّر ہوت۔ سچھین باورمند، گون ہمدلی و ہمستکی سَلیمانتے پیشجاہا مُچّ ہوتنت۔¹³ باورمند، مردمانی گورا باز اژتمند اتنت، بلہ چہ آدگران کسپا اے دل و جُريت نیستأت کہ گون

²⁷ دو سال ہمے دابا گوست و پبلیکسے جاگھا، پورکیوس پستوس والی ہوت۔ پبلیکسا پہ یہودیانی رزا کنگا، پولس بندیجاہا داشت۔

پولس، پستوسے دیمّا

¹ والی پستوس، اے دَمگئے رَسگا سئے روچا رند، چہ کئیسریہا دیمّ پہ اورشلیمّا شت۔² اؤدا، مزینن دینی پیشوا و **25** یہودیانی سرؤکان آییے دیمّا پولسے سرا بھتام جت و ³ دزیندی ایش کرت کہ آیان وتی مئتوار بکنت و پولسا اورشلیمّا راہ بدنت۔ شعورش کرتگأت کہ پولسے آیکتے وھدا، راہا آییے سرا اُرش بکنت و بکشتی۔⁴ پستوسا پَسُو دات: «پولس کئیسریہا بندیک ائت، منا وت پہ ہمے زوتان ہمؤدا روگی ائت۔⁵ چہ شما لھتین مستر و کماش منی ہمراہیا ہمؤدا بیعت، اگن آییّا مئیار و گناہے کرتگ گزا ہمؤدا آییے سرا بھتام بجنیت۔»

⁶ هُشت تان دہ روچا گون آیان نندگا رند، پستوس کئیسریہا پر ترّت۔ دومی روچا آییّا ہکدیوان کرت و هُکمی دات کہ پولسا بیارنت۔⁷ وھدے پولسش آورت، چہ اورشلیمّا آتکگین یہودی آییے چپ و چاگردا مُچّ ہوتنت و آییے سرا بازین بھتامش جت، بلہ آیان چہ آ بھتامان یکے ہم، راست پَدّر کرت نکرت۔⁸ پولسا پہ وتی بیمئاریے پَدّر کنگا دزائنت: «من پہ یہودی شریّت و مزینن پرستشگاہ و پہ رومئے کئیسرا، ہچ ڈولین رَد و نازہندین کارے نکرتگ۔»⁹ بلہ پستوسا لوئت یہودیان وتی مئتوار بکنت، پمیشکا چہ پولسا جُستی کرت: «تنو اورشلیمئے روگا رزا ائے، کہ من ہمؤدا ہکدیوان بکنان و اے اژا بگیشینان؟»¹⁰ پولسا گوشت: «من رومئے کئیسرئے ہکدیوانئے دیمّا اؤشتاتگان۔ منی دادرسی باید ہمدا بیبت۔ انچش کہ تنو وت شرّ زانے من پہ یہودیان ہچ مئیار و گناہے نکرتگ۔¹¹ اگن من انچین مئیارے بکرتین کہ مرکے سبزا ہکدار ہوتینان، گزا مرکے سزائے سگگا ہم تیار ہوتگ اتان، بلہ اگن منی سرا یہودیانی اے بھتام راست نہأت، ہچکس منا پہ کُشگا آسانی دستا دات نکنت۔ منا کئیسرئے ہکدیوانا بریت۔»¹² پستوسا گون وتی سلاہکاران شعور کرت و رندا گوشتی: «تنو کئیسرئے ہکدیوانا پیشی لوئتگ، ہمؤدا پیش کنگ بیے۔»

پولس، بادشاہ اگریپاسے دیمّا

¹³ کئے روچان و رند، بادشاہ اگریپاس وتی گھار برنیکیے ہمراہیا، پہ پستوسے مبارکیا کئیسریہا آتک و ¹⁴ تان بازین روچنا ہمؤدا متت۔ پستوسا بادشاہتے دیمّا پولسے بارٹوا ثران کرت و گوشت: «منی کزا بندیکے ہست اتنت کہ والی پبلیکسا ایشتگ۔¹⁵ وھدے اورشلیمّا شتگ اتان، یہودیانی مزینن دینی پیشوا و کماشان آییے سرا بھتام جت و منا گوشتش کہ مئیارگی بکنان۔¹⁶ من گوشتنت: «رومیانی رھبند ایش ائت، تان وھدے کسپا بھتام جنؤکانی دیمّا وتی دیمپانیے مؤہ دئیگ مبیبت، آ سزا دئیگ نبیت۔»¹⁷ وھدے آییے بھتام جنؤک ادا آتکنت، من آسانی اے اژئے گیشیننگا دیر نکرت، دومی روچا ہکدیوانا نشتان و پرمان دات کہ پولس پیش کنگ بیبت۔¹⁸ وھدے بھتام جنؤک پہ ہبر کنگا پاد آتکنت، آسانی بھتام چُش نہاتنت کہ من گمان کرتگأت۔¹⁹ اے مردئے سرا آسانی بھتام وتی جندئے دینی ہبر و ایسا نامین مرتگین مردئے بارٹوا اتنت کہ پولس گوشت آ زندگ ائت۔²⁰ من سربتگ و ہئیران اتان کہ اے اژا چہ ہئیمّا بگیشینان؟ پمیشکا چہ پولسا جُشن کرت کہ: «اورشلیمئے روگا رزا ائے، تانکہ اے اژ ہمؤدے ہکدیوانا گیشیننگ بیبت؟»²¹ بلہ پولسا لوئت ہمدا ہمانیت و کئیسر وت آییے اژا بگیشینیت۔ پمیشکا من پرمان دات، تان وھدے آییّا کئیسرئے دربارا راہ مدئیان، ہمدا دارگ بیبت۔»²² اگریپاسا گوشت: «من وت اے مردئے ہبران گوش دارگ لوٹان۔» پستوسا گوشت: «باندا تنو آییے ہبران اشکنئے۔»

²³ دومی روچا، اگریپاس و آییے گھار برنیکی، گون مزینن شان و شریپنا، شہرئے پوجی مَنسبدار و لھتین نامدارین سرؤکانی ہمراہیا، والیے دیوانجاہا آتکنت۔ پستوسا، پولسے پیش کنگے پرمان دات و پولس دیوانئے دیمّا آرگ ہوت۔²⁴ پستوسا گوشت: «او بادشاہ اگریپاس و دیوانئے نندؤکین مردمان! اے مردا کہ شما کنگا ائت، اورشلیم و کئیسریہے شہرائی سچھین یہودیان ایشے سرا بازین بھتامے جتگ و گون من کوکار کنان دزیندی ایش کرتگ کہ ایشیا بکؤشارینان۔²⁵ منی زانگا، ایشیا چُشین مزینن مئیار و

^x4:36-37 دلبدی، بزّان تسلّا، اُمیتواری۔

^y5:9 چَکاسگ، بزّان آزمایش کنگ، امتھان گرگ۔

^z5:11 اسلیگین یونانی نیشتانک گوشت: «سچھین کلیسا»۔

سرا بھُتام اے ڈٹولا پیش کرت: «مَڑاھداریں! والی پیلیکُس! شما اے سرڈگارا ایمنین دثور و باربگے آورتگ و چہ وتی دورچاری و کارزانتیا، پہ اِدئے مردمان گھبودی کار کنایتنگ. ³پمیشکا ما ہر جاہ و ہر کجا تھیی باز مَنتوار این. ⁴ من گیشین ہبر کنگ و ترا دلسیاہ کنگ نلوثان، بلہ پہ کستری گون تنو دزیندئ کنان کہ مئے یک و دو ہیرا گوش دار و مارا وتی مَنتوار بکن. ⁵ گپّ اِش اِنت کہ اے مرد، پولس، مزین پلینڈ و پتھسازے و سرجمین دنیائے یہودیآں شۆرَنتیت. ناسری نامین یک ناراہین ٹولیتئے سرۆکے. ⁶ چہ اِشان و اَیبد، مزین پرستشگاہئے بیہُرمتی کنگئے چِن و لانچی ہم کرتگآت کہ ما گپت. ⁷ لوٹنن آیاا وتی شَریئتئے سرا مٹیاریگ بکنین، بلہ لشکرئے مستر لیسیاسا، پہ زۆر چہ مئے دستا پَچ گپت و برت. پمیشکا ما، آییئے پدُّ و بھتام جنوک، تھیی کِزا راہ دئیگ بوتگین. ⁸ k نون تنو وت آیاا جُست و پُرس بکن، ہما پدُّ و بھتام کہ ما آییئے سرا جتگآنت، آیانی راستیا سہیگ بیئے. ⁹ یہودی ہم گون آیاا ہمتوار بوتنت و گوشیش: «ہرچے کہ ترٹولُسا گوشتگ، ہمے پھیما اِنت.»

پولس وتی دپیمانیا کنت

¹⁰ نون والی پیلیکُسا پولُسئے نیمگا اِشارہ کرت کہ آ وتی ہبران بکنت. پولُسا گوشت: «مَن زانان باز سال اِنت کہ تنو مئے یہودی کئومئے دادرسیا کنگا ائے، پمیشکا پہ دلجمی وتی بیمیاریے پدَر کنگا گون تنو ہبر کنان. ¹¹ اگن تنو جُست بکنئے گُزا زائے کہ دوازده رۆچا گیشتر نگوستگ کہ من پہ پرستش کنگا اوڑشلیما شتگان. ¹² مزین پرستشگاہا، منا ہچکُسا گون یکِیا پہ جیزہ و دپجاکا ندیستگ، شہر و کنیسہان ہم مردم نشۆرَنتنگآنت. ¹³ اے پدُّ و بھتامان کہ ائون منی سرا جنت، تھیی دپِما آیانی راستیا پدَر کرت نکنت. ¹⁴ بلہ تھیی دپِما اے ہبرا مَٹان کہ {اے راھئے} رَندگیر و مَٹوک آن کہ مردم آیاا ناراہین دینی ٹولِیے گوشنت. وتی پت و پیرُکانی ہُدایا پرستش کنان و ہرچے کہ ثورات و نبیانی کتابان نبشتہ اِنت، من آیانی باورمند آن. ¹⁵ من ہم، ہمایانی ڈٹولا، چہ ہُدایا اُمیتوار آن و دلجم آن کہ سَجھین مُردگ، نیکنین و بدین، پدا زندگ بنت. ¹⁶ پمیشکا، مُدام جُھد کنان کہ گون ہُدا و سَجھین مردمان منی جبین و وجدان پاک و پلگار بییت.

¹⁷ «نون لھتین سالان و رَند، پر تَرْت و اوڑشلیما آتکان، تان ہما ہئیراتان کہ منا پہ کُمک کنگا گون اتنت وتی کئوما برسینان و کُربانِیگ ہم بکنان. ¹⁸ وتا پاک و پلگار کرتگآت کہ آیان منا مزین پرستشگاہا دیست، نہ مردمانی مُچی و میزیے ہستآت و نہ ہم آشۆپ و بلوایے. ¹⁹ بلہ آسیائے دَمگئے لھتین یہودی ہموّدا اُت، اگن آیان گون من جیزھے ہستآت، آ تھیی کِزا بیاتکیننت و منا مٹیاریگش بکرتین. ²⁰ چہ اے مردمان جُست کن، وھدے من یہودیانی سرۆکانی دیوانئے دپِما پیش کنگ بوتان، آیان پہ من چہ مٹیارے راست و پدَر کرت، ²¹ اَیبد چہ اے یکِین ہبرا کہ من اوّدا جار جت و گوشت: {من پمیشکا اے ہکدیوانئے دپِما اؤشتارَنتگ بوتگان کہ گوشتگآئن: «هُدا مُردگان پدا زندگ کنت.}}»

²² اے ہبرانی اشکنگا رَند، پیلیکُسا، کہ {اے راھئے} بارئوا زانتکار اُت، ہکدیوانئے دادرسی دپِما نبرت و گوشتی: «وھدے لشکرئے مستر لیسیاَس کئیت، ہما وھدا اے اَر گیشَنتِیگ بییت.» ²³ گُزا، یک پئوجی آپسَرے پرمانی کرت پولُسا اَنگت بدارنت، بلہ آیاا گیشتر اَسودگی بدئبت و آییئے دؤست و سنگنان ہم چہ آییئے گِندُک و ہزمتکاریا مکن مکنت.

پولس، پیلیکُسئے دپِما

²⁴ لھتین رۆچا رَند، پیلیکُس وتی یہودیین زال دُروسیلائے ہمراہیا اُتک و پولُسی ہم لوٹت و آورت. گون پولُسا گوشتی: «ایسا مَسیہئے سرئے باورمندئےے بارئوا چہ تنو گیشتر اشکنگ لوثان.» ²⁵ بلہ وھدے پولُسا هَکّ و اِنساپ، پھریزکاری و جُست و پُرسئے آیوکین رۆچئے بارئوا ہبر کرت، گُزا پیلیکُسا تُرست و گوشتی: «ائون تنو برئو، وھدے دَزگٹ نبوتان، ترا پدا لوثان.» ²⁶ آ اُمیتوار اُت بلکین پولس آیاا چیزُکے زَر لالِچ دنت، پمیشکا باز رَندا لوٹت و آورتی و گون آیاا گپّ و ثرائی کرت.

آیان ہۆر بییت. ¹⁴ اَنگت، ہُداوندئے سرا باورمندین جنین و مردین، رۆچ پہ رۆچ گیش بئیان اتنت و گون آیان هُوارَ بوتنت. ¹⁵ تَتئنا^a مردمان وتی ناڈراہ، تھت و نیادانی سرا واپینت و رھسراَن آورتنت، تان پَتْرُس چہ راہا کہ گوزیت، تُرے آییئے ساھگ ہم پہ لھتینا بکپیّت. ¹⁶ اوڑشلیمئے کِر و گورُئے شہرانی مردم ہم رُمب رُمبا اُتکنت، ناڈراہ و چہ پلبیتین روھان رنج دیستگین مردمش آورتنت و سَجھین دُراہ بوتنت.

کاسیدان جیل کنت

¹⁷ مسترین دینی پیشوا و آییئے سَجھین ہمراہ کہ سدوکیانی ٹولِیے باسک اتنت، پہ هَسَد و کُنت پاد اُتکنت. ¹⁸ کاسیدش گپت و بندِیجاہا جیل کرتنت. ¹⁹ بلہ شپا یک وھدے، ہُداوندئے پَریشتگیا بندِیجاہئے دروازگ پَچ کرتنت و آ چہ جیلا در آورتنت و گوشتی: ²⁰ «برئوتِ مزین پرستشگاہا بؤشتیت و اے نوکین زِندئے سرجمین کُئلو و پٹیگاما مردمان برسینیت.» ²¹ کُزا، ہما دابا کہ آیانا گوشگ بوتگآت، بامگواھا پرستشگاہا شتنت و مردمانی سَبک دئیگا لگنتت. وھدے مسترین دینی پیشوا و آییئے ہمراہ اُتکنت، سرۆکانی دیوانئے باسک و اِسراییلئے سَجھین کماشش لوٹنتت و دگہ لھتین مردمش رثوان دات تان کاسِدان چہ جیلا بیارنت. ²² بلہ آیانی رَہ داتگین مردم بندِیجاہا کہ شتنت، کاسیدش ندیستنت. پر تَرْت و ہالِش داتنت کہ: ²³ «بندِیجاہئے دروازگ مُہر بستگاتنت، نگھپان ہم دروازگانی دپِما اؤشتاتگاتنت، بلہ ما دروازگ کہ پَچ کرتنت، جیلا ہچکُس ندیست.» ²⁴ گون اے ہیرئے اِشکنگا، پرستشگاہئے نگھپانین سپاہیگانی سرۆک و مزین دینی پیشوا سک ہئیران و پِگریگ بوتنت کہ بارین اے کارئے اُسر و اَکت نون چے بییت.

²⁵ ہما وھدا یکے اُتک و ہالی دانتت: «بچارِیت، آ کہ شما بندِیگ کرتگاتنت، پرستشگاہا مردمان درس و سَبک دئیگا اُنت.» ²⁶ گُزا پرستشگاہئے نگھپانانی سرۆک گون وتی سپاہیگان شت و کاسیدش گپت و آورتنت، بلہ پہ زۆر نہ، چیا کہ تُرستیش «چز مبییت مردم مارا سینگسار بکنتت.» ²⁷ کاسیدش آورت و سرۆکانی دیوانئے دپِما اؤشتارِنتنت. نون مسترین دینی پیشواِیا چہ آیان جُست گپت: ²⁸ «ما هُکم نکرِتگآت دگہ برے پہ اے ناما مردمان درس و سَبک مدئییت؟ بلہ شما اوڑشلیمئے سرجمین شہر گون وتی تالیمان پُر کرتگ. لوٹیت آ مردئے ہونا مئے گردنا بلدئیت؟» ²⁹ پَتْرُس و آ دگہ کاسِدان پَسَئو دات: «باید اِنت چہ انسانان گیشتر، ہُدائے مَٹوک ببین.» ³⁰ ایسا، کہ شما سَلِیب کُشت و کُشت، مئے پت و پیرُکانی ہُدایا پدا زندگ کرت، ³¹ وتی راستین نیمگا نادینت و سرۆک و رَکینۆک کرت، تانکہ اِسراییلئے کئوما پشؤمانی و گناہانی پھلِیئے مۆہ برسیت. ³² ما اے ہبرانی شاھد این.

پاکین روہ، کہ ہُدایا وتی باورمندانا بکشتگ ہم اے ہبرانی گواہیا دنت.

³³ گون اے ہبرانی اِشکنگا، دیوانئے باسک انچُش زھر گپنتت کہ پہ آیانی کُشگا پاد اُتکنت. ³⁴ بلہ گامالیال نامین پَریسیے کہ شَریئتے استاد و سرۆکانی دیوانئے باسک و سَجھین مردمانی چَمان شریدارین مردے اُت، دیوانا پاد اُتک و هُکمی کرت: «اے مردان یک دمانے دُئا برِیت.» ³⁵ گُزا گوشتی: «او اِسراییلیان! هُزار بیت کہ شمارا گون اے مردمان چے کنگی اِنت. ³⁶ کئے وھدا پیسَر ہم تیوداس نامین مردپا جاہ جت و وتا مَزَن مردے زانتی، چارسدے مردم آییئے ہمراہ بوت. بلہ آ کُشگ بوت و آییئے ہمراہ سیست و سیند^b بوتنت و هِچ نبوت. ³⁷ چہ آیاا رَند، یہودا نامین جَلیلی مردپا، مردمشمارئے رۆچان جاہ جت، آشۆپ کرت و لھتین مردمی گون وت تَرَنتت، بلہ آ ہم کُشگ بوت و ہمراہی شینگ و شانگ بوتنت. ³⁸ اَنوکِین جاورانی بارئوا، منی شعور گون شما ہمیش اِنت کہ چہ اے مردمان دست بکئُیت و اِشان یلہ بدئییت. چیا کہ اگن اِشانی اے کار و مکسد چہ انسانانی نیمگا اِنت، بيشک پہ سَر نرسیت.

³⁹ بلہ اگن چہ ہُدائے نیمگا اِنت، شما اِشان داشت نکبیت. گُزا بزائبت کہ آ وھدا شمئے جنگ گون ہُدایا بییت.»

^[a] 15:54 تَتئنا، بزان هَئا، تان اے هَذا کہ

^[b] 36:53 سیست و سیند، بزبان شینگ و شانگ، ٹک و پَرک

^[a] 2:24د مَڑاھدار، بزبان شریدار، اِرُتمند

^[k] 7:24د بند ھپت بازین دزنبشتا نیست

آیئے ہیرش مَنت،⁴⁰ کامیدش لوٹت و آورتنت، لَتْ و کُتْ کنایتت و مکن کرتنت کہ پہ ایسائے ناما دگہ برے ہبر مکننت۔ نون پلہش دانتت۔⁴¹ کامید، گُل و شادھی کنان، چہ دیوانئے دینما در کپنتت، چیا کہ آیان اے لاکھی رستگات پہ ایسائے ناما بے اڑتی بگندنت۔⁴² آیان مزینن پرستشگاہ و لوگانی تھا، چہ اے مستاگئے تالان کنگا کہ ایسا ہما مسیہ انت، ہچبر دست نکشت۔

پہ ہزمتکاریا ہپت مردمئے گچین کنگ

6 ہما رُوچان کہ مرید گیشا چہ گیشتر بئیان انتت، یونانی یہودی^c چہ ایرانی یہودیان گلگدار انتت کہ ہر رُوچینگین وُرد و وراکئے بھر کنگا، آسانی جنوزامان چیزے نرسیت۔² دوازدهین کامیدان، سچھین مرید لوٹنت و گوشتیش: «اے ہبر شر نہانت کہ ما وُرد و وراکئے وُندُ و بھر کنگئے کارانی سٹوبا، چہ ہڈائے پاکین ہبرئے ہزمتکاریا نادلگوش ببین۔³ پمیشکا، او براتان! چہ وت ہپت انچین نیکنامین مردم گچین بکنیت کہ چہ پاکین روہ و ہڈایی زانت و زانگا سرپچ بمنت تان اے زِمہ و دُبُہا⁴ ہمایانی کوپگا بلڈین و⁴ وت پہ دُوا و ہڈائے پاکین ہبرئے ہزمتکاریا دَزگُتْ ببین۔»⁵ اے شعور، سچھینان دؤست بوت و اے مردمش گچین کرتنت: اِستپیان کہ چہ ایمان و پاکین روہا پُر اُت، پیلپس، پروکورس، نیکانور، تیمون، پارمیناس و اُنٹاکیہئے یہودی بوتگین باورمند نیکولاس۔⁶ اے مردمش کامیدانی دینما آورت و پیش کرتنت۔ کامیدان پہ آیان دُوا کرت و دست بدآ جنتت۔⁷ اے دُٹولا ہڈائے پاکین ہبر مردمانی نیاما تالان بوت و اورشلیمیا مرید سک زوت گیشا چہ گیشتر بئیان بوتنت۔ بازین دینی پیشوایے ہم اے باورئے مَنوگر بوت۔

اِستپیانئے دزگیر کنگ

⁸ اِستپیان چہ ہڈائے رھمت و زؤرا پُر اُت و آییَا مردمانی نیاما مزینن موزہ و اَجَبین نشانی دینما آورت،⁹ بلہ چہ یہودیانی یک کنیسہنیا کہ نامی «آزات بوتگین گلامانی کنیسہ»^c اُت، لہتین مردم چہ آییَا ناززا اُت۔ آ چہ کرینی و اِسکندَریہئے شہر و کیلیکیہ و آسیائے دَمگان انتت و گون اِستپیانا دَبچاکا لگنتت۔¹⁰ بلہ اِستپیان گون انچین روہ و زانتیا ہبر کنگا اُت کہ آیئے دینما اؤشتیش نکرت۔¹¹ گُرا لہتین مردمیش رَد دات تان بگوشنت: «ما ایشکتگ اِستپیانا موسا و ہڈائے بارثوا کبر کرتگ۔»¹² آیان، مردم و کئومئے کماش و شَریتئے زانوگر شوریننت و اِستپیانش گپت و کُشکان، سرؤکانی دیوانا پیش کرت۔¹³ درؤگین گواہ و شاہدش آورت، آیان شاہدی دات و گوشت: «اے مرد ہڈائے پاکین لوگ و شَریتئے ہلاپا، چہ بد و ناراہین ہبر کنگا ہچبر دست نکشیت۔¹⁴ ما وت اِشکت، گوشتی: «ایسا ناسری اے جاگہا کرؤجیت و آ رسم و رثواجان بدل کنت کہ موسایا پہ ما اِشتگانُت۔»¹⁵ دیوانئے سچھین نندؤکان چم پہ اِستپیان سگ داتگاننت و دیستش آیئے دیم، پرنشتگیئے دیمئے دُٹولا اِنت۔

اِستپیانئے تران

7 ¹ مسترین دینی پیشوایا چہ اِستپیانا جُست کرت: «بارین، اے ٹہمت راست اُت؟»² اِستپیانا پَسَو دات: «او پت و براتان! دلگوش کنیت:

ابراہیمئے بارثوا

«پُرشوکتین ہُدا، ہما وهدا مئے بُنیبرک ابراہیمئے دینما زاہر بوت کہ آ اَنگت بئین النہرئینا اُت و ہرانا جہمند نبوتگ اُت۔³ گون آییَا گوشتی: «وتی سرؤگار و راج و کئوما پل و ہما مُلکا برئو کہ من ترا پیشی داران.»⁴ آییَا کُلدانیانی مُلک یلہ دات و ہرانا شت۔

شوگند وارنگ کہ تان پولسا مَکُشین ہچ نئورین۔¹⁵ پمیشکا شما گون سرؤکانی دیوانا ہورِیگا، لشکرئے مسترا بگوشیت کہ آ پولسا شمئے کُرا بیاریت۔ گون لشکرئے مسترا شمئے نیمون اے ببیت کہ شما پولسئے بارثوا گیشتر زانگ و جُست و پُرس کنگ لوئیت۔ ما تئیار این، رَسگا پیسر، راہا آییَا کُشین۔»

¹⁶ بلہ پولسئے گھارزاتک کہ چہ اے پندلا سہیگ بوت، کلانا شت و پولوسی سہیگ کرت۔¹⁷ پولسا یک رومی پئوجی آپسرے لوُت و گوشتی: «اے ورنایا وتی مسترئے کُرا بر کہ ایشیا چیزے گوشگی اِنت۔»¹⁸ آییَا ورنایا وتی مسترئے کُرا برت و گوشتی: «منا کنیدین پولسا لوُتنگ و گوشتگ کہ اے ورنایا تئیی کُرا بیاران، چیا کہ ایشیا گون تئو چیزے گوشگی اِنت۔»¹⁹ لشکرئے مسترا ورنائے دست گپت و یک کُزے برت و جُست کرت: «ترا گون من چؤنن ہبرے ہست؟»²⁰ آییَا گوشت: «لہتین یہودیا شعور کرتگ کہ ترا بگوشنت باندا پولسا دیوانئے دینما پیش بکنئے، پہ اے شعورا آییَا نیمون اِش اِنت کہ آ پولسئے بارثوا گیشتر جُست و پُرس کنگ لوُنت،²¹ بلہ تئو آییَا اے ہبرئے مَنگا تئیار مئے، چیا کہ چہ آیان چل مردما گیش، راہا پولسئے سرا اُرش کنگ و آیئے کُشگا تئیار اِنت۔ آیان شوگند وارنگ کہ تان پولسا مَکُشنت، نہ آپ ورنت و نہ وُزگ۔ آ تئیار نشتگانُت و وداریک اُنت کہ تئو آییَا واہگا بَمئئے۔»²² لشکرئے مسترا ورنایا رُکست کرت و گوشت: «ہچکس سہیگ مبیٹ کہ تئو منا اے ہال داتگ۔»

پولس، دیم پہ کئیسریہا

²³ گُرا لشکرئے مسترا دو آپسر لوُت و گوشتنت: «دوسد پشادگین سپاہیگ، ہپتاد اَسپسوار و دوسد نغیزہندین سپاہیگ تئیار بکنیت کہ اِنشپی، ساہت ٹہا! کئیسریہا برئونت،²⁴ پہ سواریا، پولسا اسپ ہم بدئیتت تان آییَا پہ وشی و سلامتی، والی پیلکسئے کُرا برسپنتت۔»²⁵ لشکرئے مسترا، رومی والیئے ناما یک کاگدے ہم اے دُٹولا نبشت:

²⁶ «چہ کُلفودوس لیسپاسئے نیمگا پہ شریدارین والی پیلکسئے ناما:

دُرد و دُزہبات!

²⁷ اے مرد، یہودیان گپنگ اُت و آییَا کُشگی انتت۔ بلہ وهدے من سہیگ بوتان کہ آ رومی باشندھے، گُرا گون سپاہیگ شتان و من چہ آییَا دستا رُکینت۔²⁸ من لوُت بزنان کہ اے مردئے سرا چؤنن بھتامے جنت، پمیشکا آییَا سرؤکانی دیوانئے دینما پیش کرت۔²⁹ سہیگ بوتان کہ آییَا وتی شَریتئے جیزہانی سرا مئیاریک کنگا اُنت و آییَا ہچ چُشین کارے نکرتگ کہ کئید و بند، یا مَرکئے سزاوار ببیت۔³⁰ وهدے منا ہال رست کہ پہ آیئے کُشگا پندلے سازگ بوتگ، ہما دمانا تئیی گُورا راہن دات۔ من، ہما مردم کہ آیئے سرا بھتامَ جنت، پرمان داتگانُت کہ گون آییَا وتی اُزا تئیی دینما پیش بکننت۔»

³¹ گُرا سپاہیگان، پرمانئے سرا، ہما شپا پولس چہ اورشلیمیا زرت و اُنٹیپاتریسئے شہرا رَسپنتت۔³² دومی رُوچا، اسپسوارین سپاہیگش پولسئے ہمرایا رثوان داتنت و وت کلانا پر تَرنتت۔³³ کئیسریہئے رَسگا، آیان کاگد آ دَمگئے والی پیلکسا دات و پولسش آیئے دینما پیش کرت۔³⁴ کاگدے وانگا رند، والیا چہ پولسا جُست کرت: «تئو کجام دَمگئے مردمے ائے؟» پَسَوی دات: «من کیلیکیہئے دَمگئے مردمے آن۔»³⁵ گُرا گون پولسا گوشتی: «وهدے تئیی سرا بھتام جنؤکین مردمَ کاینت، من تئیبگ و آییَا ہبران وت گُوش داران۔» گُرا آییَا سپاہیگ ہُکم کرتنت کہ پولسا ہما کلانا ببرنت کہ ہیرودیس بادشاہا بستگ و ہمؤدا آیئے نگہپانیا بکننت۔

پیلکسئے دینما پولسئے پیش کنگ

24 ¹ پنچ رُوچا رند، یہودیانی مسترین دینی پیشوا ہَنانیا گون کئومئے لہتین کماش و تِرتولس نامین وکیلنا کئیسریہا شت، تان پولسئے سرا وتی بستگین بھتاما والیئے دینما پیش بکننت۔² وهدے پولس آرگ بوت، تِرتولسا والیئے دینما پولسئے

¹23:23 اسلیگین یونانی نشتانگ گوشت: «شپے سیمی ساہت۔»

¹23:31 اُنٹیپاتریس، کئیسریہئے نَریکا اُت۔

^c1:6 یونانی یہودی، ہما یہودی انتت کہ یونانی دؤد و زبیدگئے رندگیر انتت و آییَا زبان یونانی اُت۔

^d6:3 دُبُہ، بزبان اُگدہ، زِمہ، اربی و پارسیا «وظیفہ»۔

^e9:6 یہودیانی پرستشگاہانی نام «کنیسہ» اِنت۔

شَلَاک جَنگا بست، آييا هموڏا چه اؤشتاتنگين ايسرا جُست کرت: «من رومي باشندهے آن. کانونا، اے رثوا انت که شما بے هُکمتے بَرگا رومي باشندهيا شَلَاک بجنئت؟»²⁶ وهڊے ايسرا اے هبر اِشکت، لشکرٔے مسترٔے کِزَا آتک و گوشتي: «او واجه! تئو چه کنگا ائے؟ اے مرد رومي باشندهے.»²⁷ لشکرٔے مستر، پوئسے کِزَا شت و جُستي کرت: «بگوْش، په راستي تئو رومي باشندهے ائے؟» پوئسا پَسَسُو دات: «هئو، من رومي باشندهے آن.»²⁸ مسترا گوشت: «من په رومي باشنده بئيجا کِزَا بَزِين زَرَّے داتگ.» پوئسا دَرَاينٔت: «من چه پيدايشا رومي باشندهے آن.»²⁹ آ سپاهيگ که چه پوئسا جُست و پُرَس کنگا اتنت، هما دامانا چه آييا پُشتا کِزتنت. وهڊے لشکرٔے مستر سرپد بوت که پوئس رومي باشندهے و آييا بند کنائنتگ، وت هم تُرستي. ³⁰ لوئتي شَرَّ بزانت يهودي پوئسے سرا چُونين بَھتامے جنت، پميشکا دومي روچا پوئسي چه بنديجاها در کرت و پرمانی دات يهوديانی مزين دینی پيشوا و سرؤکانی ديوانے سجھين باسک ديوانا بنندنت. گِزَا پوئسي آورت و آيانی دِيَما پيش کرت.

پوئس يهودي سرؤکانی ديوانے دِيَما

23 ¹ پوئسا سرؤکانی ديوانا نندؤکين باسکانی نيمگا تچکاتچک چارٔ و گوشت: «او براتان! من تان مروچيگين روچا وتي زند گون پاک و پلگارٔين جبين⁴، و وجدانے په هُدائے زَرَايا گوازينتگ.»² اے هبرا و رند، مسترين دینی پيشوا هَنانِيايا پوئسے پهنأتا اؤشتاتنگين مردم پرمان داتنت که آييسے دپا شهمات بجنت. ³ گِزَا پوئسا گوشت: «هُدا ترا جنت، او اِسپيتي پر مُشتگين ديوال!^۵ تئو شَرِيئے رهنڊانی زندگيريا مني مٿيار و بيٿمباريے گيشينگا ادا ائے، بله اے کارٔے بدلا گون مني شهمات جنائنگا شَرِيئے زهنڊان پَرُوشگا ائے.»⁴ پوئسے کُشا اؤشتاتنگين مردمان گون آييا گوشت: «ترا لُجْ نڪنت هُدائے نامينتگين دینی پيشوايا بے اِزٔت کئے؟»⁵ پوئسا پَسَسُو دات و گوشت: «او براتان! من زاننگ که اے، هُدائے نامينتگين مسترين دینی پيشوا اِنت. چيا که نبشته اِنت «وتي کئومئے پيشوايان بَد و رَد مگوْشيت.»^۶

⁶ پوئس سهيگ اَت که سرؤکانی ديوانے لهٿين باسک، سَدوکی و لهٿين پَرِسي اَنٔت، پميشکا آييا په بَرُزتواری دَرَاينٔت: «او براتان! من پَرِسيے آن و مني پت و پيرک هم پَرِسي بوتگ اَنٔت، مروچي اے هکديوانے دِيَما پميشکا اؤشتارينگ بوتگان که مني باور و اُميت اِنت که هُدا مُردگان پدا زندگ کنت.»⁷ انچُش که آييا اے هبر کرت، سرؤکانی ديوانے پَرِسي و سَدوکی باسکانی نياما جيڙهے پاد آتک و ديوان دو بهر بوت. ⁸ سَدوکیانی باؤر اِش اِنت که مُردگ پدا زندگ نبت و نه پريشتگ هست و نه روه، بله پَرِسي اے سجھينان مَنٽت. ⁹ باز جاک و جيک بوت و پَرِسيانی شَرِيئے لهٿين زانوگرا په مَنگ گوشت: «ما په اے مردا هچ مٿيارے نڱندين، بلکين يک روه يا پريشتگيا گون اِشيا هبر کرتگ.»¹⁰ وهڊے آيانی نياما اُژ و جنجال گيشتر بوت، لشکرٔے مسترا تُرست، چؤ مبيت پوئسا بجنت و چُنڏ چُنڏ بڪنت، پميشکا سپاهيگی پرمان داتنت که جهلاڊ برئوت، پوئسا چه آيانی نياما په زؤر در بڪنت و کلاتا ببرت.

¹¹ هما شپا هُداوندين ايسا پوئسے دِيَما آتک و اؤشتات. گوشتي: «او پوئس! دلا مزن کن، انچُش که تئو اوْرشليمے شهرا په مني مستاگا شاهدي داتگ، همه ڏئولا رومئے شهرا هم ترا شاهدي دئيجي اِنت.»

پوئسے کؤشارينگے سازش و پِنڊَل

¹² دومي سَباها، لهٿين يهوديا پنڊلے جوڙينٽ و وتمانوتا سئوگنڊش وارٽ که تان پوئسا مڪُشنت، نه آپ ورنٽ و نه وَرگ. ¹³ پلينڏ و پتته ساچؤکين مردم چه چِلا گيشتر اتنت. ¹⁴ مزنين دینی پيشوا و کئومئے کماشانی کِزَا شتنت و گوشتيش: «ما په دل

چه پتتے مَرکا و رَند، هُدايا آ چه اؤڏا همه مُلکا آورت که اَنون شما نِشتگيت. ⁵ ادا، هُدايا آيارا هچ ميراس و مِلکت نڊات، يک پچيلے زميني هم نڊات، بله لَبزي کرت که آييسے نَسَل و پڊريچ اے سرڏگارٔے هُداينڏا بيت. هُدايا اے هبر هما وهڊا کرت که اِبراهيمَا اَنگت چُک نيسٽاٽ. ⁶ گون آييا چُش گوشتي: «تئبي چُک و اؤبادگ انچين مُلکيا که آيانی وتيگ نه اِنت، ڊرامد و بيگانگ بنت و تان چارسد سالا، دگرانی چيردستيا گُلام و بے اِزٔت کنگ بنت.»⁷ چُش هم گوشتي: «هما کئوم که آيان وتي گُلام و چيردست کنت، من آيان سِزا دٿيان. پدا چه آ مُلکا دَرَ بنت و همه جاگها منا پرستش کنت.»⁸ هُدايا گون اِبراهيمَا اهد و کَرارے بست که آييسے نشانی مردين چُکاني سُنٽ کنگ اِنت. پميشکا، وهڊے اِبراهيمَا اِشهاکين چُک بوت، هشتمی روچا سُنٽي کرت. همه ڏئولا اِشهاکا وتي چُک آکوب و آکوبا وتي دوازهين چُک، که مئے کئومئے کيبلهانی بئپيرُک اَنٔت، سُنٽ کرتنت.

ايسپئے بارثوا

⁹ «آکوبے چُک، گون وتي براتين ايسپا په هَسَد و کُنٽ کپنتت. براتان ايسپ گُلامئے ڏئولا بها کرت و مسرا برگ بوت، بله هُدا ايسپئے همراه اَت و ¹⁰ چه سجھين سَکي و سؤريان رَکينتي. هُدايا آ، همينچُک لاهکی و زانٽ و زانگ دات که مِسَرئے بادشاه، پَرئوتے مِهر و اِهٿباري په وت کُنٽ»^{۱۰} پَرئونا اوتی سرجمين مُلک و مِلڪئے کارمستر کرت. ¹¹ رندا سجھين مسر و کئشانا ڏُکالے کپت که چه آييا مردمان مزين سَکي و سؤري رَست و مئے پت و پيرينان هچ وُرد و وراکے نبوت. ¹² وهڊے آکوبا زانٽ که مِسرا دان و گنڊم رسيت، مئے پت و پيرُکي ائولي برا په ورد و وراکئے گرگ و آرگا هموڏا راه داتنت. ¹³ آ، دومي رندا هم مسرا شتنت و اے رندا ايسپا وتا گون وتي براتان پَدَر و پَجارؤک کرت. پَرئون هم ايسپئے کئوم و کُنٽمے بارثوا سهيگ بوت. ¹⁴ گِزَا ايسپا په وتي پت آکوبا کُئو راه دات که آ گون وتي سرجمين کهول و هاندانا که هيتاد و پنج مردم اتنت، بلڏيت و مسرا بيٿيت. ¹⁵ اے ڏئولا، آکوب مِسرا شت و هموڏا آ و مئے پت و پيرُک بيران بوتنت. ¹⁶ آيانی جزن چه اؤڏا آرگ و شيڪمئے شهرا، هما کبرا کَل کنگ بوتنت که اِبراهيمَا چه هاموَرئے چُکان په چيزے زَرَا بها گپتگ اَت.

¹⁷ «وهڊے گون اِبراهيمَا، هُدائے داتگين کئولے سرجم بئيجگے وهڊ نَزيک بوت، مِسرا مئے مردم باز گيشتر بوتنت. ¹⁸ آ وهڊا، مِسَرئے بادشاه دگرے بوت و ايسپئے بارثوا هچي زانٽ. ¹⁹ آييا مئے کئوم رَد دات و ريٿينٽ، مئے پيرنٿانی سرا باز رُلم و زؤراکی پَرِنٽ و هُچ کرتنت که وتي نُنکين چُکان، چه لوکان ڏُئا دئور بدٿينٽ که بمرنت.

موسايا بگر تان سُلئيمانَا

²⁰ «همے وهڊا، موسا پيدا بوت. آ باز شرَنگ و ڏئولدارين چُکے اَنٔت. تان سئے ماها وتي پت و ماتئے لوگا رُست و رُڊؤمي کرت. ²¹ وهڊے ڏُئا اِنرِش کرت، مِسَرئے بادشاه پَرئوتے جنکا زرت و وتي جندئے چُکئے ڏئولا روڊينٽ و مزن کرت. ²² موسايا مِسريانی سجھين زانٽ و زانٽکاری در برت و په کردار و گپتارا توانمندين مردے بوت.

²³ «چل سالي که بوت، اے پگر و هٿيالا کپت که گون وتي بني اِسرائيلي براتان گنڏک بڪنت. ²⁴ وهڊے دپستي چه آيان يڪئے سرا، مِسريے زؤراکی کنگا اِنت، اِسرائيلِيئے دِنمپاني اِي^h کرت و بيژے گرگا، آ مِسري اِي جت و کُشت. ²⁵ موسايا وتي دلا انچُش هٿيال کرت که آييسے اِسرائيلي برات بلکين سرپد بننت که په آيانی رَکينگا، هُدا آييا کار بندگا اِنت، بله اِسرائيلي سرپد نبوتنت.

²⁶ «اے دگه روچا اَناکت، آييا دو اِسرائيلي وتمانوتا مِژ و جَنگا دپست. موسا په آيانی گيشينگ و تپاک کنگا دِيَما کِزت و گوشتي: «او مردان! شما وت برات اِنت، چيا يکدگرا تاوانبار کنيٽ؟!»²⁷ بله هما که وتي هم مُلکيے سرا زؤراکی کنگا اَت، موسايي يک نيمگے تيلانک دات و گوشتي: «ترا کئيا مئے سرا هاکم و کازي کرتگ؟»²⁸ بارين، هما ڏئولا که تئو زي آ مِسري کُشت، مني

^d1:23 جبين، بزान وجود، درون، زمير، وجدان.

^e3:23 «اِسپيتي پر مُشتگين ديوال» هما مردمانی بارثوا گوشگ بوتگ که زاهرا شَرَّ اَنٔت بله آيانی دل و درون سپاه اِنت.

^f4:23 لُجْ، بزान شرم، هجالت.

^g5:23 ڏَرگوز 28.

^f5:7 هُدايند، بزान واجه، واهند، مالک، ساھب.

^g10:7 کَنگ، بزान نپ و سوٽ کنگ، دستا آرگ.

^h24:7 دِنمپانی، بزान وتي رَکينگئے جُهد. اربي و پارسيا «دفاع».

کُشگا ہم لا کارتگت؟»²⁹ گون اے ہبرئے اشکنگا، موسا چہ آملکا در آتک و میدیائے سرڈگارا دراندہہ بوت۔ ہمزدا آبیآ دو مردین چک بوت۔

³⁰ «چل سالا رند، سینائے کوٹھے گیابانا، پریشتنگے بن گپتگین ڈولکئیے آسے شہمانی تھا پہ موسایا پدر بوت۔³¹ چہ اے ندارگے^k گندگا، موسا ہیران و ہبکہ منت۔ وھدے پہ ایشیے گیشتر چارگا نربکتر شت، ہداوندئے تئوری اے ڈئولا لشکت؛³² (من تئیی پت و پیڑک ابراہیم، ایشاک و آکوئیے ہدا آن۔) موسا چہ ترسا لرزا لگت و آبیآ تھم و جریت نکرت آ نیتگا بچاریت۔³³ ہداوندنا گوشت؛ (وتی سواسان در کن، اے جاگہ کہ تئو اوشناتگے، پاکین جاگھے۔³⁴ من مسرئے سرڈگارا وتی مردمانی سکئی و سوری دیستگانت، آبیانی پریات و زاری اشکنگانت، پہ آبیانی رکنینگ و آرات کنگا ایر آتکگان۔ بیا، نون من ترا پدا مسرا رئون دئیان۔)³⁵ «اسریلییان موسا نمٹنگأت و گوشتگ آتیش: (ترا کنیا مئے سرا ہاکم و کاری کرتگ؟) نون ہدایا ہما موسا بن گپتگین ڈولکئیے بنا پریشتنگے پیش داشت۔ اے ڈئولا، آبیانی ہاکم و رکنیوک کرت و مسرا راہی دات۔³⁶ ہما آت کہ چہ مسرا اسریلییانی در آگئے رھشون بوت۔ ہماییا، مسر و سھرزرئے¹ تئیاہام^m و تان چل سالا گیابانان موجزہ و آجبتین نشانی پیش داشت۔³⁷ ہسے موسا آت کہ گون بنی اسریلییان گوشتی: (ہدا چہ شمئے براتانی نیاما پہ شما، منی ڈئولین پیگمبرے گچین کنت۔)³⁸ اے ہما موسا آت کہ گون پریشتنگا ہور، مئے پت و پیڑکانی مچیا گیابانا گون آت۔ پریشتنگا سینائے کوٹھے سرا گون آبیآ تران کرت و موسایا ہمزدا ہدائے زند نکشوکین ہیر گپنت تان آیان پہ ما سر بکنت۔

³⁹ «بلہ مئے پت و پیڑک، پہ موسائے منگا رزا نہ اتنت۔ چہ آبیآ پُشتیش کرت و نمیت و دلش پہ مسرا بست۔⁴⁰ آیان، گون ہارونا گوشت: (پہ ما انچین ہدا بساچ کہ مئے زہریا بکننت۔ اے موسا، کہ مارا چہ مسرا در آگئے راہی پیش داشتگ، آبیآ چہ بوتگ، ما نزانین۔)⁴¹ آیان گوسک پیٹیمین یک بئے جوڑ کرت و پہ وتی جوڑ کرتگین بئے شریا، کربانینگ و شادھی و شادکامی کرت۔⁴² بلہ ہدایا وتی دیم چہ آیان ترینت و یلہ دانت، بل کہ نون ماہ و روچ و استاران پرستش بکننت، ہما ڈئولا کہ نیانی کتابان نبشہ انت: (او اسریلییان! شما تان چل سالا مان گیابانان پہ من ہیرات و کربانینگ کرتگأت؟⁴³ نہ! شما «ملوکئیے تمبو»^o وتی ہدا «ریپائے اِستار» بڈا بستگان، ہما بٹ کہ شما پہ پرستشا اڈ کرتگاننت۔ پمیشکا من شمارا چہ باپلے سرڈگارا ہما دستا، جلاوتن و دراندہہ کنان۔

⁴⁴ «گیابانا (شادیئے تمبو»^p مئے پت و پیڑکان گون آت و ہما پیما اڈ کنگ بوتگأت کہ ہدایا موسا سوچ داتگأت، بز ان ہما نمونہئے ڈئولا کہ آبیآ دیستگأت۔⁴⁵ اے ہما تمبو آت کہ مئے پیرینان چہ وتی بئیریکان رستگأت و یوشہئے کماشی و سرؤکیا، مئے پت و پیڑکان گون وت ہما وھدا آرت کہ اے ملکش گپت و ہدایا آدگہ کئوم آبیانی چمانی دیم گائنتنت و تان داوودئے وھدا، آ تمبو ہمے ملکا آت۔⁴⁶ داوودا، ہدائے وشین واھگ و رھمت گون آت و لؤتئی پہ آکوئیے ہدایا جاگہ و ہنکئیے اڈ بکنت،⁴⁷ بلہ اے سلئیمان آت کہ پہ ہدایا لوگے اڈی کرت۔⁴⁸ البت، بڑین آرشے ہدا بنی آدمئے اڈ کرتگین لوگان جاگہ کنت، انچش کہ نبیا گوشتگ:⁴⁹ (ہداوند گوشتی:

^{29:71} دراندہہ، بز ان جلاوتن۔

^{30:71} ڈولک، بز ان گیابانی کُنگی جے کہ پئی اسپت آنت۔

^{31:7k} پدارگ، بز ان سیل، تماشا۔

^{36:71} شہرزہر ہما جاگہ انت کہ وھدے اسریلیی چہ مسرا در آتکنت، آبیانی دیم دریا آت و پشٹا پرونئے لشکر پیداک آت۔ ہدایا پہ آبیانی رکنینگا ہمے جاگھا دریا هُشک کرت و راہ پچ کرت (ڈرگوز 13:15–21:15)، بازین زانتکارے گوشت کہ مرؤچگین سوز کانالے نربکا انت۔

^{36:7m} تئیب، بز ان دریائے کز، ساہل۔

^{37:7n} شریئے دومی رھبند، بھر 18، بند 15۔

^{43:7o} تمبو، بز ان ہیشہ، گدان۔

^{44:7p} شاہدیئے تمبو، گدانے آت کہ بنی اسریلییان موسائے زمانگا گون ہدائے هُکما جوئنتنگأت و ہمزدا ہدائش پرستش کرتگ۔

سرا اؤشتات و گون دستے سرنینگا مردمی بیتئوار کرتنت۔ وھدے مردم بے تْرک و تئوار بوتنت، گزا پولسا گون آیان ابرانی زبانا ہبر کرت و گوشتی:

پولسے تران

¹ «او پت و براتان! منا اے هُکا بدئیت کہ شمئے دیمآ وتی دیمپانیا^a بکنان۔»² وھدے مردمان دیست کہ آ ابرانی زبانا گون آیان ہبر کنگا انت، گیشتر بیتئوار بوتنت۔ آبیآ گوشت:³ «من یہودیے آن و منی پیدایشے جاگہ، کیلیکیہئے دمگا، ترسوسے شہر انت، بلہ منی رُست و رڈوم ہیدا اورشلیمیا بوتگ۔ گامالیل منی استاد بوتگ و مئے پت و پیڑکانی سرجمین شریت^b من چہ ہماییا در برتگ۔ پہ ہدا و آبیئے ززایا باز واھگدار و ہدؤناک بوتگان، انچش کہ مرؤچی شما ہدؤناک آیت۔⁴ من (اے راھے) منوگر آزار داتگ و کُشگی ہم کرتگان، مردین وہ مردین آنت، جنین ہم گپتگ و بندی کنائنتگان۔⁵ مسترین دینی پیشوا و سچھین کماشانی دیوان منی بارئوا گواھی دات کنت۔ آیان پہ دمُشکئے یہودی براتان منا کاگد داتگان تان اؤدا برئوان، اؤدے باورمندان بگران و پہ سزا دئیگا اورشلیمیا بیاران۔

⁶ «(اھا، وھدے دمُشکئے شہرئے نزیکا رستگان، تئیرؤچے وھدا آناگ چہ آسمانا منی چپ و چاگردا ترندین رُئے ڈریشت۔

⁷ زمینا کپتان و تئوارے اشکن کہ منا گوشتی: (شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟)⁸ من جُست کرت: (او واجہ! تئو کئے ائے؟) پَشوی دات: (من ایسا ناسری آن، ہما کہ تئو آبیآ آزار دئیے۔)⁹ منی ہمراہان رُزن دیست، بلہ ہما کہ گون من ہبر کنگا آت، آبیئے تئوارش نہاشکت۔¹⁰ جُست کرت: (او ہداوند! من چہ بکنان؟) ہداوندنا منا پَسو دات: (پاد آ، دمُشکئے شہرا برئو، ہما سچھین کار کہ ترا کنگی آنت، اؤدا ترا گوشتگ بنت۔¹¹ ہمراہان منا دستا گپت و دمُشکئے شہرا برت، چیا کہ چہ ہما ترندین رُزنئے گندگا منی چمانی رُزناہی شتگان۔

¹² «(اؤدا ہتائیا نامین یک مردے آت کہ ہداؤست و شریئے پابند آت و سچھین جھمندین یہودیانی نیاما وشنامین مردے آت۔

¹³ منی کزا آتک و اؤشتات و گوشتی: (او منی برات شاوول! تئیی چمانی رُزناہی پر بترات و مٹیم بکنائے۔) ہما دمانا منی چم پدا رُزنا بوتنت و من آ دیست۔¹⁴ گزا ہتائیا گون من گوشت: (مئے پت و پیڑکانی ہدایا ترا گچین کرتگ تان آبیئے ززایا برائے، آبیئے «پاک و نیکینا»⁹ بگندے و آبیئے تئوارا چہ آبیئے جندے دپا بشکنے۔¹⁵ باید انت پہ سچھینان وتی اشکتکین و دیستگینانی گواھیا بدئیے۔¹⁶ نون چیا مہتل ائے؟ پاد آ، ایسائے ناما بگر، پاکشؤدی بکن کہ چہ وتی گناہ و مٹیاران پاک و پلگار بیئے۔

¹⁷ «زندا وھدے اورشلیمیا آتکان، یک رؤچے پہ ڈوایا مزنین پرستشگاھا شتان، ڈوائے وھدا منا شبین و الہامے رست۔¹⁸ ایسا مسیہن دیست کہ منا گوشتی: (زوت کن۔) چہ اورشلیمیا در کپ، چیا کہ ادئے مردم منی بارئوا تئیی گواھیا نمُنت۔»¹⁹ من گوشت: (او ہداوند! آ وہ زانت کہ من ہر جاگہ، کنیسہان شتگان و تئیی باورمند جتگ و جیل کنائنتگان۔²⁰ اے ہبرا ہم زانت کہ وھدے تئیی شہید اِستینائے ہون ریچگ بوت، من ہمزدا اؤشتانگان و پہ آبیئے کُشگا رازیگ اتان و آبیئے ہونیکانی گد و پُچانی نگھپان اتان۔»²¹ پدا ہداوندین ایسایا منا گوشت: (برئو، چیا کہ من ترا دورین ہند و دمگان درکومانی کزا راہ دئیان۔»

چہ پولسا جُست و پُرس

²² مردم تان ہمینچکا پولسے ہبران گوش دارگا اتنت، بلہ اے ہبری کہ کرت نون کوکار کرت و گوشتیش: «اے مرد کُشگ و گار کنگ ببیت کہ زند نکریت۔»²³ آیان کوکار کرت، وتی گورئے کباہ و جامگش کُشتنت و ہاکشانی اش کرت۔²⁴ رومی لشکرئے مسترا پرمان دات کہ پولسا کلانا ببرنت و شلاک بجنتن تان زانگ ببیت مردم چیا آبیئے سرا کوکار کنگا آنت۔²⁵ وھدے پولسش پہ

^{22a} 1: دیمپانی، بز ان وتی رکنیکے جُھد، اربی و پارسیا «دفاع»۔

^{22b} 3: بز ان ہما موسائے شریت۔

^{22c} 14: بز ان ایسا مسیہا۔

«آسمان منی تہت انت و

زمین منی پادانی چیرے پدگ،

شما پہ من چہ پشمین لوگے اڈ کرٹ کنیت

یا کہ منی آرامجاہ کجا بیت؟

⁵⁰ اے سجھین منی وتی دستے اڈ کرتگین نہأت؟» 9

اِسْتِیَانِیَّے گڈی ہبر

⁵¹ «او سرکش و مانعمیاتکین¹ مردمان! شمعے دل و گوش سُنّت کنگ نبوتگانت^s وتی پت و پیرنانی ڈٹولا، شما ہم مُدام ہڈائے پاکین روھے ہلاپا اؤشتینت۔ ⁵² کجام پئیگمبر شمعے پت و پیرنآن آزار نداتگ؟ شمعے پت و پیرنآن تتننا ہما پئیگمبر ہم کُشتنت کہ آیآن آ پاک و نیکنیئے، آیکئے پئیگزیی کرتگأت۔ نون شما آییئے جندئے ڈرؤھوک^۶ و ہونیک ایت۔ ⁵³ شما ہما ایت کہ پریشتگان پہ شما شَرِیت آورت، بلہ ہچر نمَنت و شَرِیتے سرا کارؤ نکرت.»

اِسْتِیَانِیَّے سینگسار کنگ

⁵⁴ گون اِسْتِیَانِیَّے ہبرانی اِشکنگا، آ سک زھر گپنتت و پہ آییا دنتان گدرؤشگا لگنتت۔ ⁵⁵ بلہ اِسْتِیَانِیَّے، کہ چہ ہڈائے پاکین روھا سرپیچ ات، آسمانے نیمگا چارت، گون ہڈائے شان و شوکتے گندگا، ایسائی دیست کہ ہڈائے راستین نیمگا اؤشتاتگ۔ ⁵⁶ گوشتی: «آسمانا پیچ گندگا آن و انسانے چُک،^۷ ہڈائے راستین نیمگا اؤشتاتگ.» ⁵⁷ آیآن گون اے ہبرانی اِشکنگا، وتی گوش بند کرتنت و کوکارش کرت۔ زندا، سجھین ہمشفور بوتنت و اِسْتِیَانِیَّے سرا ہملہ و اُرُشش^۷ برت۔ ⁵⁸ کُشان کنان، چہ شہرا ڈن، در کرت و سینگسار کنگش پندات کرت۔ ہما مردمان کہ آییئے سرا درؤگین شاہدی داتگأت، وتی شال و کباہ^w چہ گورا در کرت و شاوول نامین مردیئے کِزا اتر کرتنت۔ ⁵⁹ ہما وھدا کہ اِسْتِیَانِیَّے سینگسار کنگا اتنت، اِسْتِیَانِیَّے ڈوا کنانا گوشگا ات: «او ہڈاوندین ایسا! پہ منی ندریگین ساھے زورگا زرامند باتے.» ⁶⁰ زندا، اِسْتِیَانِیَّے کنؤندان کپت و پہ بُرتتواری گوشتی: «او ہڈاوند! اِشان پہ اے گناھا مٹیباربار مکن.» گون ہمے ہبرانی گوشگا، ساھی دات۔

باورمندانی سرا اُرُش

¹ شاوول چہ اِسْتِیَانِیَّے کوشا رازیگ ات۔ آ روچا، اورشلیمے کلیسائے سرا سکین آزارے بُنگیچ بوت۔ آبیڈ چہ کاسدان، آ دگہ سجھین باورمند، یھودیہ و سامرھےے چپ و چاگردا شنک و شانگ بوتنت۔ ² لھتین ہڈاؤستین مردما، اِسْتِیَانِیَّے کبر کرت و پہ آییا مزین سوگ و پُرسے داشت۔ ³ بلہ شاوولا، کلیسائے برباد کنگ پندات کرت۔ لوگ پہ لوگ شت، مردین و جنین چہ لوگان در کرت، کُشان کنان برت و جبیل کناپنتنت۔

79:50 ایشیا نییے کتاب 2:66.

7۴:51 مانمشیاتک، بزآن ہما کہ کُشا نمَنت.

7۵:51 ادا سُنّت کنگے مانا روھانی انت، بزآن پہ آ مردمان کارمرز کنگ بیت کہ ہڈائے ہبران زورنت.

7۶:52 درؤھوک، بزآن ہما کہ وتی ہمراہا زَ دت و بہا کنت.

7۷:56 دنیال نییا اے پرنام پہ یک ہستییا کار بستگ کہ آچہ آسمانا کیت۔ ایسا مسیہا اے پرنام پہ وت زرتگ تان مردم بزانت کہ آچہ آسمانا اتکگ و ہما وادہ دانگین مسیہ انت.

7۷:57 اُرُش، بزآن ہملہ.

7۷:58 کباہ، بزآن جُبہ

پولس، اورشلیمے شہرا

¹⁷ وھدے اورشلیما رستین، براتان مارا گون واھگے وش آنک کرت۔ ¹⁸ دومی روچا، پولسے ہمراہیا ایسائے برات آکویئے گند و نندا شتین۔ کلیسائے سجھین کماش ہمؤدا اتنت۔ ¹⁹ تئیارجوژیا رند، پولسا پہ سرجمیا گوشت کہ ہڈایا چہ آییئے ہزمتان پہ درکومان چے کرتگ۔ ²⁰ وھدے آیآن اے ہال اِشکننت، ہڈائے شگرش گپت۔ نون گون پولسا گوشتیش: «او برات! تھو سہیگ ائے کہ ہزاران یھودی ایسائے سرا باورمند بوتگ و سجھین موسائے شَرِیتے سرا پہ دل و سبتک پابند انت۔ ²¹ بلہ لھتینا تھیی بارٹوا گون آیآن گوشتگ کہ تھو سجھین آ یھودی کہ درکومانی نیاما نیشنگانت سوچ دئیے کہ موسائے شَرِیتا یلہ بدئیئت و وتی چُکان سُنّت مکناینتت و مئے اے دگہ دؤد و ریبدگانی سرا کار مکننت۔ ²² نون شعور چی انت؟ ما چے بکنین؟ آما چہ تھیی اڈئے آیگا سہیگ بنت۔ ²³ پمیشکا انچُش کہ ما گوشین، ہما ڈٹولا بکن۔ مئے کِزا چار مردم ہست کہ آیآن گون ہڈایا کٹولے کرتگ۔ ²⁴ تھو ہمایانی ہمراہیا برٹو و گون آیانی پاک و پلگاریے رسمان ہزر بئے۔ آیانی کُربانیکے دلوتانی کیمتا ہم تھو پُر کن، تانکہ آ وتی سران بساینت۔ اے ڈٹولا ہرکس زانت کہ تھیی بارٹوا آیانی اِشکنگین ہبر درؤگ بوتگانت و تھو وتی زندا شَرِیتے سرا گوازنگا ائے۔ ²⁵ بلہ ما ہما درکومین باورمندانی سرا نبشتگ کہ مئے ہُکم آیانی بارٹوا چی انت۔ چہ پٹانی ناما کُربانیک کرتگین گوشتا، چہ ہونے ورگا، چہ مُردارین دلوتانی گوشتا و چہ زنا و بیننگیا پھریز بکننت.» ²⁶ پولسا آ چارین مردم زرتنت و اے دگہ روچا گون آیآن ہزریگا، پاک و پلگاریے رسمی سرجم کرت۔ پدا مزین پرستشگاھا شت تان پلگاریے روچانی سرجم بئیگے جارا بجت، کہ ہما روچا چہ آیآن ہر یکنیئے کُربانیک ہم ہئیرات کنگ بیت۔

پولسے دزگیر کنگ

²⁷ آیانی پلگاریے ہپتین روچ سرجم بئیگی اتنت کہ آسیائے دمگے لھتین یھودیا پولس مزین پرستشگاھا دیست۔ مردمش شوریتنت، پولسش گپت و ²⁸ کوکارش کرت: «او اِسرائیلیان! بیایت مارا کُمک بکنیت۔ اے مرد، پولس ہما انت کہ ہر جاگہ گون ہرکسا، مئے کتوم و موسائے شَرِیت و ہڈائے اے پاکین لوگے بدواہیا ہبر کنت و سر و سوچ دنت۔ اٹون ہم درکومین یونانی مردمی مزین پرستشگاھا آورتگ و ہڈائے پاکین لوگی پلٹ کرتگ.» ²⁹ آیآن اے ہبر پمیشکا کرت کہ پیسرا پولسش گون ٹروپیموسا، کہ اِپسٹے شہرے نندؤکے ات، اورشلیمے بازارا دیستگأت۔ گُمائش کرتگأت کہ پولسا، ٹروپیموس مزین پرستشگاھا آورتگ۔ ³⁰ سجھین شہرا شورشے چست بوت، سجھین مردم چہ ہر نیمگا تچانا آتک و مچ بوتنت۔ پولسش گپت و چہ مزین پرستشگاھا ڈنا در کرت و ہما دمانا پرستشگاھے دروازگش بند کرتنت۔ ³¹ پولسش کُشگی کرتگأت کہ رومی لشکرے مسترا ہال رست سجھین اورشلیما شورشے کپتگ۔ ³² آییا ہما دمانا وتا، سپاہیگ و آپسرانی ہمراہیا پہ مردمان رسینت۔ وھدے مردمان لشکرے مستر و سپاہیگ دیستنت، پولسے لُٹ و گُش بس کرت۔ ³³ لشکرے مستر پولسے کِزا آتک، دزگیری کرت و پرمانی دات گون دو زمزیلا ببندنتی۔ چہ مردمان جُستی گپت کہ: «اے کئے انت و مٹیاری چی انت؟» ³⁴ مردم باز کوکار کنگا اتنت، ہرکسا آییئے بارٹوا چیزے گوشت، پمیشکا لشکرے مستر چہ راستین جاورا سرید نبوت و ہُکمی کرت کہ پولسا کلاتا ببرت۔ ³⁵ وھدے پولس کلاتے پدانکان رست، چہ مھلوکے زھر و ہڑما سپاہیگ آییئے بڈ کنگا ناچار بوتنت، ³⁶ چیا کہ مھلوک آییئے زندا کوکار کنان، گوشان ات: «اِشیا بگُش.»

³⁷ ہما وھدا کہ سپاہیگ پولسا کلاتا برگا اتنت، آییا گون رومی لشکرے مسترا گوشت: «منا مۆکل دئیے گون تھو ہبرے بکنان؟» لشکرے مسترا جُست کرت: «زانا، تھو یونانی زبانا بلد ائے؟» ³⁸ آچہ، تھو ہما مسری نہائے کہ نوکی شورشی کرتگأت و چار ہزار یابگین مردمی گون وت گیابانا برتگأت۔ ³⁹ پولسا دَرِایت: «اِنہ، من یھودیے آن و کیلیکبھیئے دمگے نامیین شہر تَرسوسے مردمے آن۔ منا پل کہ گون اے مردمانی مُجیا کُمے ہبر بکنان.» ⁴⁰ لشکرے مسترا مَنت، پولس آتک و کلاتے پدانکانی

پیلیپس سامرہا کتیت

⁴ ہما باورمند کہ شینگ و شانگ بوتگانتت، ہر جاہ کہ سرش کپت، ایسائے وشین مستاگش رسنتت۔ ⁵ پیلیپس سامرہے یک شہرینا شت و اژدا مسیہیے کٹوئے جاری جت۔ ⁶ وھدے مردمانی مْجیان پیلیپسے ہر ایشکنتت و آییے کرتگین آجبتین نشانیاش دیستنت، پہ آییے ہیرانی گوش دارگا، گیشتر دلگوشش کرت۔ ⁷ بازینیا کہ جن پر ات، آیانی جن گون کوکار و چپھالان در آتکت، بازین لنگ و مُنڈ ہم ڈراہ و وش بوتنت۔ ⁸ پمیشکا آ شہرے مردمان باز گل و شادھی کرت۔

جادوگرین شمون

⁹ ہمے شہرا، شمون نامین مردے سہر و جادوگری کنگا ات و سامرہے مردمی ہئیران و آجگہ کرتگانتت۔ آییا بٹاک جت و گوشت: «من مزنین مردے آن.» ¹⁰ کسان و مزن، هرکسا آییے ہر گوش داشتنت و گوشتش: «اے مرد ہڈائے وس و واک انت و (مزن زور) گوشگ بیت.» ¹¹ مردم پمیشکا آییے متوگر انتت کہ باز وھد ات چہ وتی سہر و چمبندکی کاران، مردمی ہئیران کرتگانتت۔ ¹² نون وھدے مردمان پیلیپسے سرا باور کرت، کہ آ، ہڈائے بادشاہیے وشین مستاگ و ایسا مسیہیے ناما جار جنگا ات، گزا مردین و جنینان، پاکشودی کرت۔ ¹³ شمونے جند ہم باورمند بوت و پاکشودی ای کرت و ہر جاگہ پیلیپسے ہمرآہ بوت۔ چہ دیستگین آجبتین نشانی و موجزہان ہئیران و ہبکھ منت۔

¹⁴ وھدے اورشلیمیا، کامبدان ہال رست کہ سامریان ہڈائے ہر منتگانت، گزا آیان پٹرس و یوہنا ہمؤدا راہ دانتت۔ ¹⁵ وھدے آتک و رستنت، پہ سامریان ڈوااش کرت کہ پاکین روہ آیانی دلان بپتریت، ¹⁶ چیا کہ پاکین روہ تینگہ چہ آیان ہچکسیے سرا ایز نئیانتکگات۔ آ پہ ہڈاوندین ایسائے ناما پاکشودی دئیگ بوتگانتت و بس۔ ¹⁷ پٹرس و یوہنایا وتی دست آیانی بدآ جت و پاکین روہ آیان رست۔

¹⁸ وھدے شمونا دیست کامبد کہ دست بدآ جنتت پاکین روہ دئیگ بیت، آییا پہ پٹرس و یوہنایا زر آورت و ¹⁹ گوشتی: «منا ہم اے وس و واکا بدبیتت تان هرکسا کہ دست بدآ جان پاکین روہ آییا ہم برسیت.» ²⁰ پٹرسا پستو دات: «تیبی زر گون تیبی ہمراہیا گار و گسار بانتت۔ چیا کہ تئو ہئیال کرتگ ہڈائے دادا پہ بہا گپت کنے۔ ²¹ ترا اے ہزمتکاریا ہچ بہر و وندے نیست، چیا کہ تیبی دل گون ہڈایا تچک و راست نہانت۔ ²² چہ وتی اے بدکاریا پشومنا بیے و چہ ہڈاوندا ڈوا بلوت، بلکین ہڈا تیبی دلے اے سلین ہئیالا ببکشیت۔ ²³ من گندگا آن، تیبی دل چہ زہراپا پڑ انت و شیر و شدتے گلام و بندیک ائے.» ²⁴ شمونا پستو دات: «شما چہ ہڈاوندا پہ من ڈوا بلوتیت، تان ہما چیز کہ شما گوشتنت، یکے ہم منی سرا مکپیت۔»

²⁵ پٹرس و یوہنا، ہڈاوندے ہیرانی شاہدی دئیگ و شینگ کنگا زند، پر ترت و اورشلیمیا شنتت۔ پر ترگے وھدا، راہا، بازین سامری ڈیہ و کلگان ہم وشین مستاگش تالان کرت۔

پیلیپس و ہبشی کلیتدار

²⁶ ہڈاوندے پرتشتگیا گون پیلیپسا گوشت: «پاد آ، جنویے نیمگا گیابانے ہما راہا بگر و برئو کہ چہ اورشلیمیا دیم پہ گڑھا رتوت.» ²⁷ آ پاد آتک و راہ گپت۔ راہا، گوہتگین^x مردے دیستی کہ ہبشھے ملکا، «ملکہ کنداگھے» کلیتدار^ل ات۔ اے مرد اورشلیمیا پہ زگر و ڈوایا شتگ ات و ²⁸ نون وتی آزابھے^z تھا نشتگ ات و دیم پہ وتی ملکا پر تران، ایشیا نبیے پاکین کتابا وانگا ات۔ ²⁹ ہڈائے پاکین روہا گون پیلیپسا گوشت: «آییے نزیکا برئو و آزابھا ہمرآہ بے۔»

کایت کہ راستین ہیران پُشت و پرؤش کنتت تانکہ مریدان وتی نیمگا بکشنت۔ ³¹ پمیشکا ہُزار بیت و یات بکنیت کہ تان سے سالا، من شپ و روچ پہ شما گرتنگ و شمارا ڈاہ^۵ داتگ۔

³² «نون شمارا ہڈا و آییے پرمہر و رھمتین ہیرانی سپردہ کنان کہ آ ہر شمارا مہر داشت کنتت تان ہزر گون سچھین ہڈائے پلگارتگینان میراس بریت۔ ³³ منا چہ کسینا ہچ چیزے تمہ و لالچ نبوتگ، نہ سہر و تنگوئے، نہ نگرہ و زرے و نہ گد و پوٹاکے۔ ³⁴ شما وت زانیت کہ من گون وتی اے دستان کار کرتگ، وتیگ و وتی ہمکارانی زلورت و گرز وت سرجم کرتگانت۔ ³⁵ من شمارا درور و نمونہ پیش کرتگ کہ شما ہم منی ڈئولا وتی دستان کار ببندیت و کار بکنیت و وار و بزگان کُک بدبیتت۔ شما چہ ہڈاوندین ایسائے اے ہیران بیترانگ مپیت و مشموشیت کہ آییا گوشت: «چہ زورگا، دئیگ بہتاورتر انت.» ³⁶ چہ اے ہیرانی ہلاسیا زند، پولس کوندان کپت و گون سچھینان ہزر ڈوایی کرت۔ ³⁷ سچھینان پولس گلائش کرت، چکٹ و باز گرتیش۔ ³⁸ آ گیشتر پہ ایشیا گمیگ انتت کہ پولسا گوشتگات: «شما پدا منا نگندیت.» گزا تان بوجیگا رسینتیش۔

دیم پہ اورشلیمیا

¹ وھدے ما چہ آیان جتا بوتین، بوجیگا سوار بوت و تچکاتچک دیم پہ کاسے جزیرہا آتکین۔ دومی روچا رودسے جزیرہا رستین و چہ اژدا پاتارائے شہرا شتین۔ ² اژدا مارا یک بوجیگے دست کپت کہ پینیکیہا رٹوگی ات۔ ما ہمے بوجیگا سوار بوت و راہ گپتین۔ ³ وھدے بوجیگ دریاہا رٹوان ات، چہ دورا کپرسے جزیرہ، چپین پھناتا گندگ بوت، چہ اژدا گوزان، سوربھا، سورے بندنا رست و چہ بوجیگا ایز کپتین، چیا کہ اژدا بوجیگا بار ایز گنجگی ات۔ ⁴ ما اژدے مرید شوہاز کرتنت و تان ہیٹ روچا آیانی کزا جلین۔ آیان، چہ پاکین روھے نیمگا گون پولسا گوشت کہ اورشلیمیا مرئوت۔ ⁵ بلہ وھدے اژدا مے جگگے روچ ہلاس بوتنت، ما پدا وتی سپر بندات کرت۔ سچھین باورمند گون وتی جن و چگان مے ہمراہیا چہ شہرا ڈن، تئیاب دپا آتکت۔ اژدا ما سچھین کوندان کپتین و ڈواان کرت۔ ⁶ چہ یک دومیا رُکست بٹیگا رند، ما بوجیگا سوار بوتین و آ وتی لوگان پر ترتنت۔

⁷ چہ سورے بندنا سپر کنان پٹولماییسے شہرا آتک و چہ بوجیگا ایز کپتین۔ اژدا ہم ما گون باورمندان^۷ گندک کرت و یک روچے آیانی گورا داشتین۔ ⁸ اے دگہ روچا چہ اژدا در آتک و کئیسربھے شہرا رستین۔ اژدا ما مستاگ دئیوکیں پیلیپسے لوگا داشت کہ چہ ہما ہپتینان^۲ یکے ات۔ ⁹ آییا چار نشتگین جنین چک ہست ات کہ پٹیگمیریے سئوگاتش چہ ہڈائے نیمگا رستگات۔ ¹⁰ آ لھتین روچا کہ ما اژدا اتین، آگابوس نامین نیے چہ یہودیہا آتکگات۔ ¹¹ مے گندکا آتک، پولسے لانکبندی زرت، وتی دست و پادی بستنت و گوشتی: «پاکین روہ گوشت: «اورشلیمے یہودی اے لانکبندے ہڈاندا گرنٹ و ہمے پٹیما کہ من وتا بستگ، ہمے پٹیما آییے دست و پادان بندنت و درکٹومانی دستا دئینت.» ¹² آییے ہیرانی ایشکنگا زند، ما و آ شہرے مردمان گون پولسا دزبندی و متگیری کرت کہ اورشلیمیا مرئوت۔ ¹³ بلہ پولسا گوشت: «چیا شما گریوت و منی دلا پرؤشیت؟ من بند بٹیگا پل، اورشلیمیا، پہ ہڈاوندین ایسائے نامیگی وتی زندے ندر کنگا ہم تئیار آن.» ¹⁴ وھدے ما پولس مئینت نکرت، گزا گوشتین: «ھرچے کہ ہڈاوندے رزا انت، ہما ڈئولا ببیت» و بیتتوار بوتین۔

¹⁵ چہ آ روچان و زند، ما وتی اُرد و بُنگ بست و دیم پہ اورشلیمیا سر گپتین۔ ¹⁶ چہ کئیسربھے شہرا لھتین مرید مے ہمرآہ بوت، آیان مارا پہ دارگ و مہمان بٹیگا متاسون نامین باورمندیتے لوگا برت۔ آ چہ ایسائے اٹولی متوگران ات و بیہا کپرسے ات۔

^x20:31 ڈاہ، بزبان ہشدار، واریننگ۔

^y21:7 آسلیگین یونانی نشتانک گوشت: «گون برانان»۔

^z21:8 بزبان چہ ہپتین گچین کرتگین ہزمتکاران، بچار کامبدانی کار 5:6۔

^x27:8 گوہتگین، بزبان آییے نرینگ در کنگ بوتگ، انچش کہ گون پابندی گورانڈا کنتت۔

^y27:8 بزبان ہزبانگے ہسابدار و سمبالوک۔

^z28:8 آزابہ، بزبان مزنین منسبدارانی ہما گاڑی کہ اسپے کشتت۔

³⁰ پیلپس تجان آییے نژیکا شت. ایشکئی کہ آ مرد ایشیا نییے پاکین کتابا وانگا انت. پیلپسا جُست گپت: «اے کتابا کہ وانگا ائے، ایشیا سرپد ہم بئے؟» ³¹ آییَا پَسَتو دات: «نہ، تان کسے منا سرپد مکت، من چؤن سرپد بان؟» رندا پیلپسی لؤتت و گون وت نندارتنت. ³² آ مرد، ایشیا نییے پاکین کتابے ہما بہرا وانگا اُت کہ اے ڈٹولا گوشیت:

«پَسیتے ڈٹولا کہ آییَا پہ کُشا برنت، آش پہ کُشاگ برت، انچُش کہ گورانڈ، پڑم چنؤکے دینا بیتنوار بیت، ہمے ڈٹولا چہ آییے دپا ہم تتوارے در نیاتک.

³³ آییے بے اُزت کنگ، ناراہین کارے اُت. آییے نسل و پدریچئے بارٹوا کئے ہبر کرٹ کنت؟ چیا کہ آییے زند زمینے سرا ہلاس کنگ بوتگ.»^a

³⁴ ہبشی کلیتدارا چہ پیلپسا جُست کرت: «منا بگوش، بارین اے نبی کئی بارٹوا ہبر کنگا انت؟ وتی بارٹوا یا دگہ کسیتے؟» ³⁵ گڑا پیلپسا چہ ہڈائے پاکین کتابے ہمے ہبران وتی گپ و تْران بُگنچ کرٹ و ایسا مسیہیے وشین مستاگی پہ آییَا رسینت. ³⁶ آ، راہا رٹوان، یک انچین جاگھتا رستنت کہ اُذا آپسے ہست اُت، کلیتدارا گوشت: «بچار، ادا آپ ہست انت، پرواہ نیست من ہیدا پاکشودی بکنان؟» ³⁷ پیلپسا پَسَتو دات: «اگن تتو پہ دل و ستک باورمند بوتگے، پاکشودی کرٹ کئے.» آییَا دَر اَینت: «من باور کنان کہ ایسا مسیہ ہڈائے چُک انت.»^b ³⁸ ہبشی کلیتدارا ہمؤدا اُزابھے دارگے ہُکم کرٹ، دوتنن اُپا مان دات و پیلپسا آ پاکشودی دات. ³⁹ وھدے چہ اُپا در کپنت، اناگت ہڈاوندئے روا، پیلپس چست کرٹ و برت، ہبشی کلیتدارا پدا پیلپس ندیست، بلہ پہ گل و شادھی وتی راھی گپت. ⁴⁰ پیلپس اشدودئے شہرا گندگ بوت، چہ اُذا تان کئیسرہا شت و راہا سچھین شہران ایسائے وشین مستاگی شینگ کرٹ.

شاوولئے باورمندی

¹ شاوول، اَنگت ہڈاوندئے مریدان پادتراپ دئیان، آییانی کُشت و کوشے چن و لانچا اُت. آ، مسترین دینی پینشوائے کڑا شت و ² چہ آییَا لؤتتی پہ دَمَشکئے شہرے کئیسہانی سرؤکان کاگدے بنیسیست کہ شاوولا اے اہتیار بییت، اگن آییَا اُذا «اے راھے»^c ہر منؤگرے دیست، مردینے بییت یا جنینے، بندیگ بکت و اورشلیم بیاریت. ³ وتی سات و سپرا، وھدے دَمَشکئے شہرے نژیکا رست، اناگت آییے چپ و چاگردا چہ آسمانا رُژنے ڈریشت. ⁴ شاوول زمینا کپت و تتوارے ایشکتی: «شاوول، او شاوول! تتو چیا منا آزار دئیے؟» ⁵ شاوولا جُست کرت: «او واجہ! تتو کئے ائے؟» پَسَتوی دات: «من ایسا آن، ہما کہ تتو آییَا آزار دئیے. ⁶ نون پاد آ و شہرا برٹو. ہمؤدا گوشت ترا چہ کار کنگی انت.» ⁷ شاوولئے ہمراہ بیتنوار و مامانگ^c بوتنت. آیان اے تتوار ایشکت بلہ ہچکسش ندیست. ⁸ شاوول چہ زمینا پاد اُتک، بلہ وھدے چمئی پچ کرنتت ہچئی مٹیم نکرت. ہمراہان دستا گپت و دَمَشکا سر کرت. ⁹ تان سے رچا کؤر بوت، نہ آپی وارت و نہ وراک.

¹⁰ دَمَشکئے شہرا، ہنّانیا نامین مریدے جہمند اُت. شبین و الہامینا، ہڈاوند پہ آییَا زاہر بوت و گوشتی: «او ہنّانیا!» آییَا جواب تَرنت: «جی، منی واجہ!» ¹¹ ہڈاوندنا گوشت: «پاد آ، ہما دَمک و کوچہا برٹو کہ آییَا «تچکین دَمک» گوشت. اُذا یہودائے لؤگا برٹو و شاوول تَرسوسیا شوہاز کن، کہ آ دوا کنگا انت. ¹² شاوولا وتی شبینا دیستگ کہ ہنّانیا نامین مردے کئیت، آییَا دست پَر مٹیت کہ پدا بگندیت.» ¹³ ہنّانیا پَسَتو دات: «او ہڈاوند! من چہ بازنیا ایشکتگ کہ اورشلیم، شاوولا تئی باورمند باز آزار داتگ اُت.» ¹⁴ ادا ہم گون مرتین دینی پینشویانی اہتیارا اُتکگ کہ سچھین ہما مردمان بگیت و بندیگ بکت کہ تئی ناما گرت.»

^a33:84 ایشیا نییے کتاب 53:7-8.

^b37:84 لھتین دزنیشا، بند 37 نیست.

^c2:9 «اے راہ» پہ اولی باورمندانی پچارنگا ہاسین نامے اُت.

^d3:94 ڈریشگ، شہم چنگ، رُژنا بیگ، جلشکگ.

^e7:94 مامانگ، بزآن چہ تْرس یا دگہ سئوینا انچین ہالتیا بیگ کہ ہبر ہم در مٹیت.

وَرناے زندگ بیت

⁷ ہبتگے اولی رچا،^u پہ نانے چُنڈ چُنڈ کنگا ہوریکا نشتگ اتین و پوُلسا گون باورمندان تْران کرت. دومی سباہا آ رٹوگی اُت، پمیشکا تان شپنیمہ ہبری کرت. ⁸ ہما بُزادی بانا کہ نشتگ اتین، بازین چراگے رؤک اُت. ⁹ پوُلسے ہبرانی وھدا، یوتوکوس نامین وَرناے درگے دپا نشتگ اُت. وایننگ بوت، کوجنڈگا لگت و واب کپت. چہ لؤگے سئیمی تَبکا جھلاک کپت و مرت. مردمان آییے جون چست کرت. ¹⁰ پوُلس اتر اُتک، آییے نیمگا جھل بوت، گُلائشی کرٹ و گوشتی: «مُرسیت، ساھی مان انت.» ¹¹ گڑا بُزاد شت، نانی چُنڈ چُنڈ کرٹ و وارت، رندا گون آیان وتی گپ و تْرائی تان گورباما^v دپما برت و پدا چہ اُذا در کپت و شت. ¹² آ وَرناش، زندگ و ڈراہ آییے لؤگا برت و آیان مرتین تسلّا و دلبدیے رست.

دیم پہ میلیتوسے بندنا

¹³ ما بوجیگیا سوار بوت و چہ پوُلسا پئسر، آسوسے شہرا شتین کہ چہ اُذا آییَا گون وت بزورین. پوُلسے واہگ ایش اُت کہ تْروسا بگر تان آسوسا ہُشکیا سپر بکت. ¹⁴ وھدے آسوسے شہرا گون آییَا دُچار کپتین، گڑا بوجیگا سوارن کرٹ و میتیلینے شہرا اُتکین. ¹⁵ چہ اُذا دومی رچا کیوسے جزیرھے دپما اُتک و رستین. سئیمی رچا، ساموسے بدنن و چارمی رچا میلیتوسے شہرا اُتکین. ¹⁶ پوُلسے ششور اُت، اِپسٹے شہرا ہچ مہاؤشتیت، تانکہ آسیائے دَمگا باز مہتل مبییت. آییَا ایشاپ اُت کہ اگن بوت کنت پَنٹیکاشٹے اییدے^w رچا اورشلیم بییت.

گون اِپسٹے کماشان پوُلسے تْران

¹⁷ پوُلسا چہ میلیتوسے شہرا، پہ اِپسٹے کلیسائے کماشان کُلو راہ دات و آ وتی کڑا لؤتنتت. ¹⁸ کماش کہ اُتکنت، گون آیان گوشتی: «شما وٹ زانیت چہ ہما اولی رچا کہ من آسیائے دَمگا پاد اتر کرتگ، چہ پئیمہ وتی زند گون شما گوازنتگ.» ¹⁹ من ارس ریچان و پہ بیجبری و درینشی ہڈاوندئے ہزمتکاری کرتگ و یہودیانی پندلانی سٹوبا بازین سکئی و سوری سنگت. ²⁰ وٹ زانیت، شمے نپ و سوتّا ہرچے کہ منی دستا بیگی بوتگ من کرتگ و ہڈائے کُلو پہ شما، مچپانی تھا و لؤگ پہ لؤگ اورتگ و سر کرتگ. ²¹ من یہودی و یونانی، دوین پنت و سوج داتگ اُت کہ چہ وتی ردین کاران پشؤمان بینت، ہڈائے راہا بگرت و مٹے ہڈاوندین ایسائے سرا باور بکننت. ²² اُنون گون پاکین روھے رھشؤنیا اورشلیم رٹوان. نزانان اُذا گون من چہ بیگی انت. ²³ بلہ ایشیا زانان کہ پاکین روہ منا ہر شہرا پینشگویی کنگ و گواھی دئیگا انت، کئید و بند و سکئی و سوری منی ودار و انتزارا اُت. ²⁴ منا پہ وتی ساہ و زندا پرواہ نیست، منی بکین واہگ ایش اُت کہ وتی دئور و باریگا پہ سر برسینان و ہڈاوندین ایسائے داتگین کارا سرجم بکنان، بزآن ہڈائے مہر و رھمتے مستاگا برسینان.

²⁵ «نور زانان، من کہ ہڈائے بادشاہیے وشین مستاگ پہ شما اورتگ و رسینتگ، چہ شما ہچکس پدا منا نگندیت.» ²⁶ پمیشکا مروچی شمارا پہ راستی و دلجمی گوشان کہ شمے ہچکسے ہون منی گردنا نہ انت. ²⁷ چیا کہ من پہ شما ہڈائے سچھین واہگانی رسینگا ہچبر چک و پد نبوتگان. ²⁸ شما وتی جند و وتی رمگے سچھین باورمندانی ہٹالداریا بکنیت کہ پاکین رواہ شمارا آییانی نگھپان کرتگ. ہڈائے کلیسائے شپانکی و نگھپانیا بکنیت، ہما کلیسا کہ ہڈاوندین ایسایا گون وتی ہونا پہ بہا گپتگ. ²⁹ من زانان چہ منی رٹوگا رند، دَرؤکین گُرک شمے نیاما کاپنت و رمگے سرا رھم نکنت. ³⁰ تتنتنا شمے وتی نیاما ہم انچین مردم پاد

^u7:20 بزآن یکشمہا.

^v11:20 گوربام، بزآن رؤتک، رچے در آگے وھد.

^w16:20 رؤن و مؤشے ایید.

¹⁵ بلہ ہداوندا گون ہنایا گوشت: «برئو، من پہ وتی ہزمتکاریا، آ کچین کرتگ کہ درکتوم و آیانی بادشاہ و اسرائیلیانی گورا برئوت و پہ منی ناما گواہی بدنت. ¹⁶ من آیسا سہیگ کنان کہ پہ منی ناما آیسا چینچک آزار سگگی انت.» ¹⁷ ہنایا شت و ہما لوگا رست، شاوولی دست پر مُشت و گوشتی: «او منی براتین شاوول! ہما ہداوند بز ان ایسا، کہ راہا پہ تتو زاہر بوت، منا راہی داتگ کہ تتو پدا بگندتے و چہ ہدائے پاکین روہا پَر بیے.» ¹⁸ ہما دمانا، چہ آییے چمان کچل پیمین چیزے کپت و آییے چمانی رُزن پدا آتک. گرا آ پاد آتک و پاکشودای کرت. ¹⁹ ورد و وراکی وارت، زرنگ و زورمند بوت. لہتین روچا دَمشکتے مریدانی کرا داشتی.

شاوولتے باورمندیتے پدّری

²⁰ شاوول، ہمزدا یہودیانی کنیسہا شت و جارّی جت کہ ایسا ہدائے چُک انت. ²¹ ہرکسا کہ آییے ہبر اشکت، ہیران بوت و جُستی گپت: «اے ہما مرد نہانت کہ او شلیما ایسائے نام گروکانی گار و گسار کنگے رندا ات؟ ادا ہم پمیشکا نیتاکگ کہ ایسائے منوگران بگپیت و مزنین دینی پیشوایانی کرا بارت؟» ²² بلہ شاوول روچ پہ روچ زورمندتر بوت و گون مہرین دلبلان پیشی داشت کہ ایسا، مسیہ انت و اے ڈئولا آیسا دَمشکتے یہودی سرتنگ و بیستو کرتنت. ²³ بازین روچان و رند، یہودیانی آییے کُشگے شئور کرت، ²⁴ بلہ شاوول چہ آیانی پندلا سہیگ بوت. گرا، آیان شپ و روچ شہرئے درواگانی نگہپانیا کرت تان بگرت و بگشتنی. ²⁵ بلہ آییے شاگردان لچنیا کرت و شپا چہ شہرئے دیوالا، جہلا ایز دات.

شاوول اورشلیمئے شہرا

²⁶ وھدے شاوول اورشلیما رست گون مریدان ہور بیگئے جُھدی کرت، بلہ سچہنپان چہ آیسا تُرست. آیان باور نبوت کہ شاوول پہ راستی مریدے بوتگ. ²⁷ بلہ بارنابایا وتی ہمراہ کرت و کامبدانی کرا برت، آ سہیگ کرتنت کہ چہ پیما شاوولا دَمشکتے راہا ہداوند دیستگ و ہداوندا گون آیسا گپ و ثران کرتگ. بارنابایا اے ہال ہم دات کہ شاوولا دَمشکتے شہرا چہ پیما گون دلیری پہ ایسائے ناما واز کرتگ. ²⁸ رندا، شاوول اورشلیما گون کامبدان ہر کارا ہور بوت و پہ نئرسی ہداوندے ناما وازی کرت. ²⁹ گون یونانی یہودیانی ہم گپ و ثران کرت. بلہ آ، شاوولتے کُشگے رندا انتت. ³⁰ وھدے باورمندین برات چہ اے پندلا سہیگ بوتنت، شاوولش کیسیرہیا برت و چہ ازدا دیم پہ ترسوسا راہ دات. ³¹ گرا یہودیہ و جلیل و سامرہئے سچہنپ دَمگان، کلیسا اینس و آسودگ بوت و رست و رُدم کنان ات. باورمندان، پہ ہدائتسی رند گوازینت و گون پاکین روھے دلبدیا روچ پہ روچ گیشتر بوتنت.

اینیاس و دُرکاس

³² پترس سات و سپر کنان ات و لُدھے شہرئے نندوکین ہدائے پلگارنگین^۳ مردمانی گورا آتک. ³³ ازدا آیسا اینیاس نامین مردے دیست کہ لنگ و مُند ات و ہشت سال ات کہ تہتے ہاؤت ات. ³⁴ پترسا گون آیسا گوشت: «او اینیاس! ایسا مسیہ ترا ذراہ کنت، پاد آ، وتی گندلان پیچ.» ہما دمانا اینیاس پاد آتک و اؤشتات. ³⁵ وھدے لُدہ و شاروتے مردمان اینیاس دیست، آ ہم دیم پہ ہداوندا آتکت.

³⁶ یاپائے شہرا، مریدے ہست ات کہ نامی تہیتا ات (یونانی زبانا «دُرکاس» گوشگ بیت، بز ان «آسک»). آ باز نیک کارین جنینے ات و ہر وھدا نیزگارین مردمی کُمک و مدّت کرتگ انتت. ³⁷ ہمے روچان ناجوڑ بوت و مُرت. آییے جزنش شُشت و لوگے بُزادی بانا ایز کرت.

³⁸ یاپائے شہر چہ لُدھا نرک ات. وھدے یاپائے نندوکین مرید سہیگ بوتنت کہ پترس لُدھے شہرا انت، آیان دو مردم راہ دات و مینتگیری اش کرت کہ پترس زوت آیانی کرا بیییت. ³⁹ پترس آیانی ہمراہ بوت. وھدے ازدا رست، لوگے بُزادی بانا برتش. ازدا

⁹:25 25: لُچ، بز ان مزنین سئے کہ ہاری مان کنت و ہرا لُدتی.

^۳:32 «پلگارنگین» ہما مردم انت کہ گون ایسا سہیھے ہونا چہ وتی گناہان شودگ و پاک کنگ بوتگ و اے ڈئولا پہ ہدایا در چنگ بوتگ انت.

شما وت اشکتگ و دیستگ، اے مردا، پولسا، نہ تھنا ایسئے، کم و گیش سچہنپ آسیائے دَمگے بازین مردمے گمراہ کرتگ و گوشت کہ مئے دستانی اڈ کرتگین ہدا، پہ ہچ دابا ہدا نہ انت. ²⁷ نون تُرس تھنا اے نہانت کہ پہ مردمان مئے کار کشرپ بیت، تُرس اش انت کہ مئے مزنین ہدا آرتمیستے زیارتجاھے مزی گار بیت و آ، کہ آسیائے دَمگ و سچہنپ دنیا آیسا پرستش کنت، وتی شان و شوکتنا باھنیت.»^۹

²⁸ وھدے مچئیے مردمان اے ہبر اشکتنت، سک زہر گپنت و پہ کوکار گوشتیش: «ایسئے ہدا، آرتمیس مزن انت.»²⁹ اے پیما سچہنپ شہرا شورش چست بوت. مردمانی مچئی، کوکار کنان شہرئے مئیدانجاہا^۱ شت. آیان پولسئے دو ہمراہ کہ آیانی نام گایوس و آریستراکاس ات و مَکدونیھے مردم انتت، گپت، کُشکان کرت و گون وت برتنت. ³⁰ پولسا مچئیے تھار روگ لوٹت بلہ آییے شاگردان نہاشت. ³¹ تنننا آسیائے دَمگے لہتین مسترا ہم، کہ پولسئے دؤست انتت، پہ آیسا کُلتو راہ دات و دزبندی کرت کہ شہرئے مئیدانجاہا مرئوت. ³² ازدا باز شور و آڑھور ات، ہرکسا یک چیزے گوشت. بازیننا اے ہبر ہم نزانت کہ آچیا ادا آتکگ و مچ بوتگ انت. ³³ یہودیان، اسکندر نامین مردے دیم کرت و چہ مچیا ہرکسا آییارا ہکے دات. دستی شہار دات کہ چپ و بیتوار بیتت، تان مردمانی دیم گون وتی ہیران یہودیانی دیمپانیا بکنت. ³⁴ بلہ وھدے مچئیے مردمان زانت کہ آ یھودیے، گرا پدا ہمگت و ہشتوار بوتنت و تان کساس دو ساھتا جاک و کوکارش کرت و گوشتیش: «ایسئے ہدا، آرتمیس مزن انت.»

³⁵ گرا، شہرئے مُشیا مچئی آرام کرت و گوشتی: «او ایسئے مردمان! سچہنپ دنیائے مردم زانت کہ ایسئے شہر، مزنین ہدا آرتمیستے زیارتجاھے نگہپان انت، کہ آییے نکش چہ آسمانا ایز آتکگ. ³⁶ نون کہ ہرکس اے ہبرا مَنیت،^۵ شما آرام بییت و پہ اشتاپی ہچ کارے مکنیت. ³⁷ اے دوین مردم کہ شما گپتگ و ادا آورتگانٹ، اشان نہ چہ زیارتجاہا چیزے پلنگ و نہ مئے بانکین ہدا اش بیشرپ کرتگ. ³⁸ اگن دیمشیریس و آییے ہنرمندان گون کسپا جیزھے ہست، ہکدیوانے دروازگ پیچ انت و والی ہم ہر وھدا ہست انت، برئوت و وتی جیزھا پیش بکنتت. ³⁹ اگن دگہ ہبرے ہست، باید آیسا شہرئے سرکاری دیوانا بیارنت تانکہ گیشینگ بیتت. ⁴⁰ چہ مروچیکین سرگوستا، تُرس اش انت مئے سرا شورشگریے ہتاما^۱ بجننت. اگن چُش بیتت، مارا پہ مروچیکین شورشا ہچ پستوے نیست.»⁴¹ آیسا اے ہبر کرتنت و مچئی ای پرؤشت.

پولس، دیم پہ مَکدونیہ و یونانا

¹ ایسئے شہرئے شورشے ہلاسپا رند، پولسا آ شہرئے مرید لوٹت و دلبدی دانتت، گرا چہ آیان رُکستی گپت و دیم پہ **20** مَکدونیہا راہ کپت. ² چہ آ ہند و دَمگان کہ گوست، گون وتی ہبران، باورمندی بازین دلبدیے دانتت. رندا آتک و یونانا رست. ³ ازدا تان سئے ماہا مہتل بوت. گون بوجیگنا سوریھے رنوگا پیسر، یہودیان پہ آیسا پندلے سازت، پمیشکا چہ مَکدونیھے راہا پر ترگے شئوری کرت. ⁴ آییے ہمراہ اش انتت: پیروسے چُک سوپاتروس کہ بیرہھے مردمے ات، آریستراکاس و سکوئدوس کہ تسالونیکئیے مردم انتت، گایوس کہ دِرہھے مردمے ات، تیموتاووس، تیکیکوس و ٹروییموس کہ آسیائے دَمگے مردم انتت. ⁵ آ چہ ما پیش کپنتت و ثروائے شہرا شنتت. ہمزدا پہ مئے آیکا رھچار بوتنت. ⁶ بیہمیرین نانے اییدا رند، ما چہ پیلپیئے شہرا بوجیگنا سوار بوتین و پنچ روچا رند، ثرواسا آیانی کرا آتکین و تان ہپت روچا ہمزدا داشتین.

¹:27 27: باھینگ، بز ان گار دئیگ، چہ دست دئیگ.

¹⁹:29 اسلیگین یونانی نیشنانک گوشت: «تیا تر»، بز ان تماشاے جاگہ.

^۵:36 36: اسلیگین یونانی نیشنانک گوشت: «نون کہ ہچکس اے ہرئے نمتوک نہانت...».

¹⁹:40 40: ہتاما، بز ان ملامت، تہمت.

پولس، اِپسُسے شہرا

1 ہما زمانگا کہ اَبولس کُرْتتا اَت، پولس ہم چہ مُلکے نیامی ہند و دَمگان گوزان، اِپسُسے شہرا اَتک و رَسْت. اِزدا لہتین مریدی دیست. 2 چہ اِیان جُستی گپت: «وہدے شما ایسا مَسِیھے سرا باور کرْت، پاکین روہ شمارا رَسْت؟» پَسَوسُ دات: «نہ، ما اے ہم نہاِشکتگ کہ پاکین روہ هست انت.» 3 گوشتی: «گزا شما چوینین پاکشودبے کرتگ؟» پَسَوسُ داتش: «بہیائے پاکشودی.» 4 گوشتی: «بہیائے پاکشودی، گناہانی پشومانیے پاکشودی اَت. بہیایا وت گون مردمان گوزشتگ اَت: «ہما کسے کہ چہ من و زَنَد کثیت، بزان ایسا، شما ہمایبے سرا باور کنیت.» 5 چہ اے ہرے اِشکنگا رند، اِیان ہداوندین ایسائے ناما پاکشودی کرت. 6 پولسا وتی دست اِیانی بَدّا جت و پاکین روہ اِیانی دلا پُترت، نون آن نوکین زبانان ہبر کنگا لگننت و پئیگمیری اِش کرت. 7 آ، کِساس دوازده مردم اتنت.

8 پولس تان سے ماہا کنیسہا شت و اَتک و بے تُرس و بیمّا ہڈائے بادشاہیے بارثوا گون مُہرین دَلیلان ہبر و ثرانے کرت. 9 بلہ چہ اِیان لہتین سَرکش و یاگی بوت و آیبے ہبرِش نُرْت و مردمانی دِیما «اے راہش» پد و رَد گوشت. پمیشکا پولسا وتا چہ اِیان یک کِزا داشت. مریدی زرتنت و ہر روچ مان تیرانوس نامین مردبے تالارا کِب و ثرانا اَت. 10 تان دو سالّا ہمے کاری کرت و اے ڈٹولا پہ آسِیائے دَمگے سَجھین مردمان، یہودی و یونانیان ہم، ہداوندے ہبر رسینگ بوت. 11 ہڈایا چہ پولسے دستا اَجبین موزہ پیش داشت. 12 ہر دَزال و گُدے کہ اِییا بلگنن و پہ ناڈراہانش پر بُمشتین، آ وش و ذِراہ بوتنت و جَنان، گنوک یلہ کرتنت. 13 یہودی ساہرائی یک ٹولینا شہر پہ شہر تر و گرد کرت. پہ چکاسا، جِنیانی سرا ہداوندین ایسائے نامِش گپت و گوشتیش: «من شمارا ہما ایسائے ناما ہُکم دِیان، کہ پولس آیبے بارثوا گوجارگا^m انت.» 14 یہودیانی یک مزین دینی پیشواے کہ نامی اِسکیوا اَت، آیبے ہپت بچکان اے کار کرت. 15 پلپتین روہا اِپَسَوسُ داتنت و گوشتی: «ایسایا مَن زانان، پولسا ہم پَجَاہ کاران، بلہ شما کتے ایت؟» 16 ہمے مردا کہ جن پر اَت، کُپی کرت و اِیانی چکا کپت. سرزور بوت و آ جاندرّا و تِبّی، چہ آ لوگا تتکتنت. 17 چہ اے ہالے اِشکنگا، اِپسُسے شہرے سَجھین مردمان، یہودی و یونانی دوتنان، باز تُرست و ہداوندین ایسائے نامِش ستا و سنا کرت. 18 بازیتے کہ باورمند بوت، مردمانی دِیما وتی پیسریگین سلین کارش مِتبتنت. 19 لہتینا کہ پیسرا جادوگری کرتگا اَت، وتی جادوگری کتاب و دِپتر آورت و مردمانی دِیما سوتکتنت. وهدے سوتکگین کتابانی کیمتے ہساپش کُشت، زانگ بوت کہ پنجاہ ہزار دَرہمےⁿ کتاب بوتگا اتنت. 20 اے ڈٹولا، ہداوندے ہبر گون گیشترین زور و واکے شینگ و تالان بوت.

اِپسُسے شہرے شورش

21 چہ اے کارانی سرجمیا رَند، پولسا وتی دلا شُور کرت مَکدونیہ و اَکابھے دَمگان گوزان، اورشلیما برئوت. گوشتی: «چہ اؤدے رُتوگا رَند، منا اَلَم، رومے شہر ہم گندگی انت.» 22 اِییا چہ وتی کُمک کاران دو مردم، تیموتاووس و اِرسْتوس مَکدونیہا رِوان کرتنت و وت کَمے وهد گیشتر آسِیائے دَمگا مہتل بوت. 23 ہما وهدا اِپسُسے شہرا «اے راھے» بارثوا مزین شورشے چست بوت. 24 شورش اے ڈٹولا بوت کہ اِپسُسے شہرا دیمیشربوس نامین زَرگرے هست اَت کہ اِییا آرتمیسے^o زیارتجاھے نُگرہین دُتک جوڑیتنت و بہا کرت. چہ اے کارا، شہرے ہنرمدان بازین زَر و مالے کُنت. 25 اِییا، شہرے سَجھین ہنرمند و اے پیشھے مردم لوٹت و مُچ کرتنت. گون اِیان گوشتی: «او واجہان! انچش کہ شما زانیت، اے کار مے هستومندیے سرچمگ^p انت.» 26 بلہ

سَجھین جنوزام آیبے چپ و چاگردا مُچ بوتنت و گزوان ہما پُچ و جامگش پیش داشتنت کہ دُرکاسا وتی زندا دوتکگ اتنت. 40 پُترسا آ سَجھین چہ بانا در کرتنت، کونڈان کپت و دُوایی کرت. رَندا دیمی جونے نیمگا تَرینت و گوشتی: «او تبتتا! پاد آ.» اِییا وتی چم پچ کرتنت، پُترسے نیمگا چارتی و نشت. 41 پُترسا آیبے دست گپت و اِوشترایتنت، باورمند و جنوزامی تئوار کرتنت و تبتیابی زندکا اِیانی دستا دات. 42 اے ہال، سَجھین یاپائے شہرا شینگ بوت و بازین مردمیا ہداوندے سرا باور کرت. 43 پُترس تان لہتین وهدا ہمؤدا یاپائے شہرا گون شمون نامین پوست رَجوکیا^h نشت.

کُرنیلوسے اِہام

1 کئیسرہھے شہرا، کُرنیلوس نامین مردے هست اَت، کہ رومی پوجا، «ایتالیایی لشکرے» سد مردمے مستر اَت. 2 آیبے جند و سَجھین کھولی^۱ پھریزکار و ہڈائرس انتت. اِییا نیزگارین مردم پہ دَسپچی کُمک کرتنت و مدام ہڈائے بارگاہا زگر و دُوا کنگا اَت. 3 یک روچے نیمروچا رَند، کِساس ساہت سٹیا،^k ہڈائے پریشتگے پہ شبتین و اِہامی دیست کہ نَزبک اَتک و گوشتی: «او کُرنیلوس!» 4 کُرنیلوسا گون ترسے پریشتگے نیمگا چم سک دانتنت و گوشتی: «جی واجہ! چے گوشتے؟» پریشتگا پَسَوسُ دات: «تئیے دُوا و ہشیرات یاتمانین سوغاتے کہ ہڈائے بارگاہا رَسْتگ. 5 نون وتی مردمان یاپائے شہرا رِوان کن و یک مردیا، کہ نامی شَمون انت و پُترس ہم گوشتی، بلوٹ و بیبار. 6 آ، پُوست رَجوکین شمونے مہمان انت کہ لوگی تئیابے نَزبکا انت.» 7 وهدے پریشتگا وتی ہبر کرتنت و شت، کُرنیلوسا وتی دو کاردار و یک پھریزکارین سپاہگے کہ آیبے ہزمتا اَت، لوٹنتت، 8 گون اِیان اے سَجھین کِسھی کرت و دِیم پہ یاپایا رِوان داتنت.

پُترسے اِہام

9 دومی روچا، وهدے ہر سے راہا اتنت و یاپائے نَزبکا رَسنتنت، ہما وهدا نیمروچا^۱ پُترس پہ دُوا کنگا لوگے سرا سر کپت. 10 شدیدگ بوت و آیبے دلا وراک لوٹت. وهدے ورگان تئیار کنگا اتنت، پُترسا شبتینگ بوت و گون اِہامے دیستی^{۱۱} کہ آسمانے دپ پچ بوتگ و مزین پرزؤنگ پیٹمین چیزے چہ ہر چارین لمبان^m زمینے نیمگا ایر آیکا انت. 12 اے پرزؤنگ چہ ہر پیٹمین چارپادین ہٹیوان، مار و کوچ و بالی مُرگا پَر اَت. 13 پُترسا تئوارے اِشکت کہ گوشتی: «او پُترس! پاد آ، بکش و بور.» 14 بلہ پُترسا پَسَوسُ تَرینت: «نہ، او ہداوند! من ہچبر ناپاک و پلپتین ورگ نتوارتگ.» 15 دومی رندا پدا تئوار اَتک و گوشتی: «ہما چیز کہ ہڈایا پاک زانتگا اَت، تتو اِیان سیل و ناپاک مزان.» 16 سے رَندا ہمے ڈٹولا بوت و پدا پرزؤنگ زوت آسمانا برگ بوت. 17 پُترس ہشیران اَت کہ بارین اے اِہامے مانا و مکسد چی انت؟ ہمے وهدا، کُرنیلوسے راہ داتگین مردمان شمونے لوگ شُوہاز کرتگا اَت و اَتکگ و لوگے دروازگے دپا رَسْتگ اتنت. 18 اِیان گوانکⁿ جت و جُست کرت: «ادا شمون نامین مہمانے هست کہ پُترس ہم گوشتی؟» 19 پُترس تیننگہ وتی دیستگین اِہامے بارثوا پگر کنگا اَت کہ ہڈائے روہا گون اِییا گوشت: «بچار، سے مردم اَتکگ و تئیے جُستا اَت. 20 پاد آ، جھلا اِیر کپ و پہ دلجمی اِیانی ہمارایا برئو، چیا کہ آ، من رِوان داتگا اَت.» 21 پُترس اِیر کپت و گون اِیان گوشتی: «آ کہ شما آیبے جُستا ایت، من آن. شما چیا اَتکگیت؟» 22 اِیان پَسَوسُ دات: «ما پوجی

^h43: 43 پُوست رَجوک، بزّان ہما اَت کہ چہ دَلوتانی پُوستا مَشک و اے دگہ چیز جوڑ کنتت.

^۱10: 2 کھول، بزّان ہانوار، ہانواہ (یک لوگبے نانوار).

^۱10: 2 ہڈائرس، بزّان درکومین یہودی باورمند.

^k10: 3 اَسلیگین یونانی نیشتانک گوشت: «روچے نُہمی ساہت.»

^۱10: 9 اَسلیگین یونانی نیشتانک گوشت: «روچے ششمی ساہت.»

^m10: 11 لمب، بزّان دامن، کِز.

ⁿ10: 18 گوانک، بزّان بُرزین تئوار.

^۱19: 9 تالار، بزّان پہ گپ و ثران و گوشتانکا مزین دیوانجاہے.

^m13: 19 گوجارگ، بزّان تبلیگ کنگ.

ⁿ19: 19 یک دَرہم کم و گیش یک روچے مُر اَت.

^o19: 24 آرتمیس چہ یونانیانی بانکین ہڈایان یکے اَت. یونانیانی بُتین ہڈا جنین ہم بوتگا اَت و مردین ہم.

^p19: 25 هستومندیے سرچمگ، بزّان سروتندیے بنیاد.

آپسر کُرنیلیوسے کاسید این۔ آپھریزکار و ہڈائرسین مردے و سچھین یہودی آئیے وشنامی و بھیرے مَنوگر اُنٹ۔ ہڈائے یک پاکین پرنشتگیا گون آیا گوشتگ کہ پہ تیبی ہبرانی گوش دارگا ترا وتی لوگا بلوئیت۔»²³ پٹرسا آ مردم لوگا آورت و مہمان کرتنت۔ دومی روچا، آیانی ہمراہ بوت و شت۔ چہ پاپایا لہتین وتیراتین باورمند ہم گون آیان گون کہت و شتنت۔

پٹرس و کُرنیلیوس

²⁴ اے دگہ روچا، پٹرس و آئیے ہمراہ کئیسریہا رستنت۔ کُرنیلیوس آیانی زہچار و داربگ اُت و وتی لہتین سیاد و نَزبکین سنگتی ہم لوئنگا اُت۔²⁵ وھدے پٹرس آئیے لوگا اُتک و رست، کُرنیلیوسا وش اُتک کرت و سجدہ کنان آئیے پادان کہت۔²⁶ پٹرسا اوشتارینت و گوشتی: «پاد آ، من ہم تیبی ڈتولا انسانے آن.»²⁷ گون آیا ہبر کنان، پٹرس لوگا شت۔ دیستی کہ بازین مردے مَچ بوتگا اُت۔²⁸ گون آیان گوشتی: «شما زانیت کہ پہ یہودیان، گون درکومان ہور و یکجاہ بیگ رثوا نہ اُت و آیانی لوگان ہم نرئوت۔ بلہ ہڈاوندنا منا پیش داشت کہ ہچکسیا ناپاک و پلیت مزانان و ملیکان۔²⁹ ہمیشکا وھدے تتو منا لوٹت، من بے چک و پد اُتکان۔ نون بگوش تتو منا چیا لوئنگا؟»³⁰ کُرنیلیوسا پستو دات: «چار روچ بیت کہ ہمے وھدا ساھت ستیا،³¹ وتی لوگا زگر و ڈوا کنگا اتان، اناگت یک مردے کہ ڈریشناکین پوٹاشکی گورا اُت، منی دینا اُتک و³¹ گوشتی: «کُرنیلیوس! تیبی ڈوا و ہشیرات یاتمانین سٹوگاتے کہ ہڈائے بارگاھا یات کنگ بیت۔³² نون وتی مردمان دیم پہ پاپایا رثوان کن و ہما شموننا بلوٹ و بیار کہ پٹرس ہم گوشتی۔ آ، پوسٹ رچوئین شمونے مہمان اُت کہ لوگی تیبیہ نَزبکا اُت۔»³³ من ہما دمانا پہ تیبی لوٹگا وتی کاسید راہ دانتت، تیبی مَنت سر و چمان کہ تتو اُتکے۔ نون ما سچھین ہڈائے دیوانا ہور نشتگ و داربگ این تان ہڈاوندے آ سچھین ہبران پشکنین کہ ترا پہ مے گوشگا ہکمی داتگ۔»

پٹرسے تران

³⁴ پٹرسا تران کرت و گوشت: «من نون پہ دلجمی سرپد بوتگان کہ ہڈا پہ کسٹیا رو و ریا نکنت۔³⁵ کسے کہ آئیے دلا ہڈاترسی بیت و پہ تچکی و راستی کار بکنت، ہڈائے بارگاہ پہ آیا پیچ اُت، تَرے چہ ہر کتومیا بیت۔³⁶ شما زانیت کہ ہڈایا پہ بنی اسرائیلیان وتی کُٹو راہ دات و چہ ایسا مسیہے راہا، کہ سچھینانی ہڈاوند اُت، سُهَل و ایمینیے مستاک دات۔³⁷ چش ہم زانیت اے کار چونکا چہ یہیائے جار جنگین پاکشودیا رند، جلیلا بنگیج بوت و سچھین یہودیہا رواج کہت۔³⁸ اے کار ہمیش اُت کہ ہڈایا گون وتی پاکین روہ و زورا، ایسا ناسریے سرا روگن پر مُشت۔⁹ اے ڈتولا آ، ہر جاہ کہ شت، گون وتی نکین کاران، سچھین آ مردم کہ شتینانے بندیگ اتنت ڈراہے کرتنت، چیا کہ ہڈا گون آیا گون اُت۔³⁹ ما، اے سچھین کارانی شاھد این کہ آیا اورشلیمے شہرا و یہودیہے دمگا کرتنت۔ بلہ سلیبش کُشت و کُشتیش۔⁴⁰ ہڈایا سیمی روچا، آ زندگ و زاہر کرت،⁴¹ بلہ پہ سچھین مردمان نہ، پہ ہما شاھدان کہ آیا وت چہ پیشا گچین کرتگاتنت، بز ان پہ ما کہ ایسائے جاہ جنگا رند، گون آیا ہور وارت و نؤشت۔⁴² آیا ہکم کرت کہ ما اے مستاکا پہ مردمان جار بجنین و گواہی بدئین کہ آ ہڈائے گچین کرتگین اُت تان زندگ و مُردگانہ کازی بیت۔⁴³ سچھین پیگمبر، ایسائے بارثوا گواہی دینت، ہرکس آئیے سرا ایمان بیاریت، گناہی آئیے ناما بکشگ بنت۔»

پولس، گلیوے ہکدیوانا

¹² آ وھدا کہ گلیو اکایہے^h دمگے والی اُت، یہودی مَچ بوتنت و پولسے سرا اُرش و ہملہش برت، گپت و ہکدیوانے دینا پیش کرت۔¹³ گوشتیش: «اے مرد، چہ موسائے شربتے راھا ڈن، مردمان ہڈائے پرستش کنگا ہُچ کنت۔»¹⁴ وھدے پولسا ہبر کنگی اُت، گلیو دیم گون یہودیان کرت و گوشتی: «او یہودیان! اگن اے مردا مٹیارے یا مزین زدین کارے بکرتین، من شمے ہبر گوش داشتگا اُت۔¹⁵ بلہ شمے جیڑہ، لیز و نام و شمے یہودی شربتے بارثوا اُت، ہمیشکا شما بزانت و شمے کار۔ من اے کارانی تھا پاد مان نکنان۔»¹⁶ آیا مردم چہ ہکدیوانا ڈنا در کرتنت۔¹⁷ گزا، آیان کنیسہے نوکین مستر سوسٹینس کہت و ہکدیوانے دینا لٹ و کُت کرت۔ بلہ گلیو ایشیے سرا ہچ دلگوش ندات۔

پولس، اُتاکیہا پر تربت

¹⁸ پولسا کُرنٹے شہرا اُنگت بازین روچے گوازینت و رندا براتی رُکست کرتنت، بوجیگا نشت و سوربھا راہی بوت۔ پُرسکیلا و اُگیلا آئیے ہمراہ اتنت۔ چہ کُنگریہے بندنا بوجیگے سوار بٹیگا پیسر، آیا وتی مود چت و گونڈ کرتنت، چیا آ کٹول کہ آیا پہ ہڈائے ناما کرتگا اُت، نون وھدی گوستگا اُت۔¹⁹ وھدے اِپسٹے بندنا رستنت، پولسا وتی ہمراہ پُرسکیلا و اُگیلا یلہ دانتت و وت کنیسھا شت و گون یہودیان گپ و ثرانی کرت۔²⁰ آیان ذبندی کرت گیشترین وھدے بجلت، بلہ پولسا نمَنت۔²¹ چہ آیان رُکستی گپت و گوشتی: «اگن ہڈائے زرا ببیت، دگہ برے شمے کزا کایان۔» گزا بوجیگیا نشت و چہ اِپسٹا در اُتک۔²² مان کئیسریہا اِتر اُتک و اورشلیم شت و چہ اژدے کیسائے گند و نندا رند، پدا اُتاکیہا شت۔

پولسے سیمی مستاگی سپر

اپولس

²³ پولس اُتاکیہا کَمے وھدا مہتل بوت و پدا چہ اژدا در اُتک و گلایتیہ و پُرجیہا تر و تاب کنان، گون مریدان گند و نندی کرت و آیانی سبتک و باوری مہر و ریدگ کنان کرت۔²⁴ ہما وھدا اپولس نامین یک یہودیے اِپسٹے شہرا اُتک کہ اِشکندریہا پیدا بوتگا اُت، وانندہ و ہبرزانتے اُت و پاکین کتابان شر بلد اُت۔²⁵ آیا ہڈاوندے راھے بارثوا تالیم گپتگا اُت و مردمان گون ہب و ہڈوناکہ، اُشریے سرا ایسائے بارثوا سر و سوچ دئیگا اُت، بلہ آئیے زانت، یہیائے پاکشودیے بارثوا اُت و بس۔²⁶ آیا پہ دلیری کنیسھا وتی ہبرانی درشان بنگیج کرت۔ وھدے پُرسکیلا و اُگیلا آئیے ہبر اِشکنتت، وتی لوگا برتش و ہڈائے راھش شریے سرا سوچ دات۔²⁷ اپولسا کہ اکایہے روگے شور کرت، گزا اِپسٹے شہرے براتان دلبدی دات و پہ اژدے مریدانش نشت کہ آیا پہ دلگرمی وش اُتک بکنت۔ وھدے اپولس اژدا رست، اژدے ہما مردمی باز کُک کرتنت کہ چہ ہڈائے رھمت و برکنا ایمانش آورتگا اُت،²⁸ چیا کہ آیا سچھینانی دینا گون یہودیان گپ و تران کرت و آیانی باوری^k گون مہرین دلبلان پرؤشت۔ اے ڈتولا، چہ پاکین کتابانی نشتانکان پیشی داشت کہ ایسا، ہما مسیہ اُت۔

^h12:18 اُکایا، اُنوگین یونانے جنوبی بھرا اُت۔ آ وھدا رومے دمگے اُت و بُجاہی کُرت اُت۔

¹18:18 کول اِش اُت کہ تان وھدیا پولس وتی سچھین وھدا پہ ہڈایا ندر کنت، سرے مودان نچنت و شراب ہم نوارت۔ نون اے وھد گوستگا اُت۔

¹18:25 ہڈوناک، بز ان واھگدار، لوٹوک، دلمانگ۔

^k18:28 آیانی ہما پیسریکین یہودی باور کہ نمَنت ایسا، مسیہ اُت۔

⁹10:30 اُسلگین یونانی نشتانک گوشتی: «رچے نومی ساھت۔»

¹⁰10:34 رو و ریا، بز ان پرک و درک، اربی و پارسیا «تعیض»۔

⁹10:38 روگن پر مُشگ، بز ان پہ بادشاہیا گچین کنگ۔

گُونِ شَمَا ثَرَانْ کَنان. ²⁴ آهُدَا هَمَا اِنْتِ کِه اے دَنیا و اِشِیئے تَهئے سَجْهَین چِیزِی اَذْ کَرْتِگَآنت. آ و ت، زَمِین و اَسْمانئے هُداوند اِنْت، پَمِیشْکَا اَیْیا مَرْدمانِی دَسْتئے جَوَزْ کَرْتِگِین پَرَسْتَشْگَاهاں جَاگَه نَبِیت. ²⁵ آ پَه اِنسانئے هَجْ چِیزَا وَازْمَنْد نَه اِنْت و هِچْکَس پَه اَیْیا هَزْمَتے کَرْت نَکَنْت، چِیا کِه آ و ت هَر کَسَا زَنْد و سَاة بَکْشِیت و اِنسانئے اے دَگَه لَوْتُ و گَرَزان هَم سَرَجَم کَنْت. ²⁶ اَیْیا دَنیائے سَجْهَین مَرْدَم چِه یِکْیَا پِیْدا کَرْتِگ و سَجْهَین کَنوم و کُئْم دَنیائے چَارِینْ کُنْدانْ تالانْ کَرْتِگَآنت. اَیْانی دَثور و بَارِیگ و هَنْد و جَاگَهانی مَرز و سِمْسِری هَم، پِیْتِسا گِیْشِینْتِگَآنت، ²⁷ تان مَرْدَم هُدا یا شُوهاز بَکَنْت و بَلْکِین اَیْیا دَر بَگِیْجَنْت، بَله راسْتی اِش اِنْت کِه آ چِه ما هِچْکَسَا دُور نَه اِنْت. ²⁸ «چِیا کِه مئے زَنْد، جُنْزْگَا و هَرکْت و هَسْتی چِه هَمایِیا اِنْت، اِنچُش کِه چِه شَمئے جَنْدئے شائِران لَهتِینا گُوشْتِگ: «ما هَم اَیْیئے پُشْتِیْد اِین، ²⁹ اگنْ ما هُدا ئے پُشْتِیْد اِین، گُزا نَباید اِنْت ما هُدا یا گُون سُهَر، نُگَره و سِنْگَا اَذْ کَرْتِگِین بُئانْ هَمْدَرُور بَکْنِین کِه مَرْدمانْ گُون و تِی هِیْیا ل و هِنرا جَوَزْیَنْتِگَآنت. ³⁰ هُدا، چِه اِنسانئے پِیْسِریگِین زَمانْگانی اے نازانْتیا سَر گُوشْتِگ، بَله نونْ آ هَر جَاگَه هَرکَسَا پَرمانْ دِیْگَا اِنْت کِه پَشْوَمانْ بَبِیت. ³¹ چِیا کِه اَیْیا یِک رَوِجْے گِیْشِینْتِگ کِه آ رَوِچَا دَنیائے سَجْهَین مَرْدمانِی کَرْتِگِین کارانْ گُون اِنْسَپْ دادرسی و داوَری کَنْت و پَه اے مَکَسْدا یِکْے گِچِیْنی کَرْتِگ. هُدا یا آ پَمِیشْکَا چِه مُردْگان زَنْدِگ کَرْت کِه پَه هَرکَسَا اے هَبْرئے راسْتی پَکَا بَبِیت.»

³² وهدے اَیْان پوْلُسْے اے هَبْر اِشْکْت کِه هُدا مُردْگان پِدا زَنْدِگ کَنْت، لَهتِینا اَیْیئے سَرا مَلَنْدْ و مَسْکَرا کَرْت، بَله دَگَه لَهتِینا گُوشْت: «اے بارْتوا دَگَه برے مارا گِیشْتِسر سَریْد کِن.» ³³ گُزا پوْلُسْ، چِه دیوانا دَر اَتْک. ³⁴ لَهتِین مَرْدما اَیْیئے هَبْر مَمِْت و اِیْسائے سَرا باورْمَنْد بوت. چِه باؤز کَنْوْکان بَکْے، اَروپوگوسْے دیوانئے باسْکے اَتْ کِه اَیْیئے نام دیونِیسِوس اَتْ و یِک جِینِیئے کِه نامِی داماریس اَتْ و گُون اَیْان دَگَه لَهتِین هَم گُون اَتْ.

پوْلُسْ، کُرْتْنئے شَهْرا

18 ¹ زندا، پوْلُسْ چِه اَینئے شَهْرا دَر اَتْک و کُرْتْنئے شَهْرا شْت. ² اَزْدا گُون اَکُولِیا نامِین یِک یَهوْدِیْنا دُچار کِپْت ۹ کِه پُئْتوسْے دَمْگا پِیْدا بوتْگات و گُون و تِی جِینِی پَرِیسْکِیلا یا چِه اِیتالیائے مُلْکا کُرْتْنئے شَهْرا نوْکی اَتْکْگات. چِیا کِه رومْے کَنْیسِرس کَلْثودِیوسا پَرمان دانْگات کِه سَجْهَین یَهوْدِی چِه رومْے شَهْرا دَر بَکِپْت. پوْلُسْ اَیْانی لُوْگا شْت. ³ اَکُولِیا و پَرِیسْکِیلا هَم پوْلُسْے دُئولا کِدان دَوِچ اِنْت. پَمِیشْکَا پوْلُسْ هَمایِانی کُرْا مَنْت و گُون اَیْان هَمکار بوت. ⁴ هَر شَبْتْیئے رَوِچَا، پوْلُسَا کَنْیسْها گُون یَهوْدِی و یونانِیان گَپْ و ثَرانْ کَرْت و اَیْانی باورْمَنْد کَنْگْے جُهْدا اَتْ.

⁵ وهدے سِیلاس و تِیموْتاوس چِه مَکْدونِیْها اَتْک و گُون پوْلُسَا هُور بوتَنْت، اَ هُدا ئے هَبْرانی شِنْگ و تالان کِنْگا دَزْگُتْ و گُلاش اَتْ. اَیْیا پَه یَهوْدِیان پَدْر کَرْت و گُوشْت: «اِیْسَا هَمَا مَسِیْه اِنْت.» ⁶ وهدے یَهوْدِیان پوْلُسْے هَبْر نَمَنْتَنْت و اَاش بَد و زَد گُوشْت، پوْلُسَا و تِی گُورْے کِباہ دَر کَرْت و آ شَهْرْے دَنْز اَیْانی دِیْما چَنْدَنْت و گُوشْتی: «مَنْ و تِی کار کَرْتِگ. نون شَمْے هُون شَمْے و تِی گردنا اِنْت و مَنْ بَیْمِیْیار اَن. چِه اِد و زَنْد، هُدا ئے هَبْرانْ دَرکُومانی نیاما شِنْگ و تالانْ کَنان.» ⁷ گُزا، چِه اَیْانی کَنْیسْها دَر اَتْک و تِیْتِیوس یوسْتوس نامِینْ هُدا ثَرِیسْین مَرْدِیئے لُوْگا شْت. اَیْیئے لُوْگ، کَنْیسْهْے کُشا اَتْ. ⁸ کَنْیسْهْے مَسْتَرْے نام، گُرْسِیْس اَتْ. اَیْیا گُون و تِی لُوْگْے سَجْهَین مَرْدمان، هُداوندِین اِیْسائے سَرا باور کَرْت. کُرْتْنئے شَهْرْے دَگَه بازِین مَرْدَم هَم گُون پوْلُسْے هَبْرانی اِشْکِنْگا، باورْمَنْد بوتَنْت و پاکشودِی اِش کَرْت.

⁹ یِک شِپْے، هُداوندِین اِیْسَا، پوْلُسْے شَبِینا اَتْک و گُوشْتی: «مَثْرَس، مَنی مَسْتاگَا شِنْگ و تالان کَنان کِن. بَیْتِئوار مِیْے.

¹⁰ هِچْکَس تَرا دَسْت نَچَنْت و تاوان داتْ نَکَنْت چِیا کِه مَنْ تِیْی پُشْت و پَناه اَن. اے شَهْرا مَنی باورْمَنْد باز اَتْ.» ¹¹ گُزا، تان یِک سال و شش ماها هَمْوْدا داشْتی و مَرْدمی هُدا ئے هَبْر سوْج داتَنْت.

پاکِین روه دَرکُومان هَم رَسِیْت

⁴⁴ پُئْرَس اَنْگْت هَبْرَا اَتْ، پاکِین روه، هَمَا مَرْدمانِی سَرا اِیْر اَتْک کِه اَیْیئے هَبْران گُوش دارْگا اِنْت. ⁴⁵ پُئْرَسْے هَمراهِیا اَتْکِگِین باورْمَنْدِین یَهوْدِی ^۲ هَبْران بوتَنْت کِه هُدا ئے پاکِین روه، پَه دَرکُومان هَم تُهْپَه و تُیْکی دِیْگِی بوت. ⁴⁶ چِیا کِه یَهوْدِیان اِشْکْت اَتْ، دَگَه زَبانانْ ^۳ هَبْر کِنْگا اَتْ و هُدا ئے سِپْے و سَنایا اَتْ. گُزا پُئْرَسَا گُوشْت: ⁴⁷ «نون کِه اے مَرْدمان مئے دُئولا پاکِین روه رَسْتِگ، کَسْے هَسْت کِه اِشان چِه اَپْئے پاکشودِیا مَکْن بَکَنْت؟» ⁴⁸ گُزا هُکْمی کَرْت کِه اِیْسَا مَسِیْهْے ناما پاکشودِی دِیْگِی بَبِنت. زندا اَیْان، چِه پُئْرَسَا دَزَنْدِی کَرْت تان لَهتِین رَوِچَا اَیْانی گُورا بَجَلِیت ^۱.

پُئْرَسْے بَیْیان و هالْراسانی

11 ¹ سَجْهَین یَهوْدِیْها، کابِید و باورْمَنْدِین براتان اِشْکْت کِه دَرکُومِین مَرْدمان هَم هُدا ئے هَبْر مَمِْتِگ. ² وهدے پُئْرَسْ پر تَرْت و اوزْشَلِیْما اَتْک، یَهوْدِیان ^۳ اَیْیئے سَرا اے اِیراز گِپْت کِه: ³ «تَو سُنْت نَکَرْتِگِین دَرکُومانی گُورا شْتِگْے و گُون اَیْان یِکْیْن پَرِزَوَنْگْے سَرا ورْگ وارتْگ.»

⁴ گُزا پُئْرَسَا سَجْهَین سَرگُوسْت هَمَا دابا کِه بوتْگات پَه رَد و بَنْد، بَیْیان کَرْت و گُوشْتی: ⁵ «مَنْ یاپائے شَهْرا دُوا کِنْگا اتان، مَنا شُیْنیگ بوت و گُون اِلْهامْے دِیسْتَنْ کِه چِه اَسْمانا مَزْنِین پَرِزَوَنْگْپِشِیمِین چِیزْے چِه هَر چَارِینْ لَمْبان اِیْر اَیْانا دِیْم پَه مَنْ پِیْداک اِنْت. ⁶ وهدے مَنْ پَه دَلْگُوشِی اَیْیئے نِیمْگا چَارْت، دِیسْتَنْ کِه اِشِیْیئے سَرا چَارِیادِین دَلُوت، ^۷ و هَشِینْ هِیْوان، مار و گُوج و بالِی مُرْگ اِنْت. ⁷ مَنْ تِئوارے اِشْکْت کِه گُوشْتی: «او پُئْرَس! پاد آ، بَکْش و بَور.» ⁸ بَله پَسْئو داتْ: «نَه، او هُداوند! ناپاک و پَلِیْتِین ورْگ هَجْبر مَنی دِپا نَشْتِگ.» ⁹ دومی رندا چِه اَسْمانا تِئوارے اَتْک و گُوشْتی: «هَمَا چِیز کِه هُدا یا پاک زانْتِگ اِنْت، تَو اَیْان سِیْل و ناپاک مزان.» ¹⁰ سْئے زندا هَمْے دُئولا بوت و پِدا آ سَجْهَین چِیز اَسْمانا بَرگ بوتَنْت.

¹¹ «هَمَا وهدا، سْئے مَرْدَم کِه چِه کَنْیسْریْهْها پَه مَنْ راه دِیْگِی بوتْگات، هَمَا لُوْگْے دِپا رَسْتِگ اِنْت کِه ما مَهْمان اَتِین. ¹² هُدا ئے روهَا مَنا گُوشْت کِه مَنْ پَه دَلْجِمی گُون اَیْان بَرْتوان. اے شَشِین برات هَم مَنی هَمراهِیا اَتْکَنْت. ما سَجْهَین گُرْنیلیوسْے لُوْگا شَتِین. ¹³ اَیْیا مارا هال دات کِه چِه پَغِیْما پَرِیْشْتِگْے و تِی لُوْگا دِیسْتِگی. پَرِیْشْتِگَا گُوشْتِگ: «وتی مَرْدمان یاپایا رْتوان کِن و شَمونَا بَلُوت و یِیار کِه پُئْرَسْ هَم گُوشْتی. ¹⁴ اَیْیا پَه تَو اِنچِین مَسْتاگْے گُون اِنْت، کِه چِه اے مَسْتاگَا تَو و تِیْی سَجْهَین کَهْول پَهْل کِنْگ و رَکْیْنِگ بَیْت.»

¹⁵ «وهدے مَنْ و تِی ثَران بُنْگِیچ کَرْت، پاکِین روه اَیْانی سَرا اِیْر اَتْک، اِنچُش کِه مئے سَرا اِئولِی برا اِیْر اَتْکْگات. ¹⁶ آ وهدا مَنْ هُداوندْئے هَمَا هَبْرانی هِیْیا ل و ثَرانْگا کِپْتان کِه گُوشْتِگاتی: «بَیْهیا یا مَرْدَم گُون اَپَا پاکشودِی داتْگ اِنْت، بَله شَمَا چِه هُدا ئے پاکِین روهَا پاکشودِی دِیْگِی بَیْت.» ¹⁷ پَمِیشْکَا، اگنْ هَمَا داد و بَکْشَش کِه چِه هُداوندِین اِیْسَا مَسِیْهْے سَرْئے باورْمَنْدِیا مارا دِیْگِی بوتْگات، هُدا یا اَیْانا هَم داتْگ، گُزا مَنْ کْئے اتان کِه هُدا ئے کارانی دِیْما بَوشْتاتِینان.»

¹⁸ اے هَبْرانی اِشْکِنْگا زَنْد، آ بَیْتِئوار بوتَنْت، هُدا اِش سَنا و سَنا کَرْت و گُوشْتِش: «راسْت اِنْت کِه هُدا یا دَرکُوم هَم، پَشْوَمانیْیئے مَوّه داتْگ اِنْت کِه چِه و تِی گَناهاں پَر بَترَنْت و اَبْدمانِین زندا بَرَسَنْت.»

¹⁰:45 اَسْلِیْگِین یونانی نِشْتانْک گُوشْتی: «سُنْت کَرْتِگِین باورْمَنْد.»

¹⁰:46 «دَگَه زَبانانی» مَکَسْد هَمَا زَبان اَتْ کِه مَرْدمانِی و تِیْگ نَه اِنْت و چِه پاکِین روهْیئے اِلْهاما هَمَا زَبانانْ هَبْر کَنْت.

¹⁰:48 جَلْگ، بزان دارْگ، اَزْشْتِگ، مانْگ.

¹¹:2 اَسْلِیْگِین یونانی نِشْتانْک گُوشْتی: «سُنْت کَرْتِگِین»، بزان یَهوْدِی مَرْدَم.

¹¹:6 دَلُوت، بزان هِیْوان.

¹⁷:28 جُنْزْگ، بزان ساھارانی سُر و پُر و هَرکْت اِنْت.

¹⁸:2 دُچار کِپْک، بزان یِکْ ورْگ، یِکْدَگْرا کِنْگ.

گون بازین بٹیان و مُہرین دَلیلان پَدَر کرت کہ مَسیہ باید انت سَکّی و سَوری بسَگیت، بمریت و پدا چہ مُردگان جاہ بجنّت. گُوشگا اُت: «اے ایسا کہ آییے بارثوا من شمارا سہیگ کنگا آن، اے ہما مَسیہ انت.»⁴ چہ یہودیان لہتین، انچش ہم چہ آ ہُدائرسین یونانیان و دگہ مزینن رُمبے چہ نامدارین جنینان، اے ہر پہ دل مَینتت و پوئس و سیلاسے ہمراہ بوتنت.⁵ بلہ یہودیان گون پوئس و سیلاسہ ہَسَد کرت. چہ بازارا لہتین لات و لوپرین مردم مَیج کرت، رُمبے جُزینتت و شہرے تھا شُوریش کرت. آیان، پوئس و سیلاسے شُواہز و مردمانی مَچیبے دیمآ آرگا، یاسونے لوگے سرا اُرش برت.⁶ بلہ وهدے ندیسنتیش، یاسون و دگہ لہتین باورمندین براتش گپت و گران کنان شہرے مسترانی چرگھا پیش کرتنت. آپہ کوگار گُوشگا اتنت کہ: «اے مردمان، دنیا پہ سر زرتگ و نون ادا آتکگ اُنت. ⁷ یاسونا ہم وتی لوگا برتگ اُنت. رومے کنیسرے ناپرمانیا کننت و گُوشنت دگہ بادشاہے ہست کہ نامی ایسا انت.»⁸ چہ اے ہیرانی اشکنگا، مردم و شہرے مستران تُرست و دلتپر کہ بوتنت.⁹ چہ یاسون و آییے ہمراہان مازمایش^b گپت و یلہش دانتت.

پوئس و سیلاس، بیربھے شہرا

¹⁰ انچش کہ شپ بوت، براتان پوئس و سیلاس بیربھے شہرا راہ دانتت. اوڈے رسگا، یہودیانی کنیسھا شتنت.¹¹ اے شہرے یہودی چہ تَسالونیکیسے شہرے یہودیان واہگدارتر^c اتنت. آیان، پہ ہُب و ہُدوُک ہُدائے ہبر مَیت و ہر رُوج پاکین کتابش واننتت و پٹ و پُولش کرت تان بزانت بارین پوئسے ہبر راست اُت یا نہ؟¹² چہ آیان بازینیا باور کرت و دگہ بازین نامدارین یونانی مردین و جنینے ہم باورمند بوت.¹³ وهدے تَسالونیکیسے یہودی سہیگ بوتنت کہ پوئس بیربھے شہرا ہُدائے ہبرا شینگ و تالان کنگا انت، ہمؤدا شتنت، مردمیش شُورینت و شہرا آشوپش پاد کرت.¹⁴ گُوا، براتان اِشتاپی پوئس تیبیا برت و رَسینت، بلہ سیلاس و تیموتاووسا بیربھا داشت.¹⁵ پوئسے ہمراہین رُکست کنوک، گون آییآ تان آتئے شہرا آتکنت. چہ پوئسا اے پرمایش گپت کہ سیلاس و تیموتاووس وتا زوت آییے کُرا برسیننت، نون پَر تَرنتت.

پوئس، آتئے شہرا

¹⁶ وهدے پوئس، آتئے شہرا پہ سیلاس و تیموتاووسے آیکا وداریگ و رھچار اُت، آییآ دیست کہ شہر چہ بٹان پَر انت. باز گمیگ و دلرنج بوت.¹⁷ پمیشکا کنیسھا شت و گون یہودی و درکتومین ہُدائرسین مردمان گند و نندی کرت. بازارے چارراہے سرا ہم گون رھگوزین مردمان ہر رُوج گپ و ثرانے کرت.¹⁸ اوڈا، لہتین ایسکوری و اِستویکی^d ییلسوب گون آییآ دپ کپت. چہ آیان، لہتینا گُوشت: «اے پوتار چے گُوشگا انت؟» دگہ لہتینا گُوشت: «گُوشیگا، بیگانگین ہُدایانی جارا پَرینگا انت.» آیان، پمیشکا اے ہبر کرت کہ پوئس، ایسا و مُردگانی جاہ جنگے و شین مستاگا تالان کنگا اُت.¹⁹ آیان پوئس، «آریوپاگوسا» برت و گُوشیش: «بوٹ کنت ما بزینان اے نوکین تالیم کہ تئو دئیے چی انت؟²⁰ تیبی ہبر مے گُوشان آجب اُنت و ما اِشانی مانایا زانگ لوئین.»²¹ آتئے مُلکی و درملکی سچھین مردمان، آبیڈ چہ اے کارا دگہ کارے نیستات کہ بندننت و نوکین ہال و جاورانی بارثوا گپ و ثران بکننت و پشکننت.

²² نون پوئس، آریوپاگوسے دیوانجاہا اؤشتات و ثرانی کرت: «او آتئے جھمندان! من گندگا آن کہ شما باز دین دؤستین مردم ایت.²³ وهدے شہرے سیل و سفوادا در کپتان، بازین بُت و کُربانجاہن دیستنت، آییانی تھا یک انچین کُربانجاہے ہم دیسٹن کہ اوڈا نبشتگ اُت: «پہ ہما ہُدایا کہ زانگ نبوتگ.» ہما ہُدا کہ شما آییآ انگت زانپت بلہ آییآ پرستش کنبت، من ہما ہُدائے بارثوا

^a:17 9:مانرمان، بران زمانت.

^b:17 11:واہگدار، بزآن لوٹوک، دلمانگ، ہُدوناک.

^c:17 18:ایکوریانی اے باور اُت کہ دنیائے مکسد شادکامی و وشتامی انت و سٹویکی بزآن رٹواکیانی راہ، چہ دنیائے ہر پشیمین وشتامیا پھریز کنگ اُت.

^d:17 19:«آریوپاگوس» شہرے مزینن سرؤکانی دیوانجاہ اُت.

اُتناکیہے کلیسا

¹⁹ ہما باورمند کہ چہ اِستپیانے وهد و باریگے آزاران، شینگ و شانگ بوتگ اتنت سات و سپر کنان، پینیکہ، کپرس و اُتناکیہے سرڈگاران رَسنتت، ہُدائے ہیرانی مستاگا تھنا گون یہودیان گُوشگا اتنت.²⁰ بلہ چہ آیان لہتینا، کہ کپرس و کرینیسے مردم اتنت، اُتناکیھا اُتک و اے و شین مستاگش ہُداوندین ایسائے بارثوا پہ یونانیان ہم سر کرت.²¹ ہُداوندے دست گون آیان گون اُت، پمیشکا بازینے باورمند بوت و چہ وتی کار و راہان، دیم پہ ہُداوندا اُتک.²² اوُشلیمے کلیسیایا، اے ہال رست و آیان بارنابا اُتناکیھا رٹوان دات.²³ وهدے آ اوڈا رست و ہُدائے رھمتی دیست، گل بوت و مردمی دلِبڈی دانتت کہ پہ دل ہُداوندے وپادار و مَنوک ببت.²⁴ بارنابا شَرین مردے اُت و چہ ایمان و پاکین روھا سرپیچ اُت. اے دابا، دگہ بازین مردمے ہُداوندے راھا ہٹوار بوت.²⁵ بارنابا، شاوولے شُواہزا تَرسوسا شت.²⁶ وهدے شاوولی در کیتک، گون وت اُتناکیھا برتی. اوڈا اے دین، تان سالیئا گون کلیسائے باورمندان ہُور بوتنت و بازین مردمے درس و سَبکش دات. اے اُتناکیہے شہر اُت کہ اٹولی رندا مرید، «مسیھی» گُوشگ بوتنت.

²⁷ ہما رُوجان، لہتین نیی چہ اوُشلیمیا اُتناکیھا اُتک.²⁸ چہ آیان یکتیا، کہ نامی آکابوس اُت، چہ ہُدائے رھٹے اِلہاما پاد اُتک، پینشگویی کرت و گُوشتی: «رومے سرجمین مُلکا»^m مزینن دُکالے کپیت.» اے دُکال، کنیسر کُلٹودیوسے بادشاہیسے دٹور و باریگا بوت.²⁹ گُوا مریدان شُور کرت ہرکس وتی وس و توانا، پہ یہودیہے نندؤکین باورمندین براتانی کُمکا، چیزے راہ بدنت.³⁰ آیان ہمے دُٹولا کرت و اے تیکی، بارنابا و شاوولا پہ کلیسائے کماشان رسینت.

پٹرسے آزاتی

12 ¹ ہمے رُوجان، بادشاہ ہیرودیسا پہ کلیسائے آزار رسینگا، لہتین مردمے گرگ و بند کنگ بُنگیچ کرت.² آییآ یوہٹائے برات آکوب گپت و زہم کُوش کرت.³ وهدے دیستی کہ یہودی چہ اے کارا وش اُنت، گُوا پٹرسی ہم ذکیر کرت. اے کار، بیہمیرین نانے اییدے رُوجان بوت.⁴ ذکیر کنگا رند، آییآ پٹرس جیل کرت. چار چار سپاہیگتے چار ٹولی، باریگ باریگا آییے سرا پاسپانی کنگا اُت. ہیرودیسے دلا اُت کہ سَرگوزے اییدا رند، آییآ کٹومے دیمآ کاریت و پیش کنت.^x ⁵ پٹرس اُنکت جیلا بندیک اُت و کلیسا گون بازین دلستکیے پہ آییآ ہُدائے بارگاھا دُوا کنگا اُت.

⁶ چہ آ رُوجا کہ ہیرودیسا پٹرس ہکدیوانا برگی و مٹیاریک کنگی اُت یک شیبے پیٹسر، آ گون دو زمزیلا بستگ اُت و دو سپاہیگتے نیاما وپتگ اُت. جیلے دروازگتے دپا ہم نگھپائین سپاہیگ اؤشتانگ اتنت.⁷ یک اناگت چہ ہُداوندے نیمگا پَریشتگے اُتک و آ کوٹی رُژناگ بوت. پَریشتگا پٹرسے کش و پھنات دست جت، چہ وایا آگاہ کرت و گُوشتی: «هٹیا، پاد آ.» زمزیل چہ پٹرسے دستان بٹک و کپنتت.⁸ پَریشتگا گُوشت: «لانکا بند و سواسان پادا کن.» آییآ انچش کرت. پَریشتگا پدا گُوشت: «وتی کباھا گُورا کن و منی رندا بے.»⁹ پٹرسا پَریشتگے رند گپت و دُئا در اُتک، بلہ سری پر نبوت کہ پہ راستی انچش بٹگا انت، ہٹیالی کرت بلکین شُبینے.¹⁰ آ دین چہ اٹولی و دومی نگھپانیا گُوستنت و ہما مزینن آسنی دروازگتے دپا رَسنتت کہ شہرے نیمگا اُت. دروازگ و تسرا پیچ بوت و آ دُئا در اُتکنت. چہ یک دَمکیا و رند، پَریشتگا آیلہ دات.¹¹ وهدے پٹرسا ہُوش کرت، گُوشتی: «نون من پہ دل زانان کہ ہُداوندا وتی پَریشتگ راہ داتگ و منا چہ ہیرودیسے دستا و چہ ہما بد و بلاہان رَکبتنگ کہ یہودی آییانی وداریک و رھچار اتنت.»

¹² چہ اے سرپدیا رند، پٹرس مریمے لوگا شت. مریم ہما یوہٹائے مات اُت کہ مَرکاسے ناما ہم زانگ بیت. اوڈا بازین مردمے پہ دُوا کنگا مَیج اُت.¹³ پٹرسا لوگے دروازگ نُکت، رُودا نامین مؤلدے پہ دروازگتے پیچ کنگا در اُتک.¹⁴ آییآ پٹرسے تئوار پِچاہ

¹¹:28 28:اَسلیگین یونانی نبشتانک گُوشیت: «سچھین جہان.»

^x:12 4:بیہمیرین نانے ایید و سَرگوزے ایید نرَبک اُنت. بیہمیرین نانے ایید، سَرگوزے اییدا رند ہپت رُچے تھا گرگ بیت.

آورت و چه گلا، بے دروازگئے پیچ کنگا، تچانا لوگا پر تَرَت و هالی دانتت: «پٹرس ڈنا اؤشتاتنگ.»¹⁵ آیان گون روڈایا گوشت: «تتو گنوک بوتگئے.» بله آ وتی گپتے سرا اؤشتاتگأت و گوشگا ات کہ: «آ په دل پٹرس انت.» گزا آیان گوشت: «زُور آییے پریشتگ انت.»¹⁶ پٹرس دروازگا نُکگا ات. آیان دروازگ پیچ کرت و گون پٹرسے گندگا، هئیران و هَبَکَه منتنت. ¹⁷ پٹرسا گون دستے اشارها بیتتوار کرتنت و هال دانتت کہ هُداوندا آ، چه جیلا چون آرات کرتگ. گون آیان گوشتی: «آکوب و اے دکه براتان چه اے هالا سهیگ بکنیت.» زندا چه اؤدا در آتک و دگه جاگهیا شت.

¹⁸ سباهتے سرا، سپاهیگانی نیاما سُور و وُلُولهے مان کپت کہ: «بارین، پٹرسا چه بوت؟»¹⁹ هیرودیسا شُهاز کنایت، بله وهده پٹرس دستا نکپت، چه سپاهیگان جُست و پُرس کنگا زندا، آیانی کُشگئے هُکمی دات. گزا هیرودیسا یهودیه یله دات و کتیسرِیها شت و همؤدا مَنت.

هیرودیسه مَرک

²⁰ هیرودیس گون سور و سئیدوتے مردمان زهر و نارزا ات، بله اؤدته لهتین کماشا په آییته دیوانجاهتے رتوگا اجازت لوئت. بادشاهتے، بِلَستوس نامین دست و دپی هزمتکارش گون وت همشعور کرت و چه هیرودیسا سُهَل و سَلاه کنگئے مِنتوار بوتنت. چیا که آیانی سرذگارته وُرد و وراک، چه هیرودیس بادشاهتے مُلکته نینگا اتک. ²¹ گزا په آیانی گند و نندا یک روچه گیشینگ بوت. آ روچا، هیرودیس گون شاهی پُوشاکان، بادشاهی تهتے سرا نشت و مردمانی دِیما تُرانی کرت. ²² وهده آییته هبر هلاس بوتنت، مردمان کوکار کنانا گوشت: «اے انسانی تتوارے نه انت، هُدای تئوارے.»²³ هما دمانا، هُداوندتے پریشتگیا آجت، چیا که آیی هُدا ستا نکرتگأت. جسمی کرم گپت و مُرت.

پولسے اتولی مستاگی سپر

بارنابا و شاوول

²⁴ هُدائے هبر و کَلتو روچ په روچ گیش بیان و دِیما رتوان ات. ²⁵ وهده بارنابا و شاوولا گون کُمک و ئیکیانی رسینگا وتی کار سرجم کرت، چه اورشلیمتے سپرا پر تَرَت و آتکنت و یوهناش که مَرکاس هم گوشگ بوت، گون وت آورت.

بارنابا و شاوولتے کاسیدی

¹ اُتاکهتے کلبیسا، لهتین نبی و استاد هستأت: بارنابا، شمون که «سیاهل» هم گوشگ بوت، لوکبوس که کرینیه باشندهے ات، متناھین که هاکم هیرودیسه دربارا، آییته کسانیه سنکت ات و شاوول. ² وهده روچگ اتنت و هُداوندا سنا و ستا کنگا اتنت، پاکین روها گون آیان گوشت: «بارنابا و شاوولا په منی هما کارانی سرجم کنگا گچین بکنیت که من په آیان گیشینگأت.»³ چه روچگ و دُویا زندا، آ دوتیش دست بدأ جت و راه دانتت.

بارنابا و شاوول دِیم په کبرسا

⁴ اے دابا، بارنابا و شاوول که چه پاکین روھے نینگا راه دئیگ بوتگاتنت، دِیم په سلوکایا جهلاد بوتنت. چه اژدا بوجیگا نشت و کبرسا شتنت. ⁵ وهده سالامیسه شہرا رستنت، یهودیانی کنیسهان هُدائے هبرش جار جت. یوهناش^۶ په کُمکا همراه ات. ⁶ آیان

¹²:15 بازين يهوديانی باور ایش ات که هر مردميان پريشترکے هم هست.

¹³:4 بوجيگ، بران لانچ، يکدار، کشتی.

¹³:5 بران هما يوهنا که مَرکاس هم زانگ بيت.

¹⁶ یک روچه ما زگر و دوائے جاگها رتوگا انتین، مَوْلدے دیستین. مَوْلدا چتے پر ات که چه آییته زورا گتیب گویي کرت و چه اشیا په وتی هُداوندان بازين زُر و مَالی کَلت. ¹⁷ آ، پولس و مئے زندا اتک و په کوکار گوشگا ات کہ: «اے مردم، بُرزين آرشته هُدائے هزمتکار ات و شمارا رَکینگئے یک راهے سوچ دینت.»¹⁸ آیییا تان باز روچا انجش گوشان کرت. گُذسرا، پولس دلریش و بیزار بوت، چکی تَرینت و گون چنا گوشتی: «من ترا په ایسا مسیهتے ناما هُکم دئیان که چه اشیا در کپ.» هما دمانا چن چه آیییا در آتک. ¹⁹ وهده مَوْلدے هُداوندان دیست که آیانی نپ و کتے امیت هلاس بوت، گزا آیان پولس و سیلاس گپت، کُشان کرت و بازارا، شهرتے مسترانی کُرا برنت. ²⁰ کازبانی دِیما پیش کرتنت و گوشیش: «اے مردم یهودی انت و مئے شہرا جیزه و پلیندُی کنگا ات. ²¹ ما رومی این و اے مارا انچین دؤد و ریندگ تالیم دئیگا ات کہ آیانی مَنگ و کار بندگ په ما رتوا نه انت.»²² اے

دگه مردم هم گون بوت و پولس و سیلاسه دِیما اؤشتانتت. شهرتے مستران پرمان دانتت که پولس و سیلاسه پُچان بکشنت و آیان لُت بجننت. ²³ چه بازين لُت و کُتا رند، بنديجاها برت و بندش کرتنت. بنديجاھتے نگهپانِش پرمان دات که آیانی نگهپانیا شَر دلگوش بکنت. ²⁴ هے هُکمته سرا، بنديجاھتے نگهپانا بنديجاھتے توک توکی کوٹیا برنت و آیانی پاد کُتنبند کرتنت.

²⁵ شپنیتما، پولس و سیلاس جیلته تھا دُوا کنان، هُدایا ستا کنگا اتنت. اے دگه بندیدگ گوش دارگا اتنت. ²⁶ اناگت، مزین زمین چنڈے بوت که بنديجاھتے بُرد،^۷ سُرگ و جُمبگا لگت. هما دمانا، سجھین دروازگ پیچ بوتنت و جیلانی زمیل بُتکت.

²⁷ جیلته نگهپان، چه وایا پیچ لرزت و آگاه بوت، دیسته که بنديجاھتے سجھین دروازگ پیچ انت، گُمانی کرت که کئیدی تتکگ و شتگأت. نون په وت کُشیا زهمی کشت. ²⁸ بله پولسا تتوار کرت و گوشت: «وتا تاوان مدته، ما سجھین وتی جاگها این.»

²⁹ جیلته نگهپانا چراگے لوئت و تچانا بنديجاھتے توکا شت و گون درهگا پولس و سیلاسه پادان کپت. ³⁰ آ چه جیلا در کرتنت و گوشتی: «او واجهان! من په وتی رَکگا چه بکان؟»³¹ آیان پَسَوت دات: «هُداوندین ایسائے سرا ایمان بیار گزا تتو و تئیی لوگئے سجھین مردم رَکیت.»³² آیان هُداوندین ایسائے وشین کَلتو په آیییا و آییته لوگئے سجھین مردمان رَسینت. ³³ شپهے وهدا، پولس و سیلاسی گون وت برنت و آیانی تپی شُشتنت. آ و آییته لوگئے مردمان هما دمانا پاکشودی کرت. ³⁴ زندا آیییا وتی لوگا برت و وُرگ دانتت، آییته جند و آییته لوگئے سجھین مردم، چه آییته هُداباوریا گل و شادان بوتنت.

³⁵ دومی روچا، کازیان وتی کاردار جیلته نگهپانته گُورا راه دانتت کہ: «اے مردمان یله بدتے.»³⁶ جیلته نگهپانا پولس هال دات و گوشت: «منا چه کازبانی نینگا پرمان رستگ که شمارا یله بدئیان. پمیشکا شما په وشئی و سلامتی برتوت.»³⁷ پولسا پَسَوت دات: «ما رومی باشنده این، بله اے شهرتے مستران، مارا بے هُکمته بُرگا شهرتے مردمانی دِیما جنایتنگ و جیل کرتگ.

نون، آ چیرکایی مارا چه جیلا کُشگ لوئت. چُش نبیت، باید انت پاد وت هیدا بیایت و مارا در بکننت.»³⁸ کارداران، اے پَسَوتو په کازیان رَسینت. وهده سهیگ بوتنت که آ دوتین رومی باشنده انت، تُرستیش. ³⁹ نون وت آیانی کُرا اتکنت و چه آیان پهلئیش لوئت و مِنتوار بوتنت که چه اے شہرا برتونت. ⁴⁰ چه بنديجاها در آیکا زندا، پولس و سیلاس لیدیهتے لوگا شتنت و گون باورمندان^۸ گند و نندش کرت، دِلبُدُی ایش دانتت که وتی ایمانته سرا مُهر و کاھم بوشنت و پدا چه پلبلیهتے شہرا در کپت و شتنت.

تسالونیکیه شورش

¹ پولس و سیلاس، چه اُمپپولیس و آپولونیهتے شہران گوستنت و تسالونیکیا آتکنت، یهودیان اژدا کنیسهے هستأت. ² پولس وتی هیل و آدتتے سرا کنیسهها شت و تان سئے شَبْتے روچا چه پاکین کتابان گون آیان گپ و تُرانی کرت. ³ آیییا

¹⁶:26 بُرد، بران لوگ یا دیوالیته اتولی و جُهلترین رد.

¹⁶:37 باشنده، بران شُهورند. رومے چیردستین کومانی باز کَمین مردم رومی باشنده اتنت.

¹⁶:40 اَسلیگین یونانی نبشتانگ گوشت: «گون براتان.»

سجھین جزیرہا ترّ و تابِ کرت تانکہ پاپوسا رستنت. اژدا، یک دروژگین یہودی پیشگمبر و جادوگرے دیستیش کہ نامی باریشو ات. 7 آبیآ، وتا گون والی سرگیوس پولسا ہمگرنچ کرتگأت. والی، زانتکارین مردے ات. آبیآ، پہ ہڈائے ہبرئے اشکنگا، بارنابا و شاوول لوتنت. 8 بلہ آ جادوگر، کہ یونانی زبانا آبیئے نام «الیماس» انت، بارنابا و شاوولئے دیمآ اؤشتات و جُهدی کرت کہ والی، ایسا مسیہیئے سرا باؤر مکت. 9 شاوولا کہ پولس ہم گوشگ بیت، چہ پاکین روہا سرریچ، الیماسئے نیمگا چم سک دانتت و گوشتی: 10 «او شعیانئے چُک! تنو کہ چہ مکر و مندرا^b سرریچ ائے و ہر راستیئے دژمن ائے، تنو ہجر ہڈاوندئے راستین راہئے چپ و چوٹ کنگئے کارا یلہ نکئے؟ 11 بچار، ائون ہڈاوندء ترا گپیٹ، کور بئے و تان وھدنا، روچئے زُناییا دیست نکئے.» ہما دمانا، آبیئے چمان مچ و تہارؤکیا مان شانت. دزموش کنان شوہازا لگت کہ کسے آبیئے دستا بگیپت و راہا سوچ بدنت. 12 وھدے والیا اے دیست، چہ ہڈاوندئے تالیئمئے زوراکیا ہئیران منت و باورمند بوت.

پولس یہودیانی کنیسہا تران کنت

13 زندا، پولس و آبیئے ہمکار، چہ پاپوسئے شہرا بوجیگا سوار بوت و پمپیلیہئے دمگا، پُرگہئے شہرا آتکت. چہ اژدا یوھنایا آ یلہ دانتت و اوڑشلیما پر ترت. 14 بلہ بارنابا و پولس، چہ پُرگہئے شہرا دیمآ رثوان، پیسیدیہئے دمگا، اُتاکہئے شہرا سر بوتنت. شبتئے روچا، یہودیانی کنیسہا شتنت. 15 تتورات و نیبانی کتابانی وانگا زند، کنیسہئے مستران گون آیان گوشت: «او براتان! اگن پہ مردمانی دلبدیا گون شما کُلوے هست، دَرشان بکنیت.» 16 پولس پاد آتک، اؤشتات و گون دستئے اشارہا گوشتی: «او اسرائیلیان و درکتومین ہڈاثرسان! منی ہبران دلگوش کنیت. 17 اے کتومئے ہڈا، اسرائیلئے ہڈایا مئے پت و پیڑک گچین کرت و مسرا جہمندییئے وھد و زمانگا سرپراز کرتنت و گون وتی زوراکیا چہ مسرا در آیکئے رہشونی دانتت. 18 چل سائے کساسا مان برّ و گیابانا، آیانی کار و کردی سگنتت. 19 آبیآ کنتائے مُلکا ہپت کتوم پرؤش دات و آیانی سردگار وتی کتومئے میراس و مِلکت کرت. 20 اے سجھین سرگوست، کساس چارسد و پنجاہ سالا بوتنت. چہ آبیآ زند، تان سموییل نیبئے زمانگا، ہڈایا پہ آیان کازی داشت. 21 «پدا آیان بادشاہے لوتت، گرا ہڈایا چہ بنیامینئے کییلہا، کیسئے چُک شاوول، تان چل سالا آیانی بادشاہ کرت. 22 زندا ہڈایا آ، چہ بادشاہیئے تھتا ایر گیتک و داوود آیانی بادشاہ کرت. ہڈایا پہ آبیآ گواہی دات کہ: «منی دل چہ یسئئے چُک داوودا رازیگ انت و آ منی ہر واہگا سرجم کنت.» 23 چہ ہما داوودئے نسل و پدريچا، پہ اسرائیلئے کتوما وتی کتول داتگین زکینؤک، بزبان ایسایا راہ دات. 24 چہ ایسائے ایگا پیسر، پاکشؤدؤکین یہیایا سرجمین اسرائیلئے کتومئے دیمآ جار جت کہ آ چہ وتی گناہان پشؤمان بنت و پاکشؤدی بکننت. 25 وھدے یہیائے ہزمتکاریئے وھد ہلاس بٹیگی ات، آبیآ جُست کرت: «شمئے ہئیالا من کئے آن؟ من، آنہان کہ شما ہئیال کنیت. آ چہ من و زند کثیت و من آبیئے کتوشبندانی بوجگئے لاکھ ہم نہآن.»

26 «او براتان، او ابراہیمئے نسل و پدريچ و درکتومین ہڈاثرسان! اے زکینگئے کُلو و پیشگام، پہ ماشما رثوان دٹیگ بوتگ. 27 اوڑشلیمئے مردم و آیانی ہاکمان، ایسا پنجاہ نثیاورت، بلہ گون آبیئے مٹیاربگ کنگا، آیان نیبانی ہما ہبر پورہ و سرجم کرتنت کہ ہر شبتئے روچا وانگ بنت. 28 ہرچُنت آیان پہ ایسائے کُشگا ہچ سئوب و ذلیلہ ندیست، بلہ چہ پیلاتوسا لوٹیش کہ آبیآ بکؤشارتیت. 29 آبیئے بارتوا ہرچے نیسیگ بوتگأت، آیان سرجم کرتنت و چہ سلیبئے دارا ایر گیتک و کبرش کرت. 30 بلہ ہڈایا چہ مُردگان زندگ کرت و 31 ہما مردم کہ چہ جلیلا آبیئے ہمرایا اوڑشلیما آتکگانتت، تان بازین روچیا آش دیست. نون آ، کتومئے دیمآ پہ ایسایا گواہی دینت. 32 ائون ما پہ شما ہمے مستاگا دیگا این، آ کتول کہ ہڈایا گون مئے پت و پیڑکان کرتگأت، 33 گون ایسائے زندگ کنگا، پہ ما کہ آیانی چُک و اوپادگ این، سرجم و پورہی کرت، انچش کہ زبورئے دومی بہرا نیسیگ بوتگ:

«تنو منی یچ ائے،

^b10:13 سندر، بزبان ریک، سازش، پچلی.

^c11:13 اسلیگین یونانی نبشتانک گوشتی: «ہڈاوندئے دست».

^d18:13 لہتین دزنبشتا آتکک: «آیانی چارگی کرت».

شت. 40 بلہ پولسا، سیلاس گچین کرت و براتان آ، ہڈاوندئے مہر و رھمتانی باھوٹ کرتنت. نون پولس سر گپت. 41 کلیسیایان مہر و زورمند کنان، چہ سوربہ و کیلیکیہئے دَمگان ترّ و تاب کنانا شت.

تیموتاووسئے ہمراہی

16¹ پدا پولس، دژیہ و لِسٹرہئے شہران آتک و رست. لِسٹرہا تیموتاووس نامین مریدے هستأت کہ آبیئے مات باورمندین یہودی و پت یونانیے ات. 2 لِسٹرہ و اِکُنیہئے براتانی نیاما تیموتاووس باز نیکنامین مردے ات. 3 پولسئے واہگ ات کہ تیموتاوسا وتی سات و سپرا ہمراہ بکت، پمیشکا چہ رٹوگا پیسر، پہ یہودیانی ہاترا سُنئی کناپنت، چیا کہ آ ہند و دَمگانی سجھین مردمان زانتگأت کہ تیموتاووسئے پت یونانیے. 4 شہر پہ شہر ترّان بوتنت و چہ اوڑشلیمئے کاید و کامشانی گیشپنتگین راہ و رھبندان،⁸ براتش پہ مَنگا سہیگ و سرپد کرتنت. 5 اے ڈتولا، کلیسیایانی باورمند روچ پہ روچ گیشتر بوتنت و باورش ہم مہرتز بوت.

پولسئے الہام

6 پولس و آبیئے ہمراہ چہ پُرِبجیہ و گلاتیہئے دَمگان گوستنت، چیا کہ پاکین روہا آ، آسیائے دَمگا ہڈائے ہبرئے رستینگ و شنگ کنگا مکن کرتنت. 7 وھدے میسیہئے سیمسران رستنت، بیتینیہئے نیمگا رٹوگئے جُهدش کرت بلہ ایسائے روہا پہ اؤدئے رٹوگا نہاشتنت. 8 گرا چہ میسیہا گوزان بوت و ترواسئے بندنا آتکت. 9 ہمؤدا شپا پولسا یک مَکدونی مردے پہ شپین دیست کہ اؤشتاتگأت و میت کنان ات کہ: «دریایا بگوازین، مَکدونیہا! بیا و مارا کُمک کن.» 10 چہ اے شپینا زند، ما^{۱۱} پہ مَکدونیہئے رسگا اشتاپ کرت، چیا کہ چہ اے شپینا دلجم بوتین، ہڈائے زرا ہمیش انت کہ ما برتوین و وشین مستاگا اؤدئے مردمانی نیاما شینگ و تالان بکنین.

لیدیہئے باورمندی

11 ما چہ ترواسا بوجیگا سوار بوت و دیم پہ ساموٹراکیئے جزیرہا شتین. دومی روچا چہ اژدا نیاپولیسئے بندنا آتک و رستین. 12 چہ اژدا پیلپیا شتین، کہ مَکدونیہئے آ بہرئے^۷ مزنین شہرے و رومیانی منندجاہ انت و تان چیزے روچا ہمؤدا مہتل بوتین. 13 شبتئے روچا، چہ شہرئے دروازگا در کپت و کتورئے لَمبا شتین. مئے ہئیال ات بلکین اژدا یہودیانی زگر و ڈوائے جاگھے بیت. ہمؤدا نِشتین و گون لہتین جنینا کہ پہ زگر و ڈوایا آتکگانتت، ہبرا گُلاپش بوتین. 14 جنینانی نیاما، لیدیہ نامین ہڈاثرسین^{۱۱} جنینے ہم گون ات کہ تیاتیرہئے شہرئے مردمے ات و جَمورنگین^x گران کیمتین گُد بہا کنؤکے ات. آ پولسئے ہبران گوش دارگا ات کہ ہڈاوندآ آبیئے دلئے چم پیچ کرتنت و آبیآ پولسئے ہبر مَنبتنت. 15 لیدیہا گون وتی لوگئے سجھین مردمان پاکشؤدی کرت. پاکشؤدیا زند، آبیآ دزندی کرت و گوشت: «اگن شما منا ہڈاوندین ایسائے ہکین مَنؤگرے زانپت، گرا بیاپت منی لوگا بداریت.» لیدیہا گون وتی بازین گوشگا مارا مَنبتنت.

⁶16:4 بچار: کابیدانی کار 20:15، 29.

¹9:16 آ زمانگئے مَکدونیہا، مروچگیگین یونانئے شمالی بہر ہم گون ات.

⁴10:16 چہ اِد و زند، اے کتابئے نیسیؤک، بزبان لوکا، وت جاھے جاھے گون انت.

^۷12:16 آ زمانگا، مَکدونیہئے چار بہر بوتگانٹ.

^{۱۱}14:16 ہڈاثرسئے مانا اِش انت کہ لیدیہ درکتومین باورمندے ات.

^x14:16 جَمو گران کیمتین رنگے ات.

¹⁸ اے ہبر چہ دِیرِیگیِن زمانگان زانگ بوتگ.»^{۱۸}

¹⁹ «پمیشکا منی هییلا، ما آ درکئومانی راها جنجال اڈ مکنین کہ ہڈائے راہِش زرتگ، ²⁰ پہ آیان بنییسین: چہ ہما کُرَبانیگان کہ گون بُئانی نامئے گرگا ناپاک بوتگانَت، چہ زنا و بیننگیا، چہ مُردارین دَلوتانی گُوشتا، انچُش ہم چہ ہونئے ورگا پھرِیز بکننت. ²¹ چیا کہ چہ کوہنین زمانگان، ہر شہرا موسائے شَرینئے جار پَرینؤکین مردم بوتگانَت کہ ہر شَبُئے رِؤجا مردمِش کنیسہانی تھا وائینتگانَت.»

پہ درکئومین باورمندان، اور شَلیمئے کِلیسائے کاگد

²² گُرا گون سرجمین کِلیسیایا ہُورِیگا، کاسید و کماشان شُور کرت کہ چہ وتی نیاما لہتین مردم گچین بکننت و پوئُس و بارنابائے ہمراہیا اُتْناکیہا رثوان بدئینت. آیان چہ وتی نیمگا یھودا کہ بڑسایا گوشگ بوتگأت و سیلاس، گچین کرتنت کہ براتانی نیاما، اے دوین سرؤکین مردم اتنت. ²³ آیانی دستا کاگدے داتش کہ اے ڈُئولا اَت:

«ما، کاسِید و کِلیسائے کماشین مردم و شمئے برات، شمارا، بزَن اُتْناکیہ، سورِیہ و کیلیکیئھے درکئومین باورمندین براتان دُرود و دُرہبات P دئیین. ²⁴ ما اِشکتگ کہ بے مئے پرمانا چہ مئے نیاما لہتین باورمند ہمانگُر اَتکگ و گون وتی ہبران شمارا دلتپرکہ^۹ و پَریشانِش کرتگ. ²⁵ پمیشکا ما پہ ہمدلی شُور کرت کہ چہ وتا لہتین مردم گچین بکنین و گون وتی دؤستین پوئُس و بارنابائے ہمراہیا، پہ شما راہ بدئیین، ²⁶ ہما دوین براتانی ہمراہیا کہ پہ مئے ہُداوندین ایسا مَسیہئے ناما وتی ساھئے ندر کنگا چَک و پَد نبوتگانَت. ²⁷ مئے اے دوین کاسِید یھودا و سیلاس، ہما ہبران کہ ما پہ شما نبشتگانَت، سرزبانی ہم گوشنت. ²⁸ پاکین روہ و ما، ہمے شرتر زانتگ کہ لہتین بُیادی کِیان و آبید، گرانین بارے شمئے کوپگان ملدّین. ²⁹ شما چہ بُئانی ناما کُرَبانِیگ کرتگین گُوشتا، چہ ہونئے ورگا، چہ مُردارین دَلوتانی گُوشتا و چہ زنا و بیننگیا پھرِیز بکنیت. چہ اے کاران وتا دور دارگ، پہ شما باز شَر اِنت. وِش و سلامت باتیت.»

³⁰ زندا، اے گچین کرتگین برات اُتْناکیہا دیم دئیگ بوتنت. اؤدا شت و کِلیسائے سچھین مردمِش یکجاہ کرتنت و کاگدِش پہ آیان رَسیتت. ³¹ آیان اے کاگد وانت و چہ ایشیے دلجمی و دِلبڈی دئیؤکین کُلثوا باز وِش بوتنت. ³² یھودا و سیلاس کہ وت ہم نبی اتنت، اؤدئے برائش گون بازین ہبران دِلبڈی دات و آیانی باوَرش مُھرتر کرت. ³³ چیزے وھدا اؤدا منتنت و زندا، براتان آپہ وِشی و سلامتی رُکست کرتنت و چہ ہمؤدا کہ دیم دئیگ بوتگانَت، ہما جاہا پر تَرنتت. ³⁴ ^{35f} پوئُس و بارنابا، اُتْناکیہا مہتل بوتنت و گون دگہ بازین مردمان ہُور بوت و ہُداوندئے ہیرِش تالیم دئیان و شنگ کنارِ کرت.

پوئُسئے دومی مستاگی سپر

پوئُس و بارنابائے جیڑہ

³⁶ لہتین رِؤچا و رَند، پوئُسا گون بارنابایا گُوشت: «سچھین ہما شہران کہ ما ہُداوندئے ہبر رسینتگ، بیا پدا ہمؤدا برئوین و براتان بچارِین کہ بارِین آ چِون اَت.» ³⁷ بارنابائے واہگ اَت، یوہتْایا کہ مَرکاس ہم گوشگ بوتگأت، ہمراہ بکت، ³⁸ بلہ پوئُس آییئے ہمراہ کنگا رَزا نہأت چیا کہ آبیا، پُفِیلیئھے دَمگا آیلہ داتگانَت و اے کارئے تھا آیانی ہمراہ نبوتگانَت. ³⁹ اے ڈُئولا، پوئُس و بارنابا وت مان وتا تپاک نبوت، نتھنتت و چہ یکدومیا جتا بوتنت. بارنابا، مَرکاسئے ہمراہیا، بؤجیگیا سوار بوت و کِیرِسا

مروچِی من ترا پیندا کرتگ.»^۴

³⁴ «ہُدایا گون اے ہبران ہم کئول داتگ کہ ایسایا چہ مُردگان زندگ کنت و جونی ہچبرِ نپوسیت:

«ہما پاک و دلجمین کئول و وادھانی برکتا شمارا بکشان

کہ گون داوودا لِبُزن کرتگانَت.»^f

³⁵ پمیشکا، دگہ جاگھے ہم اَتکگ: «تئو وتی ہما پاکینا سَؤگ و پوسگا نثیلے.» ³⁶ وھدے داوودا وتی وھد و باریگا، ہُدائے واہگ سرجم کرتنت، مُرت و وتی پت و پیرُکانی ڈُئولا کبر بوت و آییئے جِون ہم پوسیت. ³⁷ بلہ آ کَس کہ ہُدایا چہ مُردگان زندگ کرت، آییئے جِون نپوسیت.

³⁸ «او براتان! بزائیت، چہ ایسائے نیمگا گناہانی پھلِیئے جار پہ شما جنگ بیت. ³⁹ موسائے شَریتا شمارا چہ گناہان رَکینت

نکرت. بلہ نون ہرکس کہ ایسا مَسیہئے سرا باورِ کنت آییئے سچھین گناہ پھلِ کنگ بنت. ⁴⁰ هُزار بیت، چُش مبیّت کہ نبیانی ہبر

شمئے سرا سرجم بننت:

⁴¹ «او ملنڈ و مسکرا کنؤکان!

بچارِیت، ہئیران و ہَبکہ ببیت،

گار و زئوال ببیت،

چیا کہ من شمئے دئور و باریگا انچین کارے کنگا آن کہ

تُرے شمارا بگوشنت ہم،

شما ہچبر باورِ نکنیت.»^g

⁴² وھدے پوئُس و بارنابا چہ کنیسہا در آیگ و رثوگا اتنت، مردمان چہ آیان لؤتت کہ دیمی شَبُئے رِؤچا پدا ہمے سرھالانی سرا گیشتر ہبر بکننت. ⁴³ مُچِیئے پاد آیگا رَند، بازین یھودی و درکئومین یھودی بوتگین ہُداثرسین مردم، پوئُس و بارنابائے ہمراہ بوتنت. پوئُس و بارنابایا آ دِلبڈی دات و گُوشنتت کہ ہُدائے مِھر و رھمانی ساہگا بماننت.

⁴⁴ اے دگہ شَبُتا، کَم و گیش شہرئے سچھین مردم پہ ہُداوندئے ہبر و کُلثوئے گوش دارگا مِچ بوتنت. ⁴⁵ وھدے یھودیان مردمانی بازین مِچی دیست، چہ کست و کُنتا زھر گپنتت، پوئُسیش بے اِزت کرت و آییئے ہبرانی دینما اوشتانتت. ⁴⁶ آ وھدا، پوئُس و بارنابایا گون دلیری آیانی پَسئوا گُوشت: «مارا چہ سچھینان پیسر، ہُدائے ہبر گون شما گوشگی اَت، بلہ شما ہُدائے ہبرا نَمئیت و تا ابدمانین زندئے لاہک نزائیت، نون ما درکئومانی گُورا رثوین. ⁴⁷ ہُداوندا مارا ہمے هُکم داتگ کہ:

«من ترا درکئومانی نور و رُژن کرتگ،

کہ تئو رَکینگ و نجاتا،

تان دنیائے گُدی مرز و سیمسران برسینئے.»^h

⁴⁸ وھدے درکئومان اے ہبر اِشکننت، باز گل و شادان بوتنت و ہُداوندئے ہیرش شرپ دانتت و ہمینچُک مردما ایمان آورت کہ

ہُدایا پہ نیمرائین زندا گچین کرتگانَت. ⁴⁹ اے ڈُئولا، ہُداوندئے ہبر آ سچھین دَمگا شینگ و تالان بوت.

⁵⁰ بلہ یھودیان، شریدار و ہُداثرسین جینن و شہرئے نامدارین مردین، پوئُس و بارنابائے آزار دئیگ و بدواہیا شُوریننتت و آاش چہ آ دَمگا در کانیننتت. ⁵¹ پوئُس و بارنابایا وتی پادانی دَنز ہمؤدا چَنڈنتت و اِکُئیئھے شہرا شنتت. ⁵² مرید گل و شادان، چہ پاکین روہا سرریچ اتنت.

^۴13:33 زبور 7:2.

^f13:34 ایشیا نیبے کتاب 3:55.

^g13:41 هَبکوک نیبے کتاب 1:5.

^h13:47 ایشیا نیبے کتاب 6:49.

^{۱5}18:15 آموس نیبے کتاب 9:11–12.

^{15P}23:23 دُرود و دُرہبات، بزَن سلام و اَلیک.

^{15Q}24:24 دلتپرکہ، بزَن پریشان، دلثُرک.

^f15:34 بازین دزنبشتا بند 34 اَتکگ کہ گوشیت: «بلہ سیلاسا شُور کرت ہمؤدا بمانیت» نیست اِنت.

پولُس و بارنابا اِکُنِيْہَا رَسَنَت

14 ¹ پولُس و بارنابا وتی ھیل و آدتے پدا، اِکُنِيْہے شھرا ھم یھودیانی کنیسھا شتنت. اِؤدا آیان اَنجِن دایِتا ھبر کرت کہ بازِین یھودی و یونانی باورمند بوتنت. ² بلہ ھما یھودی کہ باور کنگا تَیيار نہاتنت، آ دگہ درکومِین مردِمِش شُورِینننت، آیانی پَگَرِش پولُس و بارنابائے ھلایا تَرْتِنَت و زھرِپِچ کرتنت. ³ پولُس و بارنابایا تان بازِین وھدے ھمؤدا داشت و پہ نَثْرَسی ھُداوندے بارثوا شاھدی اِش دات. ھُداوندا آ، پہ مَوجزہ و اَجَبَتِین نشانی پیش دارگا واک و تَوان دانتت و اے ڈُولا پَدْرَی کرت کہ آیِے مِھر و رھمتے کَلْثو و پِشِیکام راست انت. ⁴ شھرے مردمانی نیاما جِزَّہ و ناپاکیا سر کَشَت. بھرے یھودیانی نِیمگا بوت و آ دگہ بھر گُون ایسائے کاسِدان ھمراہ بوت. ⁵ یھودی و درکوم ھُور بوتنت و گُون وتی ھاکمانی ھمراھیا، کاسِدانی آزار دَیِگ و سِنگسار کنگے شُورِش کرت. ⁶ کاسِد سھِیگ بوتنت و چه اِؤدا چِست و لیکاوونِیْہے دَمگتے شھر، لِسْثَرہ و دَرِیْہ و اے دگہ کَر و گورانی ھلک و ھنکِنیان شتنت. ⁷ ھمؤدا ایسائے وَشِین مستاگِش تالان کرت.

پولُس و بارنابا لِسْثَرھا رِئوت

⁸ لِسْثَرھا، یک مردے ھست اَت کہ پیدایشی لَنگے اَت و ھچر گامی جت نکرتگا اَت. ⁹ آ پولُسے ھبران اِشکنگا اَت، پولُسا تِچکاتچک آیِے نِیمگا چارت و زانتی کہ آیِیا پھ دُرھیکشیا ایمان و باور ھست. ¹⁰ گُرا پولُسا پہ بَرزَتشِواری گُوشَت: «پاد آ، وتی پادانی سرا بَوشَت.» آ مرد جاہ سِرَت و رُئوگا لگت. ¹¹ وھدے مردمان پولُسے اے کار دیست، لیکاوونِیْہے گالوارا گُوشِیش: «اے ھُدا انت کہ بنی آدمے شِکل و دُرُوشما پہ ما اِیر اَتکگا انت.» ¹² آیان، بارنابا «زِووس» نامینت و پولُس «ھُرْمِس»،^۱ چیا کہ مسترِین ھبر کنوک پولُس اَت. ¹³ زِووسے پرستشگاہ شھرے دُئا اَت. پرستشگاہے مسترا، پہ پولُس و بارنابایا کاسِیرِین ل گُوک و پُل و شُوشنگ شھرے دروازگا اُورتنت. پرستشگاہے مستر و مردمانی رُمب ھمے شُورا اتنت کہ پہ آیان کُرْبانِیگ بکننت.

¹⁴ وھدے کاسِید، بزبان پولُس و بارنابا چه آیانی اے واھاگا سھِیگ بوتنت، وتی پُچ و پُوشاکان وِران و چاک دَئیانا، گُون کوکارے مردمانی مُجِیے نیاما اَتکنت. ¹⁵ گُوشِیش: «او مردمان! شما چے کنگا اِیت؟ ما شَمے دُئولِین بنی آدم اِین و بس. اَتکگِین شمارا اے مستاگا بدتِیین کہ اے ھراب و ناھودگِین کاران یلہ بکنیت و بَرھَک و نِمیرائِین ھُدائے کِشکا بگریت. آیِیا آسمان، زمین، دریا و ھرچے کہ آیانی تھا ھست اِنَت، اُدُ کرتگا انت. ¹⁶ پِیسِرِیگِین زمانگا، ھُدایا سَجْھِین کتوم مَؤک داتگا انت کہ وتی راھا وت گِچِین بکننت. ¹⁷ اَنگت ھم آیِیا وتا چه گواھی دَیِگا دور نداشتگ. پہ وتی مِھرے درشان کنگا، چه آسمانا ھُورُ گوارنیت و پُربرِین کِشاران پہ مَوسَم رُودِینیت، شمارا پہ الکاپی وُرد و وراک دنت و شَمے دلان چه وَشِیان سرِپِچ کنت.» ¹⁸ گُون اے ھبران، کاسِدان پہ ھیلْتے مردم چه ھِیرات و کُرْبانِیگ کنگا داشتنت.

¹⁹ بلہ لھتِین رُؤچا و رُند، بازِین یھودی چه اُتاکِیْہ و اِکُنِيْھا اَتک و شھرے مردِمِش وتی نِیمگا تَرِنْتنت. پولُسِش سِنگسار کرت و گُون اے ھتِیالا کہ مرتگ، کَشان کنان چه شھرا دُنُ دئور دات، ²⁰ بلہ وھدے مرید پولُسے چپ و چاگردا اَتک و مُچ بوتنت، آ پاد اَتک و شھرا پر تَرَت. دومی رُؤچا، بارنابائے ھمراھیا، دِرْپِھے شھرا شت.

پولُس و بارنابا اُتْناکِیْھا پَر تَرْتَنَت

²¹ مان دِرْپِھے شھرا ھم، ایسائے وَشِین مستاگِش تالان کرت و بازِین مردے مریدش کرت. پدا لِسْثَرہ، اِکُنِيْہ و اُتْناکِیْھا پر تَرْتنت. ²² مریدش سر و سُوج کرت و دِلْبَدَی دانتت کہ وتی باورا مُھر بدارنت. گُوشِیش: «ما، گُون بازِین سَکْی و سَورِیانی سَگْگا ھُدائے بادشاھیا شت کنین.» ²³ آیان پہ ھر کِلِیسایا کماش گِچِین کرت و گُون رُؤچگ و دُویا، آ کماشِش ھما ھُداوندے باھوُت کرتنت، کہ

آیِے سرا باورش کرتگا اَت. ²⁴ چه یسِیدِیْہے دَمگا گُوزان بوت و پُئِیْلِیْھا اَتکنت. ²⁵ پدا پَرگْھا، ھُدائے مستاگِش رَسِنَت و دِیم پہ اُتالِیْھے شھرا^k جھلاد بوتنت.

²⁶ چه اُتالِیْھا، بَوجِیگا سوار بوت و اُتْناکِیْھا پر تَرْتنت. چه ھمؤدا پہ ھما کار و مُھِیْمَا ھُدائے مِھر و رھمتانی سپردہ کنگ بوتگا اتنت، کہ نون آیان سرجم کرتگا اَت. ²⁷ وھدے پولُس و بارنابا اُتْناکِیْھا رَسَنَت، آیان کِلِیسائے مردم مُچ و یکجاہ کرتنت. ھر کارے کہ ھُدایا چه آیانی دستا کنائنتگا اَت، گُون آیان گُوشِیش و ھالِش دات کہ ھُدایا پہ درکُومان ھم ایمان و باورمندِیے دروازگ پِچ کرتگ. ²⁸ پولُس و بارنابا تان دِیرا گُون اُتْناکِیْھے مریدان منتنت.

اوُرْشَلِیْمے دیوان

15 ¹ چه یھودیھا لھتِین مردم اُتْناکِیْھا اَتک و برائِش سر و سُوج دانتت و گُوشِیش: «تان وھدے شما مَوسائے شَرِیتے رندگِیریا سُنْت و بُرُک مکِنیت، رَکُت نکِنیت.» ² پولُس و بارنابایا، اے سرھائے سرا گُون آیان دَپچاک کرت و سَک ناپچاک بوتنت. گُرا شُورِش کرت کہ پولُس و بارنابا گُون دگہ لھتِینا، اوُرْشَلِیما برتونت و گُون کاسِد و کماشان اے جِزَّھے بارثوا ھبر بکننت. ³ کِلِیسایا آیانی راہ دَیِگے چن و لانچ کرت و آیان چه پِیْنِیکَیْہ و سامرْھے راھا گُوزان، ھر جاہ اے وَشِین ھال دات کہ بازِین درکُومان ھم چه پِیْما ھُدائے راہ زرتگ. چه اے ھائے اِشکنگا، سَجْھِین برات باز وِش و شادان بوتنت.

⁴ وھدے اوُرْشَلِیما اَتک و رَسنتت، کِلِیسا و کاسِید و کماشان وِش اَتک کرتنت. ھر کارے کہ ھُدایا چه آیانی دستا کنائنتگا اَت، ھالِش دانتت، ⁵ بلہ لھتِین باورمند کہ پِیْشا پَرِیسِیانی رُمبا بوتگا اتنت، پاد اَتکنت و گُوشِیش: «ھما سَجْھِین درکُوم کہ ایمانِش اُورتگ، باید سُنْت و بُرُک کنگ ببنت و ھَمک دَیِگ ببیت کہ مَوسائے شَرِیتے رندگِیریا بکننت.» ⁶ گُرا کاسِید و کماشان پہ اے ھبرے گِشِیْنِیْگا دیوان کرت. ⁷ بازِین ھبر و ھالا رُند، پَثْرَس پاد اَتک و گُون آیان گُوشِتی: «او براتان! شما شَرُ زانیت کہ باز وھدا پِیسر، ھُدایا چه شَمے نیاما منا گِچِین کرت کہ درکُوم چه منی رُبانا ایسائے وَشِین مستاگا پِشکننت و باور بکننت. ⁸ ھما ھُدا کہ ھرکسے دلے ھالا زانت، درکُومی ھم پاکِین روہ بکنشت و پہ وت زرتنت، انچُش کہ پاکِین روھی مارا بکشْتگا اَت. ⁹ ھُدایا مِیْگ و آیانی نیاما ھچ پرک و پِیرے نہاِشت، وھدے آ باورمند بوتنت، ھُدایا آیانی دل ھم پاک و پَلگار کرت. ¹⁰ نون شما چیا مریدانی گردنا گرانِین جُگے^m بندِیت و ھُدایا چکاَسیت؟ اے بارا، نہ ما زرت کنین و نہ مے پِیرِینان زرت کرتگ. ¹¹ اِنْہ! مارا باور اِنَت، انچُش کہ ما گُون ھُداوندِین ایسائے مِھر و رھمتے تْھِپْھا رَکِین، ھمے دُئولا آ ھم رَکنت.» ¹² پَثْرَسے ھبرانی اِشکنگا رُند، سرجمِین مُجِی ببِشوار بوت و بارنابا و پولُسے گپ و تُرائِش گُوش داشتنت، کہ ھُدایا چه آیانی دستا، درکُومانی نیاما چَڑِین مَوجزہ و اَچْکایِی پیش داشتگ. ¹³ وھدے آیان وتی گپ و تُران ھلاس کرت، آکُوبا دَرانِنت: «او براتان! منی ھبران دِلگُوش کنیت. ¹⁴ شَمون پَثْرَسا گُوشَت کہ ھُدایا چه پِیْما ائولی برا درکُومانی نِیمگا پہ مِھر ھتِیال گُور کرت کہ چه آیان ھم پہ وتی ناما کتومے گِچِین بکت. ¹⁵ اے گُون نیبانی ھبران یِک و ھمَدپ اِنَت، انچُش کہ نیسیگ بوتگ:

^[1] 17–16 «اُ ھُداوند کہ اے سَجْھِین کاران یکجاہ سرجم کنت چُش گُوشِیت: «چه اِشیا رُند، من پدا کایان و داوودے کپتگِین تَموا

^[2] نؤک و مِگ کنان

^[3] من آیِے وئیرائِین جاھان پدا جَؤزُئِنان و راست کنان،

^[4] تانکہ آ دگہ کتوم دِیم پہ ھُداوندا بیاینَت،

^[5] بزبان آ سَجْھِین درکُوم کہ منی نام آیانی دلا نِشتگ.»

^[k] 25:14 اُتالِیْہ، بزبان ائوگِین اُتالِیْہ

^[l] 26:14 مُھِیم، بزبان ھاسِین کارے

^[m] 10:15 بچار: مَئا 29:11

^[n] 17–16:15 داوودے کپتگِین تَمبو، بزبان ھُدائے بکشْتکِین بادشاھی

^[1] 12:14 یونانیانی باور اَت کہ زِووس و ھرمِس دو ھُدا اَنَت، زِووس مسترِین ھُدا و ھرمِس ھُدایانی ترجمان و سُھنْگُو اِنَت

^[2] 13:14 کاسِیگر، بزبان مزِین تَرِین گُوک